

ଶାମୁୟେଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

ଇଲ୍‌କାନା ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଶୀଳୋଠାରେ ଉପାସନା କଲେ

1 ଇଫ୍ରାୟିମର ପର୍ବତମୟ ଦେଶର ରାମାଠାରେ ନିଶେ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ, ଯାହାର ନାମ ଥିଲା ଇଲ୍‌କାନା। ଇଲ୍‌କାନା ସୂଫ ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲେ। ଇଲ୍‌କାନା ଯିରୋହମର ପୁତ୍ର, ଥିଲା ଯିଏ ଇଲ୍‌ହର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏ ତୋହର ପୁତ୍ର ଥିଲା, ଯିଏ ସୂଫର ପୁତ୍ର ଥିଲା ଓ ଏମାନେ ଇଫ୍ରାୟିମ ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲେ।

2 ଇଲ୍‌କାନାର ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ, ନିଶେଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ହାନ୍ନା ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶେଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ପନନ୍ନା। ପନନ୍ନାର ପିଲାପିଲି ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ହାନ୍ନାର କୌଣସି ପିଲାପିଲି ନ ଥିଲେ।

3 ପ୍ରତିବର୍ଷ ଇଲ୍‌କାନା ତା'ର ନିଜ ସହର ରାମାକୁ ଛାଡ଼ି ଶୀଳୋକୁ ଯାଉଥିଲା, ଶୀଳୋରେ ଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ ପାଇଁ ଓ ଉପାସନା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଉଥିଲା। ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଇଲ୍‌ହର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ଧର୍ମଯାଜକ ଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା, ହଫ୍‌ନି ଓ ପାନହସ୍।

4 ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲପରେ ସେଥିରୁ କିଛି ଅଂଶ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ପନନ୍ନା ଏବଂ ତା'ର ସମସ୍ତ ପୁତ୍ରଗଣ ଓ କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲା। **5** ଇଲ୍‌କାନା ମଧ୍ୟ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ହାନ୍ନାକୁ ତା'ର ଦୁଇଗୁଣ ଅଂଶ ଦେଉଥିଲା। କାରଣ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ହାନ୍ନାକୁ ସେ ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତା' କୋଳରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ଦେଇ ନ ଥିଲେ।

ପନନ୍ନା ହାନ୍ନାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟବ୍ୟୁତ କଲେ

ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନା କୋଳରେ କୌଣସି ସନ୍ତାନ ଦେଇ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ପନନ୍ନା ତାକୁ ଦୁଃଖିତ କରୁଥିଲା ଏବଂ ତାକୁ ବିରକ୍ତ କରୁଥିଲା। **7** ଯେତେବେଳେ ସେହି ପରିବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଏହିପରି ହେଉଥିଲା। ପନନ୍ନା ହାନ୍ନାକୁ ଦୁଃଖିତ କରୁଥିଲା। ତେଣୁ ସେ କ୍ରନ୍ଦନ କଲି ଓ କିଛି ଖାଇଲା ନାହିଁ। **8** ତା'ର ସ୍ୱାମୀ ଇଲ୍‌କାନା ପଚାରୁ ଥିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛୁ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କିଛି ଖାଉନାହିଁ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଦୁଃଖିତ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ, ତୁମ୍ଭେ ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଦଶ ନିଶ ପୁତ୍ର ପାଇବା ସମ୍ଭବ।”

ହାନ୍ନାର ପ୍ରାର୍ଥନା

9 ସେ ଖାଇପିଲି ସାରିବା ପରେ ହାନ୍ନା ରୁପ୍ ରୁପ୍ ଭାବରେ ଉଠିଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଗଲା। ଏହି ଯିଏ କି ଧର୍ମଯାଜକ ଥିଲେ, ସେ ସେହି

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରର ଫାଟକ ନିକଟରେ ବସି ରହିଥିଲେ।

10 ହାନ୍ନା ଭାରି ଦୁଃଖିନୀ ଥିଲେ। ସେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ସେ ବହୁତ କାନ୍ଦୁଥିଲେ। **11** ସେ ଏହା କହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲା, “ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଦେଖୁଥାଅ ମୁଁ କେତେ ଦୁଃଖି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସେବକକୁ ମନେ ରଖିଥାଅ, ତେବେ ମୋତେ ଏକ ପୁତ୍ର ଦିଅ। ତା'ହେଲେ ମୁଁ ସେହି ପୁତ୍ରଟିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି। ସେ ତା'ର ଜୀବନସାରା ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବି। ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଏବଂ ସ୍ତୁର ନାସରୀୟ ତୁଲ୍ୟ ପିଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ତା'ର ବାଳ କାଟିବାପାଇଁ କୌଣସି କ୍ଷୁର ତା'ର ମୁଣ୍ଡରେ ସୁର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ।”

12 ଯେତେବେଳେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଏହିପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା, ଏହି ତା'ର ପାଟିକୁ ଦେଖୁଥିଲା।

13 ସେହି ସମୟରେ ହାନ୍ନା ମନେ ମନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ। କେବଳ ତାଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ହଲୁଥିଲା। ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣା ଯାଉନଥିଲା। ତେଣୁ ସେ ଗର୍ଭାନ୍ତର ଭାବରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାପାନ କରିଛି ବୋଲି ଏହି ଭାବିଲେ। **14** ଏହି ହାନ୍ନାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଥାଉ କେତେକାଳ ମାତାଲ ହେଉଥିବ? ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରୁ ଦୁରେଇ ରୁହ।”

15 ହାନ୍ନା ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ନା, ମୋର ମହାଶୟ, ମୁଁ ନିଶେ ଦୁଃଖିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କି ମଦ୍ୟପାନ କରନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ମୋର ଆପଣାର ପ୍ରାର୍ଥନା ବେଦନା ଭାବୁଥିଲି। **16** ଆପଣା ଦାସୀକୁ କୁଟଗତା ଭାବ ନାହିଁ। ମୁଁ ଆପଣା ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସମସ୍ୟାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶାଉଥିଲି। କାରଣ ମୋର ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଅଛି ଏବଂ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖିତ।”

17 ତହିଁରେ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଶାନ୍ତରେ ଯାଅ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମାଗିଲ, ଇଶ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ମନସ୍କାମନା ପୂରଣ କରନ୍ତୁ।”

18 ତା'ପରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦାସୀ ତୁମ୍ଭ ଆଖିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ।” ଥାଉ ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ଆପଣା ପଥରେ ଗଲେ ଓ ଭୋଜନ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଥାଉ ବିଷଣ୍ଣ ହେଲା ନାହିଁ।

19 ତା'ପରେ ଇଲ୍‌କାନା ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀ ହାନ୍ନା ସହ ସହବାସ କଲ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନାକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ।

ଶାମୁୟେଲର ଜନ୍ମ

20 ଏହାପରେ ସେହି ସମୟରେ ପରବର୍ଷ ହାନ୍ନା ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲା। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାଗିଥିଲି, “ସେ ତାହାର ନାମ ଶାମୁୟେଲ ଡାକିଲା।”

21 ଏହାପରେ ଇଲ୍‌କାନା ଓ ତାହାର ପରିବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଓ ଆପଣା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବାକୁ ଗଲେ । 22 କିନ୍ତୁ ହାନ୍ନା ଗଲ୍‌ନାହିଁ, ଏବଂ ସେ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀକୁ କହିଲା, “ବାଳକ ସୁନପାନ ଛାଡ଼ିଲା ପରେ ମୁଁ ତାକୁ ନେଇଯିବି । ତା’ପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଓ ସେଠାରେ ସର୍ବଦା ରହିବ ।”

23 ତା’ପରେ ତା’ର ସ୍ୱାମୀ ଇଲ୍‌କାନା ତାକୁ କହିଲା, “ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ଭାବ ତାହା କର । ପିଲାଟି ସୁନପାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରୁହ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।” ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସୁନପାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୃହରେ ରହିଲା ଓ ପିଲାଟି ଦେଖାଗୁହାଁ କଲା ।

ହାନ୍ନା ଗାମୁଘେଲକୁ ଶୀଳୋଠାରେ ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଲେ

24 ଏହାପରେ ସେ ତାହାକୁ ସୁନପାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ତିନି ଗୋବତ୍ସ ଓ ଏକ ଧର୍ମିଆ ମଇଦା ଓ ଏକ ବୋତଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତା’ ସହିତ ପିଲାଟିକୁ ଶୀଳୋସ୍ଥିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିଲା । ଯେତେବେଳେ ବାଳକଟି ଛୋଟ ଥିଲା ।

25 ତହିଁରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମକ୍ଷେ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଗୋବତ୍ସ ବଧକଲେ ଓ ବାଳକକୁ ଏଲି ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । 26 ତା’ପରେ ହାନ୍ନା ଏଲିୟଙ୍କୁ କହିଲା, “ମହାଗୟା ମୁଁ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଯିଏକ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିଲା ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା । 27 ମୁଁ ଏହି ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି, ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ମଞ୍ଜୁର କରିଛନ୍ତି । 28 ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି । ସେ ଯାବଦ୍ୱୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା କରିବ ।”

ଏହାପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ପ୍ରଣାମ କଲେ ।

ହାନ୍ନା ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ

2 ହାନ୍ନା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲା, “ମୋର ଅନ୍ତଃକରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ମହାଉଲ୍ଲାସ କରୁଅଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରେ ମୁଁ ମୋର ବହୁତ ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ କରୁଛି । ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଉପହାସ କରୁଛି । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ।

2 ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆଉ କେହି ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କେହି ପରମେଶ୍ୱର ନାହାନ୍ତି । ଆତ୍ମର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୂଲ୍ୟ କୌଣସି ଶୈଳ ନାହିଁ ।

3 ନିଜ ବୃତ୍ତାନ୍ତର୍ବ ବନ୍ଦ କର । ଅହଂକାର ଭାବରେ କହିବା ବନ୍ଦ କର । ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ବଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ଅନୁଯାୟୀ ବରୁଣ କରନ୍ତି ।

4 ବୀରମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧନୁ ଭଙ୍ଗା ଯାଇଅଛି ଓ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ୁଥିବା ଦୁର୍ବଳ ଲୋକମାନେ ବଳଶାଳୀ ହୋଇଛନ୍ତି ।

5 ଯେଉଁମାନେ, ବେଶି ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଶ୍ଚୟ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବେ । ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବରୁ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି । ବନ୍ୟା ସପ୍ତ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଯାହାର ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଥିଲା ସେ ଦୁଃଖିତା ହୋଇଅଛି ।

6 ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୁଅ ଓ ସେ ପୁନର୍ବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୀବନ ଫେରାଇ ଆଣିପାରନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କବରକୁ ପଠାନ୍ତି ଓ କବରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଣିପାରନ୍ତି ।

7 ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିନ କରନ୍ତି ବା ଧନବାନ କରନ୍ତି । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରନ୍ତି ।

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂଳିରୁ ଉଠାନ୍ତି । ସେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଳିଆ ଗଦାରୁ ଉଠାଇବେ । ସେ ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ କୁଳୀନ ଅର୍ଥୀମାନଙ୍କ ସହିତ ବସିବା ପାଇଁ ଉଠେଇ ଦିଅନ୍ତି କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମୁଦାୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ତାଙ୍କର ଅଟେ ।

9 ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣା କରନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଝୁଣ୍ଟିବାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମମ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଝୁଣ୍ଟିପଡ଼ନ୍ତି ଓ ଧୂସ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ ।

10 ଯେଉଁମାନେ ଯିଏକ ସର୍ବୋପରିସ୍ଥ ପରମେଶ୍ୱର ସହିତ ପ୍ରତିବାଦ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଭଗ୍ନ ହେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ଜନ କରିବେ ।

ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧ କରିବେ ଓ ସେ ଆପଣା ରାଜାକୁ ବଳ ଦେବେ । ସେ ତାଙ୍କର ଅଭିଷିକ୍ତ ରାଜାଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବେ ।”

11 ଏହାପରେ ଇଲ୍‌କାନା ଗମାସ୍ଥିତ ଆପଣା ଘରକୁ ଗଲା । କିନ୍ତୁ ବାଳକ ଗାମୁଘେଲ ଯାଦକ ଏଲି ଅଧିନରେ ଥାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲା ।

ଏଲିଙ୍କର ଦୁଷ୍ଟ ପୁତ୍ରମାନ

12 ଏଲିଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ପାପୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରୁ ନାହିଁ* । 13 ସେହି ଯାଦକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ କେହି ଜଣେ ବଳିଦାନ କଲେ ମାଂସ ସିଦ୍ଧ ହେବା ସମୟରେ ଯାଦକର ଦାସ ହସ୍ତରେ ତ୍ରିଶୁଳ ଧରି ଆସେ । 14 ଆଉ ଯାଦକର ସେବକ ମାଂସକୁ ଡାକି ବା ହଣ୍ଡାରୁ ବାହାର କରିବା ପାଇଁ କଣ୍ଟା ଗୁମୁତର ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । କଣ୍ଟା ଗୁମୁତ ଦ୍ୱାରା ଯେତିକି ସେବକ ଆଣିଥାଏ କେବଳ ସେତିକି ହିଁ ଯାଦକ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଶୀଳୋକୁ ଉପାସନା

ସଦାପ୍ରଭୁ ... କରନ୍ତୁ ଏଲ୍‌କାନା ସମ୍ଭବତଃ ହାନ୍ନା ପ୍ରତି ଏଲିଙ୍କର ଆର୍ଗାବାଦ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ । (v. 17)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ... ନାହିଁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନିୟମକୁ ମାନିଲେ ନାହିଁ ।

କରିବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତି, ଏହା ଯାହା କି ଯାଦକଗଣ ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରତି କରିବା ଉଚିତ୍ ।

15କିନ୍ତୁ ଯାଦକଗଣ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍, ଏଲିର ପୁତ୍ରଗଣ ସେପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ନାହିଁ । ଏପରିକି ସେହି ମାଂସର ମେଦ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କର ସେବକମାନେ ସେହି ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପାଖକୁ ଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ପୋଡ଼ିବା ପାଇଁ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ କିଛି ମାଂସ ଦିଅ । ଯାଦକମାନେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରକ୍ଷା ମାଂସ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । କେବଳ କଥାମାଂସ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।”

16ଏଥିରେ ଯେବେ ସେ ଲୋକ ତାହାକୁ କହେ, “ପ୍ରଥମେ ମେଦ ଦଗ୍ଧ ହେବାକୁ ଦିଅ, ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେ ଗୁଡ଼ି ସେତେ ନିଅ ।” ତେବେ ସେ ଯାଦକର ସେବକ କହିଥାଏ । ମାତ୍ର “ଏହକ୍ଷଣି ତାହା ମୋତେ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନଦିଅ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଦୋର କରି ନେଇଯିବି ।”

17ଏହରୁପରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ସେହି ଏଲିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପାପ ଅତି ଭରସାହୀନ କାରଣ ସେହି ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ଭୁକ୍ତଜ୍ଞାନ କଲେ ।

18ସେ ସମୟରେ ବାଳକ ଗାମୁଘେଲ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଚୟ କଲେ । 19ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ମାତା ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆପଣା ସ୍ୱାମୀ ସଙ୍ଗେ ବାର୍ଷିକ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଆସିବା ବେଳେ ସେ ଗାମୁଘେଲ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାନ କୋଟ୍ ବନାଇଥିବା, ତାହା ସେ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିବେ ।

20ପୁଣି ଏଲି ଇଲ୍‌କାନାକୁ ଓ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ପିଲା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ହେଉ, ହନାହାବ ପୁତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନିଆହେଉ ଏବଂ ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଲେ ।”

21ଏହାପରେ ସେମାନେ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ହାନ୍ନା ପ୍ରତି ଦୟା କଲେ ଓ ସେ ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ଦୁଇ କନ୍ୟା ପ୍ରସବ କଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ବାଳକ ଗାମୁଘେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ବଢ଼ିଲା ।

ଏଲି ଦୁଷ୍ଟ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ

22ଏଲି ଅତି ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସମୁଦାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଯାହା ଯାହା କଲେ ଓ ଯିଏକ ସମାଗମ ତମ୍ଭରୁ ପ୍ରବେଶ ନିକଟରେ ସେବା କାରୀଣୀ ସ୍ତ୍ରୀଗଣ ସହତ କିପରି ଶୟନ କଲେ, ଏସବୁ କଥା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣା ହେଲା ।

23ତତ୍ପୂର୍ବେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି କରୁଅଛ? କାରଣ ମୁଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାନା ମନ୍ଦକଥା ଶୁଣୁଅଛି । 24ନାହିଁ, ନାହିଁ, ମୋର ପୁତ୍ରମାନେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ଦନରବ ଶୁଣୁଅଛି, ଭଲ ନୁହେଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାକାନ୍ଦନ କରୁଅଛ । 25ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ

ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ହୃଦୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରେ, ତେବେ କିଏ ତାହା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ?” ତଥାପି ସେମାନେ ପିତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।

26କିନ୍ତୁ ବାଳକ ଗାମୁଘେଲ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ବଡ଼ ହେଲା ଆଉ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଓ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର ହେଲା ।

ଏଲିଙ୍କ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଭୟଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ

27ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ଲୋକ ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହିଲେ, ‘ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ମିଗରରେ ଫାରୋର ଦାସତ୍ୱରେ ଥିଲ । ସେ ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଆବିର୍ଭାବ ହେଲି ।

28ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରବର୍ଗକୁ ମୋର ଯାଦକ ହୋଇ ସେବା କରିବାକୁ, ଏଫୋଦ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଧୂପ ଜଳାଇବାକୁ ମୁଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକ ନିୟମ ଦେଲି ଯେ, ମୋ ପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ମାଂସ ଓ ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଦିଆଯିବ ।

29ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋର ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ବଳିଦାନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛ ଯାହାକି ମୋ ମନ୍ଦିରରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି? ପୁଣି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ମୋଠାରୁ ଅଧିକ ସମ୍ପାଦନ ଦେଉଛ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋ ସକାଶେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ବଳିର ଅଂଶ ଓ ମେଦ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପାଇଁ ନେଉଛ?”

30“ଏଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହରୁ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହରୁ ଚରଦନ ପାଇଁ ମୋର ଯାଦକ ହେବ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ତାହା ଆଉ କେବେ ଘଟିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଭୁକ୍ତଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅସମ୍ମାନ କରାଯିବ । 31ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶକ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ପିତୃଗୃହର ଶକ୍ତି କାଟି ପକାଇବି, ସେହିଦିନ ଆସୁଅଛି, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭ ବଂଶରେ ଜଣେବି ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ରହିବ ନାହିଁ । 32ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ ମଙ୍ଗଳ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଗୃହରେ ଦୁଃଖ ଦେଖିବ; ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରେ କେହି କଦାପି ବୃଦ୍ଧ ହେବେ ନାହିଁ । 33ଆଉ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ବଂଶଧରଗଣଙ୍କୁ ଆପଣା ଯଜ୍ଞବେଦୀରୁ ଆସୁଥିବା ମୁଁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବି ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ମୋର ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ସେବା କରିବ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ କାନ୍ଦୁଥିବେ ଓ ଗୋକ କରୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାଂଶ ବଂଶଧରଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ମରିବେ । 34ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଭୁଲପୁତ୍ର ହଫ୍‌ନି ଓ ପିନହସ ପ୍ରତି ଯାହା ଘଟିବ, ତାହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ହେବ । ସେ ଦୁହେଁ ଏକ ଦିନରେ ମରିବେ । 35ପୁଣି ମୁଁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶୁଦ୍ଧ

ଦିନରେ ମରିବେ । 35ପୁଣି ମୁଁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବିଶୁଦ୍ଧ

ଯାଦକ ଉପନ୍ନ କରିବି ଯିଏ ମୋ ମନ ଓ ମୋ ହୃଦୟ ଅନୁସାରେ କର୍ମ କରିବ। ଆଉ ମୁଁ ତାହାର ଗୃହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବି ଏବଂ ସେ ମୋର ମନୋନୀତ ଗୃହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ବଦା ସେବା କରିବେ।³⁶ଆଉ ତୁମର ଅବଶିଷ୍ଟ ବଂଶଧରଗଣ ଯାଦକ ନିକଟରେ ଆସି ତାଙ୍କୁ ନିବନ୍ଧନ କରିବେ, “ଦୟାକରି ମୋତେ ଯାଦକ ଭାବରେ କିଛି କାମ ଦିଅନ୍ତୁ, ଯାହା ଫଳରେ ମୁଁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଓ କିଛି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରି ପାରିବି।”

ଗାମୁୟେଲକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଡାକଣ

3 ବାଳକ ଗାମୁୟେଲ ଏଲିଙ୍କ ଅଧିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ। ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଦର୍ଶନ ଦୁର୍ଲଭ ଥିଲା।

²ଏହି ସମୟରେ ଏଲିଙ୍କର ଚଷ୍ଟ ଧୂୟୁଳା ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ଏଣୁ ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ, ଏକ ଦିନ ସେ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଶୋଇଥିଲେ। ³ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ, ଏମନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଦୀପ ଲିଭିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ ଗାମୁୟେଲ ଶୋଇଥିଲେ, ⁴ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲକୁ ଡାକିଲେ ଓ ଗାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।” ⁵ଗାମୁୟେଲ ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାଇଁଯାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣ ମୋତେ ଡାକିଲେ।”

ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ଡାକି ନାହିଁ, ଫେରିଯାଅ ଓ ଶୁଅ।”

ଏବଂ ସେ ଶୋଇଲେ। ⁶ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ “ଗାମୁୟେଲ” ବୋଲି ଆଉଥରେ ଡାକିଲେ, ତତ୍ତ୍ୱ ଗାମୁୟେଲ ଉଠି ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି, ଆପଣ ମୋତେ ଡାକିଲେ?”

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ମୁଁ ତୁମକୁ ଡାକି ନାହିଁ, ଫେରିଯାଅ ଓ ଶୁଅ।”

⁷ସେ ସମୟରେ ଗାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନାଶି ନଥିଲା, କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ କଥା ପ୍ରକାଶ କରି ନଥିଲେ।

⁸ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟଥର ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ତତ୍ତ୍ୱ ସେ ଉଠି ଏଲିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ଆପଣ ମୋତେ ଡାକିଲେ ପର,”

ଏଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେ ବାଳକକୁ ଡାକୁଅଛନ୍ତି ଏହା ଏଲି ବୁଝିଲେ। ⁹ତେଣୁ ଏଲି ଗାମୁୟେଲକୁ କହିଲେ, “ଯାଇ ଶୁଅ, ଯେବେ ସେ ତୁମକୁ ଡାକନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କହିବ, ‘ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, କହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି।’”

ତତ୍ତ୍ୱ ଗାମୁୟେଲ ଯାଇ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ଶୋଇଲେ। ¹⁰ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଛଡ଼ା ହେଲେ, ଆଗଥର ପରି ସେ “ଗାମୁୟେଲ, ଗାମୁୟେଲ” ବୋଲି ଡାକିଲେ।

ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଶୁଣୁଅଛି।”

¹¹ତା’ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ କିଛି ଗୋଟେ କରିବି, ସେହି ସମୟେ

ଯେଉଁମାନେ ଏବିଷୟରେ ଶୁଣିବେ, ମନଦୁଃଖ କରିବେ। ¹²ମୁଁ ଏଲିର ପରିବାରକୁ ଯାହା ଯାହା କହୁଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରଣ କରିବ। ¹³ମୁଁ ତାକୁ କହିଅଛି ଯେ, ମୁଁ ଚରଦନ ତା’ର ବଂଶକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି, ଯେହେତୁ ତା’ର ଅପରାଧ ତାକୁ ନିଶାଅଛି। ସେ ନାଶିଲ ଯେ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରୁଛନ୍ତି ଓ କହୁଛନ୍ତି। ତଥାପି ଏଲି ତା’ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ନାହିଁ। ¹⁴ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି ଯେ, ଏଲିର ପରିବାର ପାପ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତରୀ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଗଣ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତରୀ ଦ୍ୱାରା କେବେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହେବ ନାହିଁ।”

¹⁵ତତ୍ତ୍ୱ ଗାମୁୟେଲ ଶୋଇବାକୁ ଗଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିରଦ୍ୱାର ଫିଟାଇବାକୁ ଶିଘ୍ର ଉଠିଲେ। ଏଲିଙ୍କୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ବିଷୟ ନିଶାଦିବାକୁ ଗାମୁୟେଲ ଭୟକଲା।

¹⁶ଏଥୁ, “ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଗାମୁୟେଲ,” ଏହା କହି ଏଲି ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଡାକିଲେ।

ତତ୍ତ୍ୱରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି।”

¹⁷ତା’ପରେ ସେ ପଚାରିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ କି କଥା କହିଲେ? ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନୟ କରୁଅଛି, କିଛି ନିଲୁଗୁଲ ମୋତେ କୁହ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଉଁଶ ଯଦି କିଛି ମୋଠାରେ ଲୁଚୁଅ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ।”

¹⁸ତତ୍ତ୍ୱରେ ଗାମୁୟେଲ କିଛି ଗୁପ୍ତ ନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ସବୁକଥା ନିଶାଦିଲେ।

ତା’ପରେ ଏଲି କହିଲେ, “ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭବନ୍ତ ତାହା ଯଥାର୍ଥ, ତାହା ସେ କରନ୍ତୁ।”

¹⁹ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ବଡ଼ ହେଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ରହିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ମିଛ ହେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। ²⁰ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ବୋଲି ଦାନଠାରୁ ବେରଶେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଜାତ ହେଲେ। ²¹ଆହୁରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୀଲୋରେ ପୁନର୍ବାର ଗାମୁୟେଲକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଶୀଲୋରେ ଗାମୁୟେଲ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

4 ଆଉ ଗାମୁୟେଲର କଥା ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଲା। ଏଲି ବୁଝି ହେଲେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ* କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରି ଚାଲିଲେ।

ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପରଦିତ କଲେ

ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଏବନ୍-ଏନ୍ଦର ନିକଟରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନେ ଅଫେକରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ²ଏହାପରେ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଗଣ ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରଦିତ ହେଲେ; ଓ 4,000 ସୈନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ।

ଏଲି ... ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଖଣ୍ଡବାକ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକର ଅନୁବାଦ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ହବୁରେ ନୁହେଁ।

3ତା'ପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଗଣ ଛାଡ଼ଣୀ ନିକଟକୁ ଫେର ଆସିଲେ। ତା'ପରେ ପ୍ରାଚୀନଗଣ ପଚାରିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ଇଗ୍ରାୟେଲୀମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରାସ୍ତ କଲେ? ଆସ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଗିଲୋଠାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକୁ ଆଣିବା। ଏହିପରି ଭାବରେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଆସିବେ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗଭୁମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ।”

4ତା'ପରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୀଲୋକୁ ପଠାଇ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକୁ ଆଣିଲେ। ସିଦ୍ଧିକର ଉପରେ କିରୁବ ଦୁର୍ଗଣ ଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ପରି ଏଲିଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପୀନହସ୍ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକୁ ସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ।

5ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକୁ ଛାଡ଼ଣୀକୁ ଆସନ୍ତେ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଏପରି ମହା ନିୟୁତ୍ତ କଲେ, ଯେ ପୁଅଟିଏ କମ୍ପିଲା। 6ତତ୍ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେହି ନିୟୁତ୍ତ ଗୁଣି କହିଲେ, “ଏବ୍ରାୟମାନଙ୍କ ଛାଡ଼ଣୀରେ ଏହି ମହାନିୟୁତ୍ତର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ?”

ଆଉ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଛାଡ଼ଣୀକୁ ଅଣାଗଲା। 7ତତ୍ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଭୀତ ହୋଇ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଛାଡ଼ଣୀକୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି, ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କହିଲେ, ହାୟ! ଆମ୍ଭେମାନେ ଅସୁବିଧାରେ ଅଛୁ। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି କେବେ ହୋଇନାହିଁ। 8ହାୟ! ଏହି ବଳବାନ୍ ଦେବଗଣ ହସ୍ତରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଏ ଉଦ୍ଧାର କରିବ? ଏହି ଦେବଗଣ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ଓ ମହାମାରୀ ଦ୍ୱାରା ନିସ୍ତ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିଥିଲେ। 9ହେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଳବାନ୍ ଓ ସାହସୀ ହୁଅ। ପୁରୁଷ ପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କର। ତତ୍ପରେ ଏବ୍ରାୟମାନେ ଆତ୍ମର ଦାସ ହୋଇଥିଲେ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କର ଦାସ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପୁରୁଷତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କର ଓ ଯୁଦ୍ଧ କର।”

10ତତ୍ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଆପଣା ଡାକ୍ତରୀ ଫେରିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ଅତି ମହାସଂହାର ହେଲା, କାରଣ ସେଥିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର 30,000 ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ମରି ପଡ଼ିଲେ। 11ପୁଣି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ଧରିଲେ। ଆଉ ଏଲିଙ୍କର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପୀନହସ୍ ହତ ହେଲେ।

12ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ବିନୟାମାନଙ୍କୁ ଲୋକ ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ଛାଡ଼ିଦେଲା ଓ ସାରା ଗ୍ରୀଷ୍ମରେ ସିୟୋଲ ଆଡ଼କୁ ଦୌଡ଼ିଲା। ତା'ର ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚିରିଗଲା ଏବଂ ତା'ର ମସ୍ତକରେ ମାଟି ଥିଲା। ସେହିଦିନ ସେ ସିୟୋଲରେ ପହଞ୍ଚିଲା। 13ସେହି ସମୟରେ ଏଲି ଫାଟକ ପାଖରେ ବସି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଇତ୍ୟାଦିସମୟରେ ସେହିଲୋକ ସମ୍ପାଦ ଦେଲା ଏବଂ ନଗରଯାକ ଉଦ୍‌ସ୍ତରରେ କାନ୍ଦି ଉଠିଲେ। 14ତା'ପରେ ଏଲି ସେହି କ୍ରନ୍ଦନ ଶବ୍ଦ ଗୁଣି କହିଲେ, “ଏହି କୋଳାହଳ ଶବ୍ଦର ଅଭିପ୍ରାୟ କ'ଣ?” ତତ୍ପରେ ସେହି ଲୋକ ଗୀତ୍ର ଏଲିଙ୍କୁ

ସମ୍ପାଦ ଦେଲା। 15ସେ ସମୟରେ ଏଲି ଅଠାନବେ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଅନ୍ଧ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଦେଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ।

16ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକଟି ଏଲିଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଏକ ସୈନ୍ୟ ଯିଏ କି ଏବେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରି ଆସିଲା।” ମୁଁ ଆଦି ଯୁଦ୍ଧରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଆସିଲି।

ତା'ପରେ ଏଲି ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ପୁତ୍ର, କ'ଣ ହେଲା?”

17ତତ୍ପରେ ସମାଗ୍ର ଆଣିଥିବା ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ତାଙ୍କର ବହୁତ ସୈନ୍ୟ ହରାଇଲେ। ତୁମ୍ଭର ଦୁଇ ପୁତ୍ର ହଫ୍ନି ଓ ପୀନହସ୍ ମଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ନେଇଗଲେ।”

18ଯେତେବେଳେ ଏଲି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ଗୁଣିଲେ, ଏଲି ଆପଣା ଚୈତ୍ତ୍ୱ ପଛଆଡ଼େ ପଡ଼ିଗଲେ, ତତ୍ପରେ ତାଙ୍କର ବେକ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, କାରଣ ସେ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଭାରୀ ଥିଲେ। ସେ ଗୁଳିଗବର୍ଷ ଇଗ୍ରାୟେଲର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ।

ଗୌରବ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା

19ସେ ସମୟରେ ଏଲିର ପୁତ୍ରବଧୂ ପୀନହସର ସ୍ତ୍ରୀ ଗର୍ଭବତୀ ଥିଲା ଓ ତା'ର ପ୍ରସବକାଳ ନିକଟ ଥିଲା ଏହା ଗୁଣିବା ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ଧରି ପଡ଼ିଲା। ତା'ର ଶ୍ୱଶୁର ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଅତି ପ୍ରସବକାଳିନ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରୁକରୁ ସେ ପ୍ରସବ କଲା। 20ତା'ପରେ ପ୍ରାୟ ତାହାର ମରଣ ହେଲାପରି, ତାହା ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ତ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କରିଅଛ,”

ମାତ୍ର ସେ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ କିଅବା ତତ୍ପରେ ମନ ଦେଲା ନାହିଁ। 21ସେ ସେହି ବାଳକର ନାମ ସିମ୍‌କାଦ୍ ଦେଲା। ତା'ର ଅର୍ଥ, “ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ଗୌରବ ଗୁଲି ଯାଇଛି।” ଏହା ଧାରଣା ବ୍ୟତୀତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସିଦ୍ଧିକୁ ଧରି ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ତା'ର ଶ୍ୱଶୁର ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ। 22ଏବଂ ସେ କହିଲା, “ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ ଗୌରବ ଗୁଲିଯାଇଛି,” କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ବନ୍ଧୁ ନିଆଗଲା।

ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଲା

5 ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ନେଇ ଏବଂ-ଏକରୁ ଅସ୍ୱଦୋଦକୁ ଯାଇଥିଲେ। 2ତତ୍ପରେ ଉତ୍ତରୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକୁ ନେଇ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରକୁ ଆଣି ଦାଗୋନ ଦେବତା ନିକଟରେ ରଖିଲେ। 3ତତ୍ପରେ ପରଦିନ ଅସ୍ୱଦୋଦର ଲୋକମାନେ ଗୀତ୍ର ଉଠିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ, ଦାଗୋନର ମୂର୍ତ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଦ୍ଧିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଅଛି। ଦାଗୋନର ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ଉଠାଇ ସ୍ଥାନରେ ରଖିଲେ।

4ତା'ପରେ ପୁଣି ସେମାନେ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଯେତେବେଳେ ଉଠିଲେ ଦାଗୋନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୁମିରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ ବାହୁଗୁଡ଼ିକ ଓ ମୁଣ୍ଡ କଟା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦ୍ଵାରବନ୍ଧ ଉପରେ ପଡ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାର ଗଣ୍ଡି ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ରହିଥିଲା । 5ଏଥିପାଇଁ ଦାଗୋନର ଯାଦକମାନେ ଅବା ଯେଉଁମାନେ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ଵଦୋଦସ୍ଥିତ ଦାଗୋନ ମନ୍ଦିରର ଦ୍ଵାରବନ୍ଧକୁ ମାଡ଼ନ୍ତି ନାହିଁ ।

6ଅସ୍ଵଦୋଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଡୋଶୀମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କଠିନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ନାନା କଷ୍ଟ ଦେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଗ ରୋଗରେ ଆଘାତ କଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଷାଗୁଡ଼ିକ ପଠେଇଲେ, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ଦେଶରେ ଉର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଗଲେ । ଫଳରେ ଲୋକମାନେ ଡରଗଲେ । 7ଏହପରି ଅସ୍ଵଦୋଦୀୟ ଲୋକମାନେ ଯାହାସବୁ ଘଟିଯାଉଥିଲା ଦେଖିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଆମ୍ଭ ଦେବତା ଦାଗୋନ ଉପରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ନିଶ୍ଚୁର ହୋଇଅଛି ।”

8ଏଣୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ କ'ଣ କରିବା?”

ତହିଁରେ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଗାଧକୁ ନିଆଯାଉ ।” ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ନେଇଗଲେ ।

9ପୁଣି ସେମାନେ ତାହା ନେଇଗଲା ପରେ ଏହା ଏପରି ହେଲା, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ ଗାଧ ନଗରକୁ ଭୟ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଆଘାତ କଲା; ପୁଣି ସେ ନଗରସ୍ଥ ସାନ ଓ ବଡ଼ ଉତ୍ତମୁଙ୍କୁ ସେ କ୍ଳେଶ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଅର୍ଗରୋଗ ବାହାରଲା । 10ଏହାପରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଇକ୍ରୋଶକୁ ପଠାଇଲେ । ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଆସିଲା ।

ଇକ୍ରୋଶୀୟମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଛ ।” 11ଏହେତୁ ସେମାନେ ଲୋକ ପଠାଇ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ପଠାଇ ଦିଅ, ତାହା ସୁସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯାଉ । ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା ନ କରୁ,” କାରଣ ନଗରର ସବୁଆଡ଼େ ମୃତ୍ୟୁଦନିତ ବ୍ୟାକୁଳତା ଦନ୍ତୁ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ସେଠାରେ ଅତି ଭାରି ଥିଲା ।

12ପୁଣି ଯେଉଁଲୋକମାନେ ମଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅର୍ଗ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ; ଆଉ ନଗରର ଆଉଁନାଦ ସ୍ଵରକୁ ଉଠିଲା ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକକୁ ନିଜ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦିଆଗଲା

6 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶରେ ସାତମାସ ରହିଲା । 2ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଯାଦକମାନଙ୍କୁ, ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକ ସହ ଆମ୍ଭେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ?” ଦୟାକରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ, କିପରି ଭାବରେ ଏହାକୁ ଫେରାଇବାକୁ ହେବ ।

3ତହିଁରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକ ଫେରାଇ ଦେବ, ତେବେ ତାହା ଖାଲି ପଠାଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ପାପର ଦୂରତା ଯିବା ପାଇଁ ଏହା ସହତ ଉପହାର ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ପଠାଅ । ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ତୁତ୍ତି ହେବ ଓ ପବିତ୍ର ହେବ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଲ୍ପନା କରିବ, କାହିଁକି ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବା ବନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ।”

4ତା'ପରେ ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେମାନେ କି ପ୍ରକାର ଉପହାର ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପାଞ୍ଚୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଅର୍ଗ ଏବଂ ପାଞ୍ଚୋଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣର ମୁଷା, ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗାସକମାନଙ୍କ ଫଖ୍ୟାନୁସାରେ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାସକଗଣ ଏକ ପ୍ରକାର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । 5ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଅର୍ଗ ପ୍ରତିମା ଓ ଦେଶନାଗରୀ ମୂଷିକ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣ କର । ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭର ଭୂମିକୁ ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି ଓ ଧ୍ଵଂସ କରନ୍ତି ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅ । ତାହେଲେ ସେ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ, ତୁମ୍ଭର ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ବନ୍ଦ କରିବ । 6ମିସ୍ରୀୟମାନେ ଓ ଫାରୋ କଲପର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ କଠିନ କର ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଦେଲେ ।

7“ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଗଗଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ଦୁଇଟି ଯୁଆଳି ଯୋଗୁଁ ହୋଇ ନଥିବା ଦୁହାଳି ଗାଇ ଆଣ । ଏହପରି ଦୁଇଗାଡ଼ା ଗଗଡ଼ରେ ଯୋଗ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବାଛୁରିକି ଗୁହାଳରେ ଉର୍ତ୍ତୀ କର । 8ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୂକକୁ ସେହି ଗଗଡ଼ ଉପରେ ରଖ ଓ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ନକ୍ସାକୁ ଥଳ ଭିତରେ ସିନ୍ଦୂକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ରଖ । ଏହସବୁ ନକ୍ସାଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉପହାର । ତା'ପରେ ଗଗଡ଼କୁ ତା'ର ଗସ୍ତରେ ପଠାଇ ଦିଅ । 9ଏହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖ । ଯଦି ଏହା ଆମ୍ଭର ସୀମା ଦେଇ ବୈଧିଗେମଗକୁ ଯାଏ, ଆମ୍ଭେମାନେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ଵର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଏହି ବପତି ଆଣିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହା ସିଧା ବୈଧିଗେମଗକୁ ଯାଏ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବୁ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଘାତ କରିନାହିଁ । ଏହା ଦେବାତ୍ଵ ଘଟିଯାଇଛି ।”

10ତା'ପରେ ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, ସେମାନେ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଲୋକମାନେ ତାହା କଲେ, ଏବଂ ଦୁଇଟି

ଦୁହାଁଳ ଗାଈକୁ ଗଗତରେ ଯୋଡ଼ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବାଛୁରିଗୁଡ଼ିକ ଗୁହାଳରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ । 11 ଆଉ ସେମାନେ ଗଗତ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଓ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଷିକ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଗ ପ୍ରତିମାର ସିନ୍ଦୁକ ରଖିଲେ । 12 ସେତେବେଳେ ସେହି ଗାଈମାନେ ସଳଖ ପଥଧରି ବୈଥ-ଶେମଗକୁ ଗଲେ; ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାମ କମ୍ପା ଡାହାଣକୁ ବୁଲିଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଗୁଆସାଗ ହମ୍ପା ରବ କରୁଥିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ପଲେଷ୍ଟାୟ ଅଧିପତିମାନେ ବୈଥଶେମଗ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ ।

13 ସେହି ସମୟରେ ବୈଥ-ଶେମଗର ଲୋକମାନେ ତଳଭୂମିରେ ଗହମ ଅମଳ କରୁଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆଖି ଉଠାଇଲେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଦେଖିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । 14-15 ଏବଂ ବୈଥ-ଶେମଗରେ ଯିହୋଶୁୟ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଗତଟି ପହଞ୍ଚିଲାପରେ, ଏହା ଏକ ବିରାଟ ପଥର ନିକଟରେ ଅଟକି ଗଲା । ଲେବୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଓ ଅଳ ଭିତରେ ଥିବା ସ୍ତବ୍ଧର ନକ୍ସାକୁ ବିରାଟ ପଥର ଉପରେ ରଖିଲେ ।

ତା’ପରେ ବୈଥ-ଶେମଗୀର ଲୋକମାନେ ଗଗତଟିକୁ କାଟିଲେ ଏବଂ ଗାଈ ଦୁଇଟିକୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳି ଦେଲେ ।

ସେହିଦିନ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ।

16 ତତ୍ପୂର୍ବ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଅଧିପତି ତାହା ଦେଖି ସେହିଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ଫେର ଆସିଲେ ।

17 ଏହିପରି ଭାବରେ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସ୍ତବ୍ଧର ଅର୍ବୁଦ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ: ଅସଦୋଦ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଘସା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଅସ୍ତ୍ରଲୋନ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ, ଗାଥ୍ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଇକ୍ରାଣ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ । 18 ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତବ୍ଧର ମୁଷିକମାନଙ୍କର ନକ୍ସା ପଠାଇଲେ । ଏହି ସ୍ତବ୍ଧ ମୁଷିକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା, ପାଞ୍ଚଦଶ ପଲେଷ୍ଟାୟ ଗାସକମାନଙ୍କର ନଗରର ସଂଖ୍ୟା ସହତ ସମାନ । ଏହି ନଗରର ଗୁରୁପଟେ ପ୍ରାଚୀର ବେଷ୍ଟିତ ଓ ଗ୍ରାମ ବେଷ୍ଟିତ ଥିଲା । ବୈଥ-ଶେମଗର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ପଥର ଉପରେ ରଖିଲେ ।

19 ବୈଥ-ଶେମଗୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ଅନାଇବାରୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ବୈଥ-ଶେମଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସତୁର ଜଣ ହତ୍ୟା ହେଲେ । ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କର ଭାବରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିବାର ଲୋକମାନେ ବଳାପ କଲେ । 20 ଏବଂ ବୈଥ-ଶେମଗର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ କିଏ ଛଡ଼ା ହୋଇପାରେ? ଏଠାରୁ କେଉଁଠାକୁ ଏହି ସିନ୍ଦୁକକୁ ନିଆଯିବ?”

21 ତତ୍ପୂର୍ବ ସେମାନେ କିରିୟଥ-ସିୟୋରୀମୀୟ ନିକଟକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲେ, “ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ଫେରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆସ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନଗରକୁ ନେଇଯାଅ ।”

7 ଅନନ୍ତର କିରିୟଥ-ସିୟୋରୀମୀୟ ଲୋକମାନେ ଆସିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ପର୍ବତସ୍ଥିତ ଅର୍ବାନାଦବର ଗୁହକୁ ତାହା ଆଣିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ ଜଗିବାକୁ ତା’ର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାସରକୁ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ମାଧ୍ୟମରେ ପବିତ୍ର କଲେ । 2 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିନ୍ଦୁକ କିରିୟଥ-ସିୟୋରୀମରେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ରହିଲା ।

ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । 3 ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ହୁଦୟର ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଦେଶୀ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଅଷ୍ଟରୋତ ପ୍ରତିମା ଫିଙ୍ଗିଦିଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କର ଓ କେବଳ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ସେବା କର । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

4 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବାଲ୍ ଓ ଅଷ୍ଟରୋତ ପ୍ରତିମାଗୁଡ଼ିକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ । ସେମାନେ କେବଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କଲେ ।

5 ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିସର୍ପାରେ ମିଳିତ ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ।”

6 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ନିସର୍ପାରେ ମିଳିତ ହେଲେ ଏବଂ ପାଣି ଆଣିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ତାହା ଭାଳିଲେ । ସେମାନେ ସେହିଦିନ ଉପବାସ ପାଳନ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛୁ ।” ଗାମୁୟେଲ ନିସର୍ପାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ବିଚାର କଲେ ।

7 ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ନିସର୍ପାରେ ମିଳିତ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପଲେଷ୍ଟାୟର ଗାସକ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଭୟ କଲେ । 8 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ବନ୍ଦ କର ନାହିଁ, ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କ କବଳରୁ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୁହାରି କର ।”

9 ଗାମୁୟେଲ ଗୋଟିଏ ମେଣ୍ଟାଛୁଆ ନେଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋମବଳି ରୂପେ ଏହା ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ । ଗାମୁୟେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ । 10 ଗାମୁୟେଲ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଦଗ୍ଧ କରିବା ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଖୁବ୍ ଦୋରରେ କୋଳାହଳ କଲେ ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଡରଗଲେ ଓ ଦମ୍ଭରେ ପଡ଼ଗଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । 11 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ନିସର୍ପାର ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ କଲେ । ସେମାନେ ବୈଥ-କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଧାବନ

କଲେ । ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ରାସ୍ତାରେ ହତ୍ୟା କଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା

12 ଗାମୁୟେଲ ଏକ ପଥର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ସେ ଏହା କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ମନେ ରଖିବା, ସେ ଏହି ପଥରକୁ ମିସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଶେନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ ଏହାର ନାମ “ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପଥର” ରଖିଲେ । ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ଏ ସ୍ଥାନରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।”

13 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ପରାସ୍ତ ହେଲେ । ସେମାନେ ପୁଣି ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦାବନ କାଳରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ ବରୁଦ୍ଧରେ ଗଲେ ।

14 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲଠାରୁ ଇକ୍ରେଣ୍ଡଠାରୁ ଗାଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହର ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ?

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେହି ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରାଇ ନେଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲ ଓ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । 15 ଗାମୁୟେଲ ତାଙ୍କର ଦାବନସାରା ଇଗ୍ରାୟେଲର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ । 16 ସେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଯାତ୍ରା କରନ୍ତି । ସେ ବୈଥେଲ, ଗିଲ୍ଗଲ ଓ ମିସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତି ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଶାସନ ଚଳାଇଲେ । 17 ଗାମୁୟେଲ ଘର ରାମା ତେଣୁ ସେ ସେଠାକୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । ସେ ରାମାଠାରୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରୁଥିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଗାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ରାମାରେ ଯଜ୍ଞାବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ରଜାପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା

8 ଯେତେବେଳେ ଗାମୁୟେଲ ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ଉପନୀତ ହେଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱ ନେବା ପାଇଁ ଓ ବରୁର କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । 2 ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ବଡ଼ପୁଅ ଯୋୟେଲ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅସୟୁ ବେରଗେବାର ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ଓ ବରୁର କଲେ । 3 ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ପୁଅମାନେ ତାଙ୍କପରି ଦାବନଯାପନ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଉଦ୍ଦୋର ନେଉଥିଲେ । ସେମାନେ ଉଦ୍ଦୋର ନେଇ ଦରବାରରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ । 4 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ବୟସ୍କ ନେତୃବୃନ୍ଦ ଏକାଠି ହୋଇ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ରାମା ଯାତ୍ରା କଲେ । 5 ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପୁଅମାନେ ତୁମ୍ଭପରି ଦାବନଯାପନ କରୁନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶାସକ ବ୍ୟୟାଧିକାରୀ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କଲାଇଲି ଯାହା ଅନ୍ୟ ଦାବିମାନଙ୍କର ଅଛି ।”

6 ତେଣୁ ବୟସ୍କ ଉଦ୍ଦବ୍ୟକ୍ତମାନେ ନେତୃତ୍ୱ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ ରାଜା ରୁହଁଲେ । ଗାମୁୟେଲ ଏହାକୁ ଏକ ଭୁଲ ଚିନ୍ତାଧାରା ବୋଲି ଭାବିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଗାମୁୟେଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । 7 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ

କରି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କର ରାଜା ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଛନ୍ତି । 8 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି ସମୟରେ ଯାହା କରୁଥିଲେ, ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ଦୋହରୁଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମୋତେ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ଓ ମୋ ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । 9 ତେଣୁ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଅ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜା କ’ଣ କରିବ ଏବଂ ରାଜା କିପରି ଶାସନ କରେ ସେ କଥା ଅବଗତ କରାଇ ଦିଅ ।”

10 ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ରାଜା ରୁହଁଥିଲେ, ଗାମୁୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଣୀ ଶୁଣାଇଲେ । 11 ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ଯିଏ ରାଜତ୍ୱ କରିବ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ପ୍ରକାର କରିବ । ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତା’ର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଓ ସୈନ୍ୟବାହୀନର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ । ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେନାବାହୀନର ଯୋଦ୍ଧା ଓ ରଥାରେହୀ ହେବେ । ତୁମ୍ଭ ପୁତ୍ରମାନେ ରାଜାଙ୍କର ରଥ ଆଗେ ଆଗେ ଦୌଡ଼ିବେ ।

12 ନିଶ୍ଚୟ ରାଜା ସୈନିକ ହେବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବ । ସେ କେତେକଙ୍କୁ 1,000 ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରୁଷ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବ ।

ସେ ତୁମ୍ଭ ପୁଅମାନଙ୍କୁ ହଳ କରିବାକୁ, ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ଏବଂ ଆପଣା ରଥ ସାଜସଜ୍ଜା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।

13 “ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ନେଇ ସୁବାସିତ ଅତର ତିଆରି କରିବାକୁ କହିବ । ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ଝିଅମାନଙ୍କୁ ତାପାଇଁ ରୋଷେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଓ ସେକିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ।

14 “ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଇଥିବା ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର, ନିତକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ନେଇ ତା’ର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିବେ । 15 ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବହନ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ଏକ-ଦଶମାଂଶ ନେଇ ଆପଣାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେବ ।

16 ରାଜା ତୁମ୍ଭର ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀ ଗୁଳକରମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ । ସେ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତମ ଗୋରୁଗାଈ* ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନଯୋଗ କରିବେ । 17 ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଠର ଏକ-ଦଶମାଂଶ ନେଇଯିବେ ।

“ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ରାଜାଙ୍କର କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇ ରହିବ । 18 ବନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ବାନ୍ଧୁଥିବା ରାଜାଙ୍କୁ ଶାସନ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିବ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ ।”

19 କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ କଥାକୁ ଭୃକ୍ଷେପ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ନା, ଆମକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜା ଦରକାର ।” 20 ତା’ପରେ ଆମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଦେଶସହ ସମକକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବୁ । ଆମ୍ଭର ରାଜା ଆମ୍ଭର

ଗୋରୁଗାଈ ଏହା ପୁରାତନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ଆନୀତ । ହବୁରେ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ “ସୁବକଗଣ” ।

ନେତୃତ୍ୱ ନେବେ। “ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକୁ କଢେଇ ନେବେ ଏବଂ ଆତ୍ମର ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା କରିବେ।”

21 ଗାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେ ସବୁ କଥାକୁ ଶୁଣାଇଲେ। 22 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଗଦା ଦିଅ।”

ଗାମୁୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଗଦା ପାଇବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରିଯାଅ।”

ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଗଧର ଯତ୍ନ ନେଲେ

9 ସେହି ସମୟରେ ବିନ୍ୟାମାନବଂଶୀୟ କାଗ୍ ନାମକ ନିଶ୍ଚୟ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ସେ ଅର୍ବାୟୁଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏକ ସରୋରର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏକ ବଖୋରତର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଏକ ବିନ୍ୟାମାନୀୟ ଅଫୀହର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। 2 କାଗ୍‌ଙ୍କର ପୁଅଙ୍କର ନାମ ଗାଉଲ। ଗାଉଲ ନିଶ୍ଚୟ ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ ଥିଲେ। ଗାଉଲ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଥମ୍ଭରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ଥିଲେ।

3 ଏକଦା ଗାଉଲଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଗଧସବୁ ହନିଗଲେ। ତେଣୁ କାଗ୍ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗୁକରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ନେଇ ଗଧମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ନିଅ।” 4 ଗାଉଲ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେ ଇଫ୍ରାୟିମ ପର୍ବତ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଗଲେ, ତା’ପରେ ଗାଲିଶା ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ କୁହେଁ ନିର୍ବାଣ ହେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ଗାଲୀମ୍ ପ୍ରଦେଶ ଦେଇ ଗଲେ ଯେଠାରୁ ନିର୍ବାଣ ହେବାରୁ ବିନ୍ୟାମାନଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ ଦେଇଗଲେ। ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବାଣ ହେଲେ।

5 ଶେଷରେ ସେମାନେ ସୁଫ ସହରକୁ ଆସିଲେ। ତା’ପରେ ଗାଉଲ ତାଙ୍କର ଗୁକରକୁ କହିଲେ, “ଗୁଲ! ଆମ୍ଭେ ଫେରିଯିବା, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ବାପା ଗଧମାନଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉଥିବେ।”

6 ଗୁକର କହିଲା, “ଏ ସହରରେ ନିଶ୍ଚୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟବାଣୀ ସତ ହୁଏ। ଗୁଲ, ସେଠାକୁ ଯିବା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ଆମକୁ ଗଧମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ଦେଇପାରନ୍ତି।”

7 ତା’ପରେ ଗାଉଲ ଗୁକରକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସହରକୁ ଯିବା, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କ’ଣ ଉପହାର ଦେବା। ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରିକି ଆମ ଖାଦ୍ୟ ମୁଣ୍ଡାରୁ ଖାଦ୍ୟ ସରିଗଲାଣି। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଉପହାର କ’ଣ ଦେବା।”

8 ପୁନଶ୍ଚ ଗୁକର କହିଲା, “ଦେଖ, ମୋ ପାଖରେ ଏକ ଗେକଲ ରୁପାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଛି। ଆସ ପଇସାକୁ ଆମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା। ତା’ପରେ ତାଙ୍କ କଥା ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା।”

9-11 ଗାଉଲ ଗୁକରକୁ କହିଲେ, “ଏହା ଏକ ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧି। ଗୁଲ ଯିବା,” ତା’ପରେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ନଗରକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ଗାଉଲ ଏବଂ ଗୁକର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ଯିବା ରାସ୍ତାରେ କେତେକ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ଯୁବତୀମାନେ ପାଣି ନେବାପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ଗାଉଲ ଓ ତାଙ୍କ ଗୁକର ଯୁବତୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଧର୍ମାତ୍ମା ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି କି?” “ଅତୀତରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମାତ୍ମା କହୁଥିଲେ। ଯଦି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମାଗିବା ପାଇଁ ଗୁହୁଁଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ଆସ ଧର୍ମାତ୍ମା ନିକଟକୁ ଯିବା।”

12 ଯୁବତୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏଇ ରାସ୍ତାର ଅଳ୍ପ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଆଦି ସହରକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ଦଳଦଳ ହୋଇ ଆସି ତାଙ୍କୁ ପବ୍ଲୋଠାରେ ଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି। 13 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସହର ଭିତରକୁ ଯାଅ, ତାଙ୍କୁ ପାଇଯିବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚଞ୍ଚଳ ଯିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା ସ୍ଥାନରେ ଭୋଜନ ପୂର୍ବରୁ ସାକ୍ଷାତ କରିପାରିବ। ସେଠାରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ। ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ। ସେ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକମାନେ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚଞ୍ଚଳ ହୁଅ ତାଙ୍କୁ ପାଇପାରିବ।”

14 ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗୁକର ଆଗକୁ ଗୁଲିଲେ। ସେମାନେ ସହରରେ ପହଞ୍ଚିବା ମାତ୍ରେ ଦେଖିଲେ ଗାମୁୟେଲ ଠିକ୍ ସେ ସମୟରେ ସହରରୁ ଉପାସନା ସ୍ଥାନକୁ ଆସୁଛନ୍ତି।

15 ଗାଉଲ ଆସିବାର ଦିନକପୂର୍ବରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଥିଲେ, 16 ଆସନ୍ତା କାଲି ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ପଠାଇବି। ସେ ବିନ୍ୟାମାନୀୟ ବଂଶଧର। ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ନେତା ରୂପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବ। ଏହି ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବ। କାରଣ ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କର ଯତ୍ନଶୀଳ ଦେଖିଛି। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରୟନ ଶୁଣିଅଛି।”

17 ଗାମୁୟେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ସେହିଲୋକ, ମୁଁ ଯାହା କଥା କହୁଥିଲି ସେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାସନ କରିବେ।”

18 ଗାଉଲ ଫାଟକ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ଭେଟିବାର ଦିନ ପଚାରିଲେ। ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ ଥିଲେ, ଗାଉଲ କହିଲେ, “କ୍ଷମା କରିବେ, ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଘର ବଡ଼େଇ ଦେବେ କି?”

19 ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ।” ମୋତେ ଅନୁସରଣ କର ମୁଁ “ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ”କୁ ନେଇଯିବି। ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଦାସ ମୋ ସହତ ଆଦି ଭୋଜନ କରିବ। କାଲି ସକାଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଯିବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବି। 20 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତିନିଦିନ ପୂର୍ବେ ହନିଥିବା ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳିଯାଇଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଧାନରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭେ ଅଟ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗକୁ ଗୁହାଁନ୍ତି।”

21 ଗାଉଳ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବନ୍ୟାମାନ ବଂଶର ସଦସ୍ୟ ଅଟେ । ଏହା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଏକ ଛୋଟ ପରିବାରବର୍ଗ । ଆପଣ କାହିଁକି କହୁଛନ୍ତି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମୋତେ ରୁହାଁନ୍ତି?”

22 ଗାମୁଘେଲ ଗାଉଳ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦାସକୁ ଭୋଦନ ସ୍ଥାନକୁ ନେଲେ । ସେ ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଚେବୁଲ୍ ପାଖରେ ଗାଉଳଙ୍କୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସ ତିରିଶ ନଣ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ଅତୀତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କଲେ । 23 ଗାମୁଘେଲ ରୋଷେଇଆକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ରଖିବାକୁ କହି ଦେଇଥିବା ମାଂସ ଆଣ ।”

24 ରୋଷେଇଆ ଚଟୁଆ * ମାଂସ ଆଣି ଗାଉଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଚେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖିଲା । ଗାମୁଘେଲ କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମ ଚେବୁଲ୍ରେ ଥିବା ମାଂସ ଖାଅ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା । ଏହି ବିଶେଷ ସମୟ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି ।” ତା’ପରେ ଗାଉଳ ଗାମୁଘେଲଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ।

25 ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇସାରିବା ପରେ ସେ ଉପାସନା ସ୍ଥଳରୁ ସହରକୁ ଫେରିଲେ । ଗାମୁଘେଲ ଛାଡ଼ି ଉପରେ ଗାଉଳଙ୍କ ପାଇଁ ବନ୍ଧଣା ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ଗାଉଳ ଗୋଇବା ପାଇଁ ଗଲେ ।

26 ତା’ ପରଦିନ ପ୍ରଭୃତ୍ୟରୁ ଗାମୁଘେଲ ଗାଉଳଙ୍କୁ ବନ୍ଧଣାରୁ ଉଠାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଗନ୍ଧା ଡାକ କର, ମୁଁ ତୁମକୁ ତୁମ ଗନ୍ଧବ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବି ।” ଗାଉଳ ବନ୍ଧଣାରୁ ଉଠିଲେ ଗାମୁଘେଲଙ୍କ ସହ ବାହାରକୁ ଗଲେ ।

27 ଗାଉଳ, ଦାସ ଏବଂ ଗାମୁଘେଲ ସହର ପ୍ରାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ସମୟରେ ଗାମୁଘେଲ କହିଲେ, “ଦାସକୁ ଆଗକୁ ଯିବାକୁ କୁହ । ମୁଁ ତୁମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଉଁ କହିବାକୁ ରୁହେଁ ।” ତେଣୁ ଦାସ ଆଗରେ ଚାଲିଲା ।

ଗାମୁଘେଲ ଗାଉଳଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ

10 ଗାମୁଘେଲ ଏକ ସୂତ୍ର ତୈଳପାତ୍ର ନେଇ ଗାଉଳଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ତାହା ଢାଳିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ରୁମ୍ଭନ କରି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ନେତା ହେବାପାଇଁ ତୁମକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କରିବ । ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ଗଭୁମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ନେତା ହେବାପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବ । 2 ଆଦି ତୁମେ ମୋତେ ଏଠି ଛାଡ଼ି ଗଲୁପରେ ବନ୍ୟାମାନ ସୀମାର ସେଲଠାରେ ରାହେଲ କବର ନିକଟରେ ଦୁଇ ପୁରୁଷଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ । ସେ ଦୁଇଜଣ ତୁମକୁ କହିବେ, ‘ତୁମେ ଯେଉଁ ଗଧମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଥିଲ, ସେମାନେ ମିଳିଛନ୍ତି । ତୁମ ବାପା ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ନୁହେଁ ବରଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଟକି ଓ କହନ୍ତି, ମୋ ପୁଅ ପାଇଁ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି ।”

ଚଟୁଆ ସମ୍ଭବତଃ ଏହା ବାମ ଚଟୁଆ ଥିଲା । ଯାହା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅତିଥିମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ । ତାହା ଚଟୁଆ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସକାଶେ ସଂରକ୍ଷିତ ଯିଏ ପଶୁଚିକ୍ତ ବଳବଦ୍ଧ । ଏହି ଯାଜକ ପଶୁଚିକ୍ତ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ପଶୁଚିକ୍ତ ମେଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପହାର ରୂପେ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦେଲେ ।

3 ଗାମୁଘେଲ କହିଲେ, “ତୁମେ ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ଗଲେ ତାବୋରର ଏଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ, ତୁମେ ବୈଧେଲକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପାସନା ପାଇଁ ଯାଉଥିବାର ଏପରି ତିନି ପୁରୁଷଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ପାଇବ । ସେଠାରେ ନଣେ ତିନେଟି ଯୁବା ଛେଳି, ଆଉ ନଣେ ତିନେଟି ରୋଟୀ ଏବଂ ଆଉ ନଣେ କୁମ୍ଭାସ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନେବ । 4 ସେମାନେ ତୁମକୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଦୁଇଟି ରୋଟୀ ଦେବେ, ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବ । 5 ତା’ପରେ ତୁମେମାନେ ଗିବୟୋଥ ଓ ଲୋହମକୁ ଯିବ । ସେଠାରେ ପଲେଶ୍ୱୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରହରୀଗଣ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସହରର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ, ଉପାସନା ସ୍ଥଳରୁ ଦଳେ ଯାଜକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରି ବଇଁଶୀ, ତମ୍ବୁର ଓ ବୀଣା ବଦାଇ ଆସୁଥିବାର ଦେଖିବ । 6 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ତୁମ ନିକଟକୁ ବସି ଶକ୍ତରେ ଆସିବ ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବାଣୀ କହିବ ଏବଂ ତୁମେ ନଣେ ଅଲଗା ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଯିବ । 7 ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ସମୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମେ ଯାହା କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବ ତାହା କରିବ । କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ ସହତ ଅଛନ୍ତି ।

8 ମୋ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଗିଲଗଲକୁ ଯିବ । ତା’ପରେ ମୁଁ ସେଠାକୁ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାଧିକବଳିରେ ଉତ୍ତର କରିବି । ମୁଁ ଆସି ତୁମକୁ କଣ କରିବାକୁ ହେବ କହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ସେଠାରେ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ।”

ଗାଉଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କ ପରି ହେଲେ

9 ଏହାପରେ ସେ ଗାମୁଘେଲ ଛାଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ପିଠି ଫେରନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ ଓ ସେହିଦିନ ସେ ସମସ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଘଟିଲା । 10 ଗାଉଳ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେବକ ଦିବେଧୁଲୋହମକୁ ଗଲେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗାଉଳ ଦଳେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କୁ ଡେଇଁଲେ । ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାହାଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନାଚି, ଗାଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବାଣୀ ପ୍ରଭୃତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 11 ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଗାଉଳଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କ ଗହଣରେ ନାଚୁଥିଲେ ଓ ଗାଉଥିଲେ । ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ, “କାଗର ପୁତ୍ର ପ୍ରତି କ’ଣ ଘଟିଲା? ଗାଉଳ କ’ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଣେ?”

12 ତହିଁରେ ସେହି ସ୍ଥାନସ୍ଥ ନଣେ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା! ଏହା ନଣାଯାଏ ଗାଉଳ ନଣେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବ୍ୟାପନଙ୍କର ନେତା” ଏହେତୁ “ଗାଉଳ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ ବ୍ୟାପନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନଣେ” ଏହି କଥା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରବାଦ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଗାଉଳ ଘରେ ପହଞ୍ଚିଲେ

13 ତା’ପରେ ସେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତବାଣୀ କହିବା ବନ୍ଦ କଲେ ଏବଂ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଗୃହ ନିକଟସ୍ଥ ଉଜସ୍ତୁଳୀକୁ ଗଲେ ।

14 ଗାଉଲର କକା ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ଯୁବାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲୁ?”

ଗାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଗଧ ଖୋଦିବାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନ ମିଳିବାରୁ ଆମ୍ଭେ ଗାମୁଝେଲ ନିକଟକୁ ଦେଖାକରିବାକୁ ଆସିଲୁ।”

15 ଏଥିରେ ଗାଉଲଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି ଗାମୁଝେଲ ତୁମକୁ କ’ଣ କହିଲେ ମୋତେ କୁହ।”

16 ଗାଉଲ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ସେ କହିଲେ ଯେ, ଗଧମାନେ ମିଳି ଗଲେଣି।” କିନ୍ତୁ ଗାଉଲ ତା’ର କକାକୁ ଗାମୁଝେଲ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଗୁଣ୍ଡ ବ୍ୟୟରେ କହିଲେ ନାହିଁ।”

ଗାମୁଝେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଗଦା ପଦରେ ଘୋଷଣା କଲେ

17 ଗାମୁଝେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ ନିସର୍ପାରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବାପାଇଁ ଡକାଇଲେ । 18 ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲବାସୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି, ‘ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କର ନିୟନ୍ତ୍ରଣରୁ ତୁମକୁ ରକ୍ଷା କଲି ।’ 19 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆଦି ପରିତ୍ୟାଗ କଲ । ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଅସୁବିଧାରୁ ଓ ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହିଲ, ‘ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଗାସନ କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେ ଜଣେ ଗଦା ଗୁଡ଼ି’ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନୀତି ଓ ପରିବାରବର୍ଗ ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଅ ।”

20 ଏପ୍ରକାରେ ଗାମୁଝେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରନ୍ତେ, ପ୍ରଥମତଃ ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା । 21 ଗାମୁଝେଲ କହିଲେ ଯେ, ବିନ୍ୟାମୀନ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକ ଏକ କରି ଆଗକୁ ଆସିବା ପାଇଁ । ମଞ୍ଜିର ଗୋଷ୍ଠୀ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା । ତା’ପରେ ଗାମୁଝେଲ ସେହି ପରିବାରବର୍ଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । କୀର୍ତ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗାଉଲ ବନ୍ଧାଗଲେ । କୀର୍ତ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗାଉଲଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଖୋଦାଗଲ,

କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଖୋଦି ପାଇଲେ ନାହିଁ । 22 ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଉଲ ଏଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି କି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ସେ ଏଠାରେ ଥିବା ସାମଗ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ଗୋପନ ରଖିଛି ।”

23 ଲୋକମାନେ ଖୋଦିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରୀ ପଛପଟେ ପାଇଲେ । ଗାଉଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଲମ୍ବା ଥିଲେ ।

24 ଗାମୁଝେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଇ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖ । ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ନମୋନୀତ କରିଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ତୁତ୍ୱରୂପ ଆଉ କେହି ନାହିଁ ।”

ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ପାଟିକଲେ, “ଗଦା ଦୀର୍ଘକାବ ହୁଅନ୍ତୁ ।”

25 ଗାମୁଝେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତାର ନିୟମ ଜଣାଇଲେ

ଏବଂ ତାହା ଖଣ୍ଡେ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ । ତା’ପରେ ଗାମୁଝେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଯିବାକୁ କହିଲେ ।

26 ଗାଉଲ ମଧ୍ୟ ଗିବୟାରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଫେରିଲେ । କେତେକ ସାହସୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

27 କିନ୍ତୁ କେତେ ଖଲ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, “କେମିତି ଏ ଲୋକ ଆମକୁ ରକ୍ଷା କରିବ?” ସେମାନେ ଗାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖରାପ କଥା କହିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାର ଆଣିବା ପାଇଁ ବାରଣ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଗାଉଲ ନୀରବ ରହିଲେ ।

ନାହଗ ଅମ୍ନୋନୀୟଙ୍କ ଗଦା

ଅମ୍ନୋନୀୟଙ୍କ ଗଦା ନାହଗ୍ ଗାତ୍ ଓ ରୁବେନ୍ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଚଳାଉ ଥିଲେ । ନାହଗ୍ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଚକ୍ଷୁ ଉପାଡ଼ି ଦେଉଥିଲେ । ଯଦିନ ନଦୀର ପୂର୍ବ ଅବବାହକାରେ ବାସ କରୁଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନାଲି ଆଖି ଦେଖାଇ ରଖିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ 7,000 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଅମ୍ନୋନୀୟଠାରୁ ବାହାର ଆସି ଯାବେଗ ଗିଲୟଦରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ * ।

11 ପ୍ରାୟ ଏକମାସ ପରେ ଅମ୍ନୋନୀୟ ନାହଗ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନା ଯାବେଗ ଗିଲୟଦ ଛାଡ଼ଣା ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଯାବେଗର ଲୋକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କର, ଆମ୍ଭେ ତାହା ପାଳନ କରିବୁ ।”

2 ଅମ୍ନୋନୀୟ ନାହଗ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲା, “ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣଚକ୍ଷୁ ଉପୁଡ଼ା ଗଲେ ମୁଁ ତା’ପରେ ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବି । ତଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ।”

3 ଯାବେଗର ନେତାମାନେ କହିଲେ, “ଆମକୁ ସାତବନ ସମୟ ଦିଅ, ଆମ୍ଭେ ସାରା ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଦୂତଗଣଙ୍କୁ ପଠାଇବୁ, ଯଦି ଆମକୁ କେହି ସାହାଯ୍ୟ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ ଓ ସମପତ୍ନୀ କରିବୁ ।”

ଗାଉଲ ଯାବେଗ-ଗିଲୟଦକୁ ରକ୍ଷା କଲେ

4 ଗିବୟା ଦୂତ ଗାଉଲ ବାସ କରୁଥିବା ସହରରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବାରୁ ଲୋକମାନେ ଦୁଃଖରେ କ୍ରମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 5 ଗାଉଲ ଗାଉଲମାନଙ୍କୁ ଚରାଇବା ପାଇଁ ବଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ସେଠାରୁ ଆସି ଲୋକମାନେ କ୍ରମନ କରିବାର ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ । ଗାଉଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ହୋଇଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାନ୍ଦୁଛ କାହିଁକି?”

ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାବେଗର ଦୂତମାନେ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । 6 ଗାଉଲ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିଲେ । ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗାଉଲଙ୍କ ଦେହରେ ଅତିଗମ୍ୟ ପ୍ରଭୁଲିତ ହେଲା । ଗାଉଲ କ୍ରୋଧରେ ଦର୍ଦ୍ଦିତ

ଯାବେଗ ... କଲେ ଏହି ଅଂଶ ସାଧାରଣ ହବୁ ଲେଖାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା କେତେକ ପୁରାତନ ଅନୁବାଦ ଏବଂ କୁମ୍ଭାବନର ପୁରାତନ ନଳାକାର ପୁସ୍ତକରେ ମିଳେ ।

ହେଲେ। 7ଗାଉଲ ହଲେ ବଳଦ ଆଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟିଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଟୁକୁରାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁତଗଣକୁ ଦେଲେ। ସେ ଏହା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କୁ ସତକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଦେଲେ। ସେ ଏକ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ, “ଯଦି କେହି ଗାଉଲ ଏବଂ ଗାମୁଘେଲକୁ ଅନୁସରଣ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଗାଈଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ଦିଆଯିବ।”

ତା’ପରେ ଏହି ବାଉଁ ପାଇବାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାତ ସଞ୍ଚାର ହେବାରୁ ସେମାନେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ପରି ଆସିଲେ। 8ଗାଉଲ ବେସକରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କଲେ। ସେଠାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ 3,00,000 ଲୋକ ଏବଂ ଯିହୁଦାରୁ 30,000 ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ।

9ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାବେଗର ଦୁତମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାବେଗ ଗିଲୟଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ଆସନ୍ତା କାଲି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବେ।”

ଦୁତମାନେ ଫେରି ଗାଉଲଙ୍କ ବାଉଁ ଯାବେଗର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। 10ତା’ପରେ ଯାବେଗର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଲୋନୀୟ ନାହଗକୁ କହିଲେ, “ଆସନ୍ତା କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବୁ। ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଇଚ୍ଛା ହେବ ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କରିବ।”

11ତା’ ପରଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତିନିଭାଗ କରି ସୁଯୋଧୟ ସମୟରେ ଅମ୍ଲୋନୀୟ ଶିବରରେ ଆତକ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀସବୁ ପରବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲେ ତେଣୁ ପୂର୍ବରୁ ପୂର୍ବରୁ ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ଆମ୍ଲୋନୀୟମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଆଡେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ। ସୈନ୍ୟମାନେ ଏପରି ପଳାୟନ କଲେ ଯେ, ଦୁଇଟି ସୈନ୍ୟ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ।

12ତା’ପରେ ଲୋକମାନେ ଗାମୁଘେଲଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯେଉଁମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ହତ୍ୟା କରିବୁ।”

13ଗାଉଲ କହିଲେ, “ନା! ଆଜି କାହାକୁ ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି।”

14ତା’ପରେ ଗାମୁଘେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ ଗିଲଗଲକୁ ଯିବା, ସେଠାରେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଗଦାଗୁପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବା।”

15ତା’ପରେ ସମସ୍ତେ ଗିଲଗଲ ଗଲେ, ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଗଦାଗୁପେ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। ଗାଉଲ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମହା ଆନନ୍ଦରେ ଏହା ପାଳନ କଲେ।

ଗାମୁଘେଲ ଗଦାକ ବିଷୟରେ କହିଲେ

12 ଗାମୁଘେଲ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଯାହାଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ସେ ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏକ ଗଦା ନିୟୋଜନ କଲି। 2ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ନେତୃତ୍ୱ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଗଦା ଅଛନ୍ତି। ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ

ପକ୍ୱକେଶ ହୋଇ ଗଲଣି। ମୁଁ ମୋ ଯୁବାବସ୍ଥାରୁ ତୁମ୍ଭ ମୁନବ ଥିଲି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପୁଅମାନେ ତୁମ୍ଭ ସାଥରେ ଅଛନ୍ତି। 3ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି। ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କରିଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମନୋନୀତ ଗଦାକୁ କୁହ। ମୁଁ କାହାର ଗପ କିମ୍ବା ଗାଈ ଗୋରୀ କରିଛି କି? ମୁଁ କାହାକୁ ଆଘାତ କିମ୍ବା ଧୋକା ଦେଇଛି କି? ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁକୁ ଅନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କାହା ହସ୍ତରୁ ଲାଞ୍ଚ ନେଇ ନାହିଁ, ଯେପରିକି ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ କରିଥିବା ଉପଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖି ନପାରେ? ଯଦି ମୁଁ ଏଥିରୁ କୌଣସିଟି କରିଛି, ତେବେ ମୁଁ ତାହା ଭରଣା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି।”

4ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା! ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଖରାପ କାମ କେବେ ବି କରି ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଆମକୁ ଠକି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆତ୍ମାରୁ କିଛି ନେଇ ନାହିଁ।”

5ଗାମୁଘେଲ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏବଂ ନୁତନ ମନୋନୀତ ଗଦା ତାହା ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ସାକ୍ଷୀ ରହିଲେ ଯେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜାଣିଲେ ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କରି ନାହିଁ।” ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ହଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି ଏହା ସତ୍ୟ।”

6ଗାମୁଘେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହାସବୁ ଘଟିଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ସବୁ ଦେଖିଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଶଙ୍କୁ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ। 7ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ଶୁଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଲୋକିକତା ଓ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କ କଥା କହିବି।

8ଯାକୁବ ମିଶରକୁ ଗଲ ଉତ୍ତର ମିଶରୀୟମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶଧରଗଣଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଦୁର୍ବସହ କରିଦେଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଶଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇଲେ।

9“କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପାଶୋରିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୀଷ୍ଟର କ୍ରୀତଦାସ କରାଇଲେ। ସୀଷ୍ଟର ହାତସୋର ସୈନ୍ୟବାହାନର ସେନାପତି ଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଓ ମୋୟାବ ଗଦାର ଦାସ କଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। 10ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ କ୍ରଦନ କରି କହିଲେ, ‘ଆମ୍ଭେମାନେ ପାପ କରିଛୁ ଯେହେତୁ ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରି ବାଲି ଦେବଗଣଙ୍କର ଏବଂ ଅଷ୍ଟୁରୋର୍ ଦେବଗଣଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛୁ। ଏବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କର, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଉପାସନା କରିବୁ।’

11“ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିରୁଦ୍ଧାଳକୁ, ବଦାନକୁ, ଯିପ୍ରହକୁ ଓ ଗାମୁଘେଲଙ୍କୁ ପଠାଇ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ କବଳରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିର୍ଭୟରେ ବାସ କଲ। 12ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିଲ ଅମ୍ଲୋନର ଗଦା ନାହଗ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତୁମ୍ଭେ

କହିଲ, ‘ନା! ଆମ୍ଭେ ନଣେ ଗଦା ଗୁହଁ’ ଯଦିଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗଦା ଥିଲେ। 13ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ଓ ପସନ୍ଦ ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଶାସନ କରିବା ପାଇଁ ନଣେ ଗଦାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି। 14ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରି ଓ ତାଙ୍କୁ ସେବା କରି, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି, ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନଯାଅ, ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାସକ ଗଦା, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରକ୍ଷା ପାଇବ*। 15କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ନ ମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଅ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ। ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁର୍ବପୁରୁଷଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ।

16“ବର୍ତ୍ତମାନ ଧିର ହୋଇ ଛଡ଼ା ହୁଅ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେଉଁ ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଦେଖ। 17ବର୍ତ୍ତମାନ ଗହମ କାଟିବାର ସମୟ*। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ଯେପରି ସେ ମେଘ ଗର୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇବେ। ସେଥିରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀତିବି ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ ଗଦା ଦାବିକରି ବହୁତ ପାପ କରିଅଛ।”

18ତେଣୁ ଗାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘଗର୍ଜନ ଓ ବୃଷ୍ଟି ପଠାଇଲେ। ତେଣୁ ସବୁଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ। 19ସମସ୍ତ ଲୋକ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ନ ମରୁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନେକ ଥର ପାପ କରିଅଛୁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେମାନେ ଗଦାଙ୍କୁ ମାରି ପାପକୁ ବଢେଇ ଦେଉଛୁ।”

20ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟଭୀତ ହୁଅ ନାହିଁ। ଏହା ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ବହୁତ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ବନ୍ଦ କରିନାହିଁ। ମନପ୍ରାଣ ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରି।”

21ମୁର୍ତ୍ତୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଦୌଡ଼ ପଳାଅ ନାହିଁ! ସେମାନେ ଅସାର, ସେମାନେ ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ପା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଅକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି।

22“ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ମହାନ ନାମ ସକାଶେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଲୋକ କରିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମ୍ଭୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି। 23ମୋ ପକ୍ଷରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବି ନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେବି, ତେବେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଓ ସତ୍

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ... ପାଇବ ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରୀକ୍ ଅନୁବାଦରୁ ଗୃହୀତ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ... ସମୟ ଏହା ବର୍ଷର ଶୁଷ୍କ ସମୟ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ହୁଏ ନାହିଁ।

ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଗୁଲ୍ଲୁ ରଖିବି। 24କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ ଓ ସମ୍ମାନ କରି। ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କରି, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଦନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। 25କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ କ୍ରମାଗତ କୁକର୍ମ କରିବାରେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗଦା ଧ୍ୱଂସ ହେବ।”

ଗାଉଲ ପ୍ରଥମେ ଭୁଲ କଲେ

13 ସେହି ସମୟରେ ଗାଉଲ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗଦା ଥିଲେ। ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ ଦୁଇବର୍ଷ ଶାସନ କଲେ। 2ଗାଉଲ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ 3,000 ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବାଚିତ କଲେ। ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 2,000 ମିକମ୍ପସ୍ରେ ବୈଧେଲର ପାବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଗାଉଲଙ୍କ ସହ ରହଲେ। ଏବଂ 1,000 ଗିବୟାର ଯୋନାଥନ ସହତ ବନ୍ୟାମାନର ଭୂମିରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହଲେ। ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ।

3ଯୋନାଥନ ଗେବାସ୍ଥିତ ପଲେଷ୍ଟାୟ ପ୍ରହରୀ ସୈନ୍ୟବଳକୁ ସଂହାର କରିନ୍ତେ, ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, “ଏହାୟି ଲୋକମାନେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଛନ୍ତି।”

ଗାଉଲ କହିଲେ, “ଏହାୟି ଲୋକମାନେ ଶୁଣନ୍ତୁ” ଏହା ତୁରୀ ବଦାଇ ସର୍ବତ୍ର କହି ପଠାଇଲେ। 4ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଗାଉଲ ପଲେଷ୍ଟାୟ ନେତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି।”

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଗାଉଲଙ୍କ ସହ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବାକୁ ଡକା ହେଲେ। 5ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ। ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କର ତିରିଶ ସହସ୍ର ରଥ ଓ ଛଅ ସହସ୍ର ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ଥିଲେ ଓ ସମୁଦ୍ର ତୀରର ବାଲଭଳି ସୈନିକ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଆସି ମିକମ୍ପସ୍ରେ ବୈଆବନର ପୁର୍ବଦିଗରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

6ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବିପଦଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖିଲେ। ଏଣୁ ଏମାନେ ଗୁମ୍ଫା, ପଥରଖୋଲ, ଶୈଳ, କୁପ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗାତ୍ରରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କଲେ। 7ଏପରିକି ଏହାୟିମାନେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ପାରହୋଇ ଗାଦ୍ ଓ ଗିଲ୍ଗାୟଦ ଗନ୍ଧ୍ୟକୁ ଖସି ପଳାଇଲେ। ଗାଉଲ କିନ୍ତୁ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ରହଲେ। ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟବାହୀନର ସମସ୍ତ ସୈନିକମାନେ ଭୟରେ ଅବଶୀକୁ ଲାଗିଲେ।

8ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ ସେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଗାଉଲଙ୍କ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିପାରନ୍ତି। ଗାଉଲ ସେଠାରେ ସାତଦିନ ଅପେକ୍ଷା କଲେ କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ ଗିଲ୍ଗଲ୍ ଆସିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସୈନିକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କଠାରୁ ଧିରେ ଧିରେ ବିଦାୟନେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। 9ଗାଉଲ କହିଲେ, “ଏଥର ମୋ ପାଇଁ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାଅଂକିବଳି ଆଣ।” ଏବଂ ସେ ନିଜେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ। 10ଗାଉଲ ବଳି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା ମାତ୍ରକେ ଗାମୁୟେଲ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ।

11 ଗାମୁଝେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏ କ’ଣ କଲ?”

ଗାଉଲ କହିଲେ, “ମୁଁ ଦେଖୁଛି ସୈନିକମାନେ ମୋତେ ଡାକି କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ନିରୁପିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆସିଲ ନାହିଁ ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ମିଳନସରେ ଏକଦୁଟ ହୋଇଛନ୍ତି । 12 ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଭୀଷିଲି, ‘ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଚିଲଗଲ ଆସି ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ମାତ୍ର ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ ମାଗି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୁଁ ବାଧାହୋଇ ହୋମବଳ ଉତ୍ତର କରିଛି ।”

13 ଗାମୁଝେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ବୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ । ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିଲ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ବଂଶକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗାସନଭାର ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଦେଇଥାନ୍ତେ । 14 ମାତ୍ର ଏବେ ତୁମ୍ଭ ଗନ୍ଧ୍ୟ ଆଗକୁ ଯିବ ନାହିଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଏଭଳି ଲୋକ ରୁହାଁନ୍ତି ଯିଏ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁଥିବ । ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାଛନ୍ତି ଯିଏକ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ନୂଆ ନେତା ନିର୍ବାଚିତ ହେବେ । ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ଅବମାନନା କରିଥିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନୂଆ ଗନ୍ଧ୍ୟ ବାଛନ୍ତି ।”

ମିଳନସରେ ଯୁଦ୍ଧ

15 ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅବିଶ୍ୱାସୀ ସୈନ୍ୟ ଚିଲଗଲ୍ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ସେମାନେ ବିନାମାନିନି ଦେଇ ଚିବ୍ଯୟକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଗାଉଲ ଗଣନା କଲେ ଓ ପାଇଲେ ଯେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହ 600 ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । 16 ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଯୋନାଥନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ବିନାମାନିନି ଚିବ୍ଯୟକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ ।

ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ମିଳନସରେ ସେମାନଙ୍କ ଗିବିର ସ୍ଥାପନ କଲେ । 17 ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ସେମାନଙ୍କର ସୂଦକ୍ଷ ପଲେଷ୍ଟାୟ ଯୋଦ୍ଧାଗଣକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେମାନେ ତିନିଦଳରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଦଳେ ଗୁମ୍ଫା ନିକଟରେ ଓ ଅଫ୍ରା ଗସ୍ତର ଉତ୍ତରକୁ ଗଲେ । 18 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ବୈଥୋରଣ ଗସ୍ତରେ ଗଲେ । ତୃତୀୟ ଦଳ ପୂର୍ବଦିଗର ଗସ୍ତର ସୀମା ସିବୋୟିମ ଉପତ୍ୟକାର ଅଞ୍ଚଳର ପଥଦେଇ ଗମନ କଲେ । ସେହି ଗସ୍ତଟି ସିବୋୟିମ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ମରୁଭୂମି ଆଡ଼େ ମୁହଁ କରିଅଛ ।

19 କୌଣସି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ କମାର କାମ କରୁ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଲୌହ କର୍ମ ଗିଣାଇ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଭୟଥିଲା ଏହାପୁରା ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଖଡ୍ଗ ବା ବର୍ତ୍ତା ନିର୍ମାଣ କରିପାରନ୍ତେ । 20 ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ କେବଳ ଲୁହା ଗାଣ ଦେବା କାମ ଛୁରି, ଫାଳ, କୁହାଡ଼ି ଓ କୋଡ଼ ପ୍ରଭୃତିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଉଥିଲେ । 21 ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଫାଳ ଓ କୋଦାଳ ଗାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ପାଉନସ୍ ରୂପା ଏବଂ କୁରାଡ଼ି ଗଢ଼ି ଗାଣ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ପାଉନସ୍ ରୂପା ନେଉଥିଲେ । 22 ଏଣୁ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କୌଣସି

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ପାଖରେ ଖଡ୍ଗ କମ୍ପା ବର୍ତ୍ତା ନ ଥିଲା, କେବଳ ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଖରେ ଲୌହ ଅସ୍ତ୍ର ଥିଲା ।

23 ଏ ସମୟରେ ପଲେଷ୍ଟାୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ମିଳନସ୍ ଘାଟୀକୁ ନିର୍ଗମନ ଗଲେ ।

ଯୋନାଥନ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ

14 ଏକଦିନ ଗାଉଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ଯୁବାକୁ କହିଲା, “ଗୁଲ ଆମ୍ଭେ ଉପତ୍ୟକାର ବିପରୀତ ଦିଗରୁ ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କ ଗିବିର ଆଡ଼କୁ ଯିବା ।” କିନ୍ତୁ ଯୋନାଥନ ଏକଥା ତାଙ୍କ ବାପା ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ନାହିଁ ।

2 ସେ ସମୟରେ ଗାଉଲ ଗିବିୟର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗରେ ମିଗ୍ରୋଶସ୍ତ୍ର ଡାଳମୂଗଛ ମୂଳରେ ଥିଲେ । ପ୍ରାୟତଃ 600 ଲୋକ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲେ । 3 ଫିକାବୋଦର ଭ୍ରାତା ଅହୀତ୍ସବର ପୁତ୍ର ଯାଦକ ଅହୟ ଏଫୋଦ ଦିକ୍ଷି ସେଠାରେ ଥିଲା । ଫିକାବୋଦ ପାନହସର ପୁତ୍ର, ପାନହସ ଗାଲୋର ଯାଦକ ଏଲର ପୁତ୍ର ।

ଯୋନାଥନ ବାହାରକୁ ଯାଇଛ ବୋଲି ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । 4 ଯୋନାଥନ ସିଧା ଗସ୍ତାଦେଇ ପଲେଷ୍ଟାୟ ଗିବିରକୁ ଯିବାକୁ ଯୋଦନା କଲେ ସେ ଗସ୍ତର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପଥରସବୁ ଥିଲା । ଘାଟୀର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୋତ୍ସେସ୍ ନାମକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେନ ନାମକ ଗିଲାଖଣ୍ଡ ଥିଲା । 5 ଗୋଟିଏ ପଥର ଉତ୍ତର ଦିଗସ୍ଥ, ଉତ୍ତର ଆଡୁ ମିଳନସ୍ ଆଡ଼କୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଥରଟି ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଗେବା ଆଡ଼କୁ ମୁହଁଇଥିଲା ।

6 ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଯୁବକଙ୍କୁ ଯିଏ ଅସ୍ତ୍ର ଗସ୍ତ ବୋଧଥାଏ ତାକୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଆମ୍ଭେ ବିଦେଶୀଙ୍କର ଗିବିର ଆଡ଼କୁ ଯିବା । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିପାରନ୍ତି, କାରଣ ଅଲ୍ଲ ବା ବେଗୀ ସୈନ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବାରୁ କେହି ଅଟକାଇ ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ।”

7 ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଯୁବକ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଭଲ ଭାବୁଛ କର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ସହତ ସାଗପଥରେ ଅଛ ।”

8 ଯୋନାଥନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସେ ଉପତ୍ୟକାକୁ ଅତୀକ୍ରମ କରିବା ଓ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଦେବା । 9 ଯଦି ସେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବେ, ‘ରହଆଅ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସିବା,’ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିବା, ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ନାହିଁ । 10 ଯଦି ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ କହିବେ ‘ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉଠିଆସ’ ତେବେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଉ ଏହା ଏକ ପରାଜୟର ଚିହ୍ନ ହେବ ।”

11 ତେବେ ସେ ଦୁହେଁ ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କ ପ୍ରହରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆପଣାଙ୍କୁ ଦେଖା ଦେଲେ । ପଲେଷ୍ଟାୟ ପ୍ରହରମାନେ କହିଲେ, “ଦେଖ! ଏହା ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗାତରେ ଲୁଚିଥିଲେ ସେଠାରୁ ଏବେ ବାହାର ଆସୁଛନ୍ତି ।”

12ପଲେଷ୍ଟିୟା ଗିବରରେ ଥିବା ପ୍ରହରମାନେ ବଡ଼ପାଟିରେ ଯୋନାଥନ ଓ ତାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ଏଠାକୁ ଆସ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ଉଚିତ ଗିରା ଦେବୁ।”

ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଭୃତ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରି ପାହାଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲଠାରୁ ପଲେଷ୍ଟିୟାକୁ ପରାଦୟ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଛନ୍ତି।”

13-14ଏଥିରେ ଯୋନାଥନ ନିଜର ହାତ ଓ ଗୋଡ଼ ଦେଇ ଉପରକୁ ଉଠିଗଲା ଓ ତାହାର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତାଙ୍କ ପଛ ପଛେ ଗଲା। ସେମାନେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ, ଯୋନାଥନ ଆକ୍ରମଣ କଲା ଓ ଯେଉଁମାନେ ଆଗରେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପଛରେ ଯୋନାଥନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆହତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା। ଅଧା ଏକର ଦମିରେ ଯୋନାଥନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଥମେ ଆକ୍ରମଣ ସମୟରେ କୋଡ଼ିଏ ଦଣ୍ଡକୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

15ସମସ୍ତ ପଲେଷ୍ଟିୟା ସୈନ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଛାଉଣୀରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ଗରେ ଥିଲେ, ଭୟଭୀତ ହେଲେ। ଏପରିକି ସବୁଠାରୁ ସାହାସୀ ସୈନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟ କଲେ। ଯେପରି ସେଠାରେ ଭୃମିକମ୍ପ ହେଲା ଏହି ବର୍ତ୍ତାନ୍ତକା ପରମେଶ୍ଵର ପଠାଇଥିଲେ।

16ସେତେବେଳେ ବିନ୍ୟାମାନ ପ୍ରଦେଶର ଗିବୟାରେ ଗାଉଳଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲେ ପଲେଷ୍ଟିୟା ସୈନ୍ୟମାନେ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ୁଛନ୍ତି। 17ଗାଉଳ ତାଙ୍କ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ କିଏ ଛାଉଣୀ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି।”

ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଗଣନା କରନ୍ତେ ଯୋନାଥନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଛାଉଣୀ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି।

18ତତ୍ପରେ ଗାଉଳ ଅହୀୟକୁ କହିଲେ, “ଏଫୋଦକୁ ଏଠାକୁ ଆଣ।” କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ଅହୀୟ ଏଫୋଦ ପିନ୍ଧି ଥିଲେ। 19ଗାଉଳ ଯାଦକ ଅହୀୟଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାବେଳେ ପଲେଷ୍ଟିୟା ଛାଉଣୀରେ ଆହୁରି ଆହୁରି କୋଳାହଳ ବଜିବାକୁ ଲାଗିଲା। ଗାଉଳ ଅଧିକାଂଶ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଏବଂ ଯାଦକ ଅହୀୟକୁ କହିଲେ, “ବନ୍ଦ କର! ତୁମ୍ଭ ହାତ ଏଫୋଦରୁ କାଢ଼ିଆଣ।”

20ଗାଉଳ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିକୁ ପଠାଇଲେ। ପଲେଷ୍ଟିୟା ସୈନ୍ୟମାନେ ଏମିତି ଦମ୍ଭରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଯେ, ଏପରିକି ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଖତ୍ତୁ ଆପଣା ସାଥୀ ସୈନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଉଥିଲେ। 21ଯେଉଁ ଏକାମାନେ ପଲେଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ସେବା କରୁଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାଉଳ ଓ ଯୋନାଥନ ସହତ ଥିବା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକଙ୍କ ଯୋଗ ଦେଲେ। 22ସେହି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଯେଉଁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଇଫ୍ରେୟିମ ପବିତ୍ରମୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁଚି ଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପାଦ ଗୁଣି ଯୁଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ପଲେଷ୍ଟିୟାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ।

23ଏହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। ବୈଆବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ

ସୈନ୍ୟ ଗାଉଳଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ। ପ୍ରାୟତଃ 10,000 ଲୋକ ଗାଉଳଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଇଫ୍ରେୟିମ ପବିତ୍ର ଦେଶର ସମସ୍ତ ସହରକୁ ଯୁଦ୍ଧ ବ୍ୟାପିଗଲା।

ଗାଉଳ ପୁନର୍ବାର ଏକ ଭୁଲ କଲେ

24କିନ୍ତୁ ଗାଉଳ ସେଦିନ ପୁଣି ଏକ ଭୁଲ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସୈନ୍ୟମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ଓ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ହେଲେ, ଗାଉଳ ସେମାନଙ୍କୁ, “ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ସଂନ୍ୟା ପୁର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଗତ୍ତୁ ବିନାଶ କରିବା ପୁର୍ବରୁ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ, ତେବେ ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ।” ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟଗଣ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ।

25-26ଯୁଦ୍ଧ ହେତୁ ଲୋକମାନେ ବଣକୁ ଆସିଲେ। ସେମାନେ ମୃତ୍ତିକା ଉପରେ ମହୁଫେଣା ଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ମହୁଫେଣା ପାଖକୁ ଗଲେ କିନ୍ତୁ ଖାଇଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗିଯିବାର ଭୟ ଥିଲା। 27କିନ୍ତୁ ଯୋନାଥନ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବିଷୟରେ ଜାଣି ନ ଥିଲା। ସେ ତାଙ୍କ ବାପା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିବା କଥା ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲା। ଯୋନାଥନ ହାତରେ ବାଡ଼ି ଥିଲା, ସେ ବାଡ଼ିର ଅଗ୍ରଭାଗ ଦ୍ଵାରା କିଛି ମହୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ଏବଂ ଖାଇଲା ଏବଂ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ କଲା।

28ଜଣେ ସୈନିକ ଯୋନାଥନକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭ ବାପା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯିଏ ଆଦି ଖାଇବ, ସେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ। ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଖାଇ ନାହାଁନ୍ତି ଓ ଦୁର୍ବଳ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି।”

29ଯୋନାଥନ କହିଲା, “ମୋ ବାପା ଏ ଦେଶକୁ ବହୁତ ସମସ୍ୟା ଆଣିଛନ୍ତି। ଦେଖ! ମୁଁ ଅଳ୍ପ ମହୁ ଖାଇ କିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋଧ କରୁଛି। 30ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଲୁଚିତ ହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥାନ୍ତୁ କେତେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା? ଆମ୍ଭେ ଅଧିକାଂଶ ପଲେଷ୍ଟିୟାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିପାରିଥାନ୍ତୁ।”

31ପୁଣି ସେଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପଲେଷ୍ଟିୟାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେମାନେ ମିକ୍ନସ୍ ଠାରୁ ଅୟାଲୋନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟିୟାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ କ୍ଲାନ୍ତ ଓ କ୍ଷୁଧିତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ। 32ସେମାନେ ମେଶ୍ଵା, ଗାଲ, ବାଛୁରୀ ପଲେଷ୍ଟିୟାଙ୍କଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ ଆଣିଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏତେ ଭୋକିଲା ହୋଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ରକ୍ତମିଶା କଥାମାଂସ ଖାଇଲେ।

33ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ରକ୍ତମିଶା ମାଂସ ଭୋଜନ କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରୁଅଛନ୍ତି।” ଗାଉଳ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରିଅଛ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୋଟିଏ ପଥରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖେ ଗୁଡ଼ାଅ।

34ଗାଉଳ କହିଲେ, “ଯାଅ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନଙ୍କର ବଳଦ ଓ ମେଷ ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ। ଡାଂପରେ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଏଠାରେ ବଳଦ ଓ ମେଷକୁ ବଧ କରିବେ ଓ ଖାଇବେ। ରକ୍ତମିଶା କଥାମାଂସ ଖାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରି ନାହିଁ।”

35ପୁଣି ଗାଉଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ। ଗାଉଳ ହିଁ ନିଜେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

36ଗାଉଳ କହିଲେ, “ଗୁଲ! ଆଦି ଋତ୍ତିରେ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଯିବା। ଆମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା, ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା।”

ସୈନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଆପଣ ଯାହା ଉଚିତ ଭାବୁଛନ୍ତି ତାହାହିଁ କରନ୍ତୁ।”

କିନ୍ତୁ ପୁନଃ କହିଲେ, “ଆପଣ ଏଥିପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁମତି ଲୋଡନ୍ତୁ।”

37ତେଣୁ ଗାଉଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କ ପଛରେ ଯିବି କି? ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ ପଲେଷ୍ଟାୟଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାକୁ ଦେବ କି?” କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ନୀରବ ରହିଲେ।

38ତା’ପରେ ଗାଉଳ କହିଲେ, “ସମସ୍ତ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମୋ ପାଖକୁ ଡାକ। ଆସ ଆମ୍ଭେ ଖୋଦିବା, ଆଦି କିଏ ଏହି ପାପ କଲା। 39ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ଯିଏ ପାପ କରିଛି। ଏପରିକି ମୋ ପୁଅ ହୋଇଥିଲେ ବି ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବ।” ସମସ୍ତେ ନୀରବହୁଣ୍ଡା ରହିଲେ।

40ତା’ପରେ ଗାଉଳ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ କଡ଼ରେ ଛଡ଼ା ହୁଅ। ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ପୁଅ ଯୋନାଥନ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଛଡ଼ା ଦେଉଛୁ।”

ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ପ୍ରଭୁ।”

41ତା’ପରେ ଗାଉଳ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର ଦାସକୁ ଆଦି ଉତ୍ତର ଦେଲ ନାହିଁ? ଯଦି ମୁଁ କିମ୍ପା ମୋ ପୁଅ ଆଦି କିଛି ପାପ କରିଥାଉ, ତେବେ ଇଉରମ୍* ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ପାପ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଥୁନିଅମ୍ ଦିଅନ୍ତୁ।”

ତହିଁରେ ଗାଉଳ ଓ ଯୋନାଥନ ବାଛି ନେଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଛାଡ଼ି ପାଇଲେ। 42ଏଥର ଗାଉଳ କହିଲେ, “ମୁଁ କିମ୍ପା ମୋ ପୁଅ ଯୋନାଥନ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟି କର,” ଏଥର ଯୋନାଥନ ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା।

43ଗାଉଳ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କୁହ, ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିଛ।”

ଯୋନାଥନ ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ କେବଳ ମୋ ବାଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗରେ ଅଳ୍ପ ମହୁ ଆହାର କରିଛି। ଏଇଥିପାଇଁ ମୁଁ କ’ଣ ମିଶିବି।”

44ଗାଉଳ କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି ଏବଂ ମୁଁ ଯଦି ମୋ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନରଖେ, ତେବେ ମୋତେ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛି। ଯୋନାଥନ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ।”

ଇଉରମ୍ ଓ ଥୁନିଅମ୍ ଯାକକଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଠାରୁ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ପାଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଆମ୍ଭେମାନେ ନାଶ୍ଟି ନାହିଁ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ କ’ଣ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଲୋକା ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ: ପଥର, ଯଷ୍ଟି ଓ ହାତସବୁ ଫୋପଡ଼ା ହୁଏ ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ।

45ଏଥର ସୈନ୍ୟମାନେ ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯୋନାଥନ ଆଦି ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମହାଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି। ଯୋନାଥନ ମରିବ, ଏହା କେବେ ହୋଇ ନ ପାରେ। ଆମ୍ଭେ ନୀଚିତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛୁ, କେହି ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା ତ ଦୂରର କଥା ମୁଣ୍ଡରୁ ଗୋଟିଏ କେଶ ମଧ୍ୟ ତଳେ ପଡ଼ିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ପଲେଷ୍ଟାୟ କବଳରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି।” ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ, ତାଙ୍କୁ କେବେ ବି ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ।

46ଗାଉଳ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ନାହିଁ ବରଂ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଗଲେ।

ଗାଉଳ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଗତୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ

47ଗାଉଳ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ଗାଉଳ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଗତୁ ସହତ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋୟାବୀୟ, ଅମ୍ମୋନୀୟ, ଇଦୋମୀୟ, ସୋବାର ରାଜାଗଣ ଏବଂ ପଲେଷ୍ଟାୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଗତୁଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। 48ଗାଉଳ ସାହାସୀ ଥିଲେ। ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ଲୁଣ୍ଠନକାରୀଙ୍କୁ ଦମନ କଲେ। ସେ ଏପରିକି ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ।

49ଯୋନାଥନ, ଯିଶ୍ୱ ଓ ମଲୀଶୁୟ ଗାଉଳଙ୍କର ତିନି ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ମେରବ୍ ଓ ମୀଖଲ ତାଙ୍କର ଦ୍ୟେଷ୍ଟି ଓ କନିଷ୍ଠା କନ୍ୟା। 50ଗାଉଳଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନାମ ଅହୀନୋୟମ୍, ସେ ଅହୀମାସର କନ୍ୟା।

ଏବଂ ତାଙ୍କ ସେନାପତି ଅବନର ନରର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ନର ଗାଉଳଙ୍କ କକା ଥିଲେ। 51ଗାଉଳଙ୍କ ପିତା କାଗ୍ ଓ ଅବନରର ପିତା ନର, ଏ ଦୁହେଁ ଅବୀୟେଲର ପୁତ୍ର ଥିଲେ।

52ଗାଉଳ ସାହାସୀ ଥିଲେ, ସେ ପଲେଷ୍ଟାୟ ସହ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ। ସେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ସାହାସୀ ଓ ଯୋଦ୍ଧା କି କୌଣସି ବିକ୍ରମଶାଳୀ ପୁରୁଷ ଦେଖିଲେ, ତାହାକୁ ଆପଣାର ସେନା ବାହନୀରେ ସାମିଲ କରୁଥିଲେ ଓ ସ୍ତରକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ।

ଗାଉଳ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କଲେ

15 ଏଥର ଗାମୁଘେଲ ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ରାଜପଦରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଷେକ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଉଁଶ ଶୁଣ।” 2ସର୍ବଶକ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିଶରରୁ ବାହାର ଆସିଲେ, ଅମାଲେକୀୟମାନେ ତାଙ୍କୁ କାନେନ ଯିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବେ। ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯାହା ସବୁ ଅମାଲେକୀୟମାନେ କରିଛନ୍ତି। 3ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମାଲେକୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ ଘୋଷଣା କର। ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିପାରିବ। ତୁମ୍ଭେ କିଛି ନୀଚିତ ଛାଡ଼ି ଆସିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ, ସ୍ତ୍ରୀ, ଛୋଟପିଲା ଏପରିକି ଶିଶୁଛୁଆକୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରିବ। ଆତ୍ମର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଗାଈ, ମେଣ୍ଟା, ଓଷ୍ଟ ଓ ଗଧମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ।”

4ଗାଉଲ ଟଲ୍ଲୟାମ୍ବରେ ସୈନ୍ୟ ଏକଦୁଟ କଲେ। ସେଠାରେ 2,00,000 ପଦାତିକ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ 10,000 ଲୋକ ଯିହୁଦୀର ଥିଲେ। 5ତା'ପରେ ଗାଉଲ ଅମାଲେକ ସହରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଉପତ୍ୟକାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। 6ଗାଉଲ କେନୀୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯାଅ, ଅମାଲେକ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଅ। କାରଣ ମୁଁ ଅମାଲେକୀୟଙ୍କ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡ଼ି ଆସିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୟା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲ।” ତେଣୁ କେନୀୟମାନେ ଅମାଲେକ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

7ଗାଉଲ ଅମାଲେକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ। ସେ ହର୍ବାଲଠାରୁ ମିଶର ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଗୁରର ନିକଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ। 8ସେ ଅମାଲେକୀୟ ଗଦା ଅଗାଗୁକୁ ନୀବନ୍ତ ଧରିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସେନାବାହନୀର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 9ଯାହାହେଉ, ଗାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସବୁଠୁ ଭଲ ମେଷ, ବଳଦ ଓ ହୁଷୁପୁଷୁ ମେଷ ଗାଈକଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ସମସ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀ ସେମାନେ ରଖିଲେ। ସେମାନେ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚାହେଁଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ କେବଳ ରଖିବା ଉପଯୋଗୀ ନହେବା ଦିନିଷକୁ ନଷ୍ଟ କଲେ।

ଗାମୁଝେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାପ କଥା କହଲେ

10ଗାମୁଝେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରୁ ଏକ ବାଉଁ ପାଇଲେ। 11ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, “ଗାଉଲ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ। ତେଣୁ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଗଦା କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ଦୁଃଖିତ ଅଟେ। ସେ ମୋର ଆଦେଶକୁ ଅବଜ୍ଞା କଲା।” ଏଥିରେ ଗାମୁଝେଲ କ୍ରୋଧିତ ହେଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସାରା ରାତି ଚିତ୍କାର କରି କାନ୍ଦିଲେ।

12ଗାମୁଝେଲ ତା' ପରଦିନ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗାଉଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଗସ୍ତରେ ଗଲେ। ଲୋକମାନେ ଗାମୁଝେଲଙ୍କୁ କହଲେ, “ଗାଉଲ ଯିହୁଦୀର କର୍ମିଲ୍ ସହରକୁ ଆସିଥିଲେ। ଗାଉଲ ସେଠାକୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଗଲେ। ଗାଉଲ ସବୁଆଡ଼େ ଯାତ୍ରା କରି ସାରିବା ପରେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ପହଞ୍ଚିବେ।”

13ତେଣୁ ଗାମୁଝେଲ ଗାଉଲ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ। ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନିଛି।”

14କିନ୍ତୁ ଗାମୁଝେଲ କହଲେ, “ତେବେ ଏହା କ'ଣ, ମୁଁ ଶୁଣିଅଛି? ମୁଁ କାହିଁକି ମେଷର ଭେଁ ଭେଁ ଗନ୍ଧ ଶୁଣୁଅଛି ଏବଂ ଗାଈର ହମ୍ବର ଶୁଣୁଛି?”

15ଗାଉଲ କହଲେ, “ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତମ ଗୋରୁ ଓ ମେଷମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବଳଦେବା ନିମନ୍ତେ ରଖିଲେ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କଲେ।”

16ଗାମୁଝେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହଲେ, “କହିବା ବନ୍ଦ କର! ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଗଲ ରାତିରେ ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବି।” ଗାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋତେ କୁହ।”

17ଗାମୁଝେଲ କହଲେ, “ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ମୁଖ୍ୟ

ବୋଲି ଭାବୁ ନ ଥିଲ। କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିବାରବର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଲ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଭାବେ ବାଛିଲେ। 18ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଯାତ୍ରାରେ ପଠାଇ କହଲେ, ‘ଯାଅ, ସେହି ଅମାଲେକୀୟ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର। ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧ୍ୱସ୍ତ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ କର।’ 19କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲ ନାହିଁ କାହିଁକି? ତୁମ୍ଭେ ଚାହେଁଲ ସେ ଲୁଚିପ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ରଖିବା ପାଇଁ ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମନ୍ଦ ଅଟେ।”

20ଗାଉଲ କହଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ମାନୁଥିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଯେଉଁଠାକୁ ପଠାଇ ଥିଲେ, ମୁଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲି, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କରିଥିଲି। ମୁଁ ଅମାଲେକୀୟ ଗଦାଙ୍କୁ ଆଣିଥିଲି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱସ୍ତ କଲି। 21ଏବଂ ସୈନ୍ୟମାନେ ଗିଲ୍ଗଲ୍ରେ ଉତ୍ତମ ମେଣ୍ଟା ଓ ଗୋରୁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବଳିଦାନ ଦେବା ପାଇଁ ରଖିଲେ।”

22କିନ୍ତୁ ଗାମୁଝେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କ'ଣ ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ କଲ, ହୋମବଳି, ନୈବେଦ୍ୟ ନା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବା? ପରମେଶ୍ୱର ହୁଷୁପୁଷୁ ମେଷର ବଳିଦାନଠାରୁ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାମାନୁ ଥିବା ଲୋକଠାରେ ଅଧିକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି। 23ବହୋହତା ମନ୍ତ୍ରପାଠ ପାପଭୂତ୍ୟା ଓ ଅବାଧ୍ୟତା ଅବସ୍ତର ଓ ଠାକୁରମାନଙ୍କର ପୂଜାଭୂତ୍ୟା। ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛ। ଏଥିପାଇଁ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଗଦା ହୋଇଥିବା ପାଇଁ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛନ୍ତି।”

24ତା'ପରେ ଗାଉଲ ଗାମୁଝେଲଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଓ ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଅଛି। ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟକରି ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲି। 25ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋ ପାପ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି, ଓ ମୁଁ ଯେମନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିପାରେ ଏଥିପାଇଁ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଫେରିଆସ।”

26କିନ୍ତୁ ଗାମୁଝେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଫେରି ଯିବି ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅବମାନନା କରିଅଛ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ପାଇଁ ମନା କରିଅଛନ୍ତି।”

27ଯେତେବେଳେ ଗାମୁଝେଲ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ବାହାରନ୍ତେ, ସେ ତାହାଙ୍କ ଚୋରା ଅସ୍ତ୍ର ଧରି ଚାଣିଲେ, ତହିଁରେ ତାହା ଚିରିଗଲା। 28ଏଣୁ ଗାମୁଝେଲ ତାଙ୍କୁ କହଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦି ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନେଇଗଲେ ଓ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ନିଶେ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଲେ, ଯିଏକି ତୁମ୍ଭର ସାଙ୍ଗ। ଉତ୍ତମ ତୁମ୍ଭର ଏକ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ତାହା ଦେଲେ। 29ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର। ସଦାପ୍ରଭୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଏହାରେ ବାସ କରିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଛ କହିଲ ନାହିଁ କି ସେ ତାଙ୍କର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଶେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହଁନ୍ତି ଯେ କି ତାଙ୍କର ମତ ବଦଳାଇ ଦେବେ।”

30ଗାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ପାପ କରିଅଛି, କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

ମୋର ସମ୍ମାନ ରଖିବା ପାଇଁ ମୋ ସହତ ଫେରିଆସ । ମୁଁ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବି, ଏଥିପାଇଁ ମୋ ସଙ୍ଗେ ଫେରି ଆସ ।” 31 ଗାମୁୟେଲ ଗାଉଲଙ୍କ ସହତ ଫେରିଯାନ୍ତେ ଗାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କଲେ ।

32 ତା’ପରେ, “ଅଗାର୍ ଲୌହ ଶିଳ୍ପକରେ ବନ୍ଦା ହୋଇ ତାଙ୍କ ଆଗକୁ ଅଣାଗଲା ।”

ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ରାଜା ଅଗାରକୁ ଏଠାରେ ଆସ ମୃତ୍ୟୁର ଚିକିତ୍ସା ଗଲା ।”

33 କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ ଅଗାରକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଖଡ୍ଗ ଯେମନ୍ତ ସ୍ୱାମୀନଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ହନ କରିଅଛ, ତେମନ୍ତ ସ୍ୱାମୀନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ମାତା ସନ୍ତାନହନ ହେବ ।” ତତ୍ତ୍ୱ ଗାମୁୟେଲ ଗିଲଗଲରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଗାରକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ହାଣିଲେ ।

34 ଏଥି ଉତ୍ତରରେ ଗାମୁୟେଲ ରାମାକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ଗାଉଲ ଗିବୟା ସ୍ଥିତ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଗଲେ । 35 ତା’ପରେ ଗାମୁୟେଲ ତାଙ୍କ ଦୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାଉଲଙ୍କୁ କେବେବି ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଗାମୁୟେଲ ଗାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କଲେ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଉପରେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ରାଜା କରିବାରୁ ଅନୁତାପ କଲେ ।

ଗାମୁୟେଲ ବୈଧିଲେହମକୁ ଗଲେ

16 ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କେତେକାଳ ଗାଉଲଙ୍କ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବ? ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶିଙ୍ଗ ତୈଳରେ ପୁର୍ଣ୍ଣ କରିଗୁଲ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବୈଧିଲେହମର ଯିଶା ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିକଟକୁ ପଠାଇବି । କାରଣ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଆପଣା ପାଇଁ ଏକ ରାଜା ଦେଖିଅଛି ।”

2 କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ଯାଏ, ଗାଉଲ ଏହା ଶୁଣିଲେ ମୋତେ ବଧ କରିବେ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ବୈଧିଲେହମକୁ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏକ ଛତା ନିଅ ଓ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛୁ ।’ 3 ଯିଶାକୁ ସେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କର । ତା’ପରେ କଣ କରିବା ପାଇଁ ହେବ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଶାଇବି । ମୁଁ ଯାହାକୁ କହିବି, ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କର ।”

4 ଗାମୁୟେଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଗାମୁୟେଲ ବୈଧିଲେହମରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ତହିଁରେ ନଗରର ପୁରୁଖାମାନେ କମ୍ପାନ ହୋଇ ତାକୁ ଉଚ୍ଚିବାକୁ ଆସି ପଚାରିଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନ କୁଶଳ ତ?”

5 ଗାମୁୟେଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ମୁଁ କୁଶଳରେ ଆସିଛି! ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କର ଓ ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ଆସ ।” ଗାମୁୟେଲ ଯିଶାକି ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ବଳିଦାନ ନିମନ୍ତେ ଆସିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ।

6 ଯେତେବେଳେ ଯିଶା ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଗାମୁୟେଲ ଇଲୀୟାବଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଗାମୁୟେଲ ଭାବିଲେ, “ଏହା ନିଗୂତ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଲୋକଟିକୁ ରାଜା ହେବାପାଇଁ ବାଛନ୍ତି ।”

7 କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଲୀୟାବ ତେଜା ଓ ସ୍ତୁମ୍ଭର ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ଭାବନାହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଉପର ଦେଖନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାର ଅନ୍ତର ଦେଖନ୍ତି । ଇଲୀୟାବ ଉପଯୁକ୍ତ ଲୋକ ନୁହଁ ।”

8 ତା’ପରେ ଯିଶା ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ଅବନାଦବଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ଅବନାଦବ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ଆଗ ଦେଇ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ନା, ଏ ଲୋକ ନୁହଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ କରନ୍ତି ।”

9 ତା’ପରେ ଯିଶା ଗମ୍ଭକୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ । କିନ୍ତୁ ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ନା, ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।”

10 ଏହାରୁପେ ଯିଶା ନିଜର ସାତପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କର ସମ୍ମୁଖରେ ଚଳାଇଲେ । ମାତ୍ର ଗାମୁୟେଲ ଯିଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହାଁନ୍ତି ।”

11 ଗାମୁୟେଲ ଯିଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ସବୁ ସନ୍ତାନ କ’ଣ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି?”

ସେ କହିଲେ, “କେବଳ କନିଷ୍ଠଟି ଏଠାରେ ନାହିଁ । ସେ ମେଷପଲଙ୍କୁ ଚରାଉ ଅଛି ।”

ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ଲୋକ ପଠାଇ ତାଙ୍କୁ ଡାକାଅ । ସେ ଏଠାକୁ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ୍ଭେ ଭୋଜନରେ ବସିବୁ ନାହିଁ ।”

12 ତାକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଯିଶା ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ସେ ଇଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ତୁନୟନ ଦେଖିବାକୁ ସ୍ତୁମ୍ଭର ଅଟନ୍ତି ।

ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଉଠ ଏହାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କର, ଏ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ।”

13 ଗାମୁୟେଲ ତୈଳ ଶିଙ୍ଗ ନେଇ ତାଙ୍କ ଭ୍ରତୃଗଣ ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ କଲେ । ତହିଁରେ ସେହି ଦନାବଧି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆତ୍ମା ଦାଉଦଙ୍କ ଉପରେ ବାସ କଲେ, ଏହାପରେ ଗାମୁୟେଲ ଉଠି ରାମାକୁ ଶୁଲିଗଲେ ।

ଏକ ମୟ ଆତ୍ମା ଗାଉଲକୁ କଷ୍ଟ ଦେଲା

14 ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗାଉଲଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମୟ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ବରକ୍ତ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । 15 ଗାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ମୟ ଆତ୍ମା ଆପଣଙ୍କୁ ବରକ୍ତ କରୁଛି । 16 କଣେ ନିପୁଣ ବୀଣାବାଦକ ଅନୁଷ୍ଠଣ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସେହି ମୟ ଆତ୍ମା ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସେ, ଯଦି ସେ ଲୋକ ବୀଣା ବଜାଏ ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଭଲ ସମବେଦନା ପ୍ରକାଶ କରିବ ।”

17 ଗାତଲ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜ୍ଞା ଯେ ଭଲ ବନାଇ ପାରେ ସେହିପରି ଏକ ଲୋକକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ।”

18 ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଣେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲ, “ଦେଖନ୍ତୁ ମୁଁ ବୈଧିଲେହନୀୟ ଯିଶାର ଏକ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି । ସେ ବୀଣା ବଜାଇବାରେ ନିପୁଣ ଓ ମହାବଳ୍ଲମଶାଳୀ ଯୋଦ୍ଧା ଓ କଥାରେ ବଞ୍ଜ, ଆଉ ରୂପବାନ ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ଅଛନ୍ତି ।”

19 ତେଣୁ ଗାତଲ ଯିଶା ନିକଟକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ଯେ ମେଷପଲ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଏ, ତାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଅ ।”

20 ତା’ପରେ ଯିଶା କେବଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ନାହିଁ, ତା ସହିତ ଗାତଲ ନିମନ୍ତେ କିଛି ଉପହାର ପଠାଇଲେ: ଗୋଟିଏ ଛେଳି ଓ ଗୋଟିଏ ଗଧରେ ବୋଝେଇ ଖାଦ୍ୟ ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପଠାଇଲେ । 21 ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଗାତଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଗାତଲ ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ସ୍ନେହ କଲେ, ତହିଁରେ ସେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବାହକ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେଲେ । 22 ଏହାପରେ ଗାତଲ ଯିଶାଙ୍କୁ ଏକ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ, “ମୁଁ ବିନୟ କରୁଅଛି ଦାଉଦଙ୍କୁ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହେବାକୁ ଦିଅ, ସେ ମୋର ସେବା କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ତାକୁ ଭଲ ପାଏ ।”

23 ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ସେହି ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଗାତଲଙ୍କ ଉପରେ ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଦାଉଦ ବୀଣା ନେଇ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବଜାନ୍ତି । ତହିଁରେ ଗାତଲ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପାଆନ୍ତି ଓ ଭଲ ହୁଅନ୍ତି ଓ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଯାଏ ।

ଗଲୟାତ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଟକ୍କର ଦିଅନ୍ତି

17 ପଲେଷ୍ଟିୟ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସେମାନେ ଯିହ୍ଵାବାର ଅଧିକାରସ୍ଥ ସୋଖୋରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ସୋଖୋ ଓ ଅସେକା ମଧ୍ୟରେ ଏଫସ୍-ଦମ୍ନୀମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

2 ଗାତଲ ଅଧୁନରେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଏଲ ତଳଭୂମିରେ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ସୈନ୍ୟ ସଜାଇଲେ । 3 ତହିଁରେ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନେ ପର୍ବତର ଏକ ଦିଗରେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ଦିଗରେ ଠିଆ ହେଲେ । ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପତ୍ୟକା ଥିଲା ।

4 ଗାଥ ନବାସୀ ଗଲୟାତ ନାମକ ଏକ ମଲ୍ଲଯୋଦ୍ଧା ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀରୁ ବାହାର ହେଲା, ସେ ସାତେ ଛଅ ହାତ ଉଚ୍ଚ । 5 ତା’ର ମସ୍ତକରେ ପିତ୍ତଳର ଚୋପର ଥିଲା ଓ ସେ ମାଛକାଢି ଭୂଲ୍ୟ ସାଞ୍ଜୁଆରେ ସଜ୍ଜିତ ଥିଲା । ସେହି ସାଞ୍ଜୁଆଟି ପାଞ୍ଚ ସହସ୍ର ଶେକଲ ଓଦନ ପିତ୍ତଳର ଥିଲା । 6 ସେ ଗୋଡ଼ରେ ପିତ୍ତଳର ସ୍ଵାଣ ପିନ୍ଧି ଥିଲେ ଓ ସେ ପଛରେ ପିତ୍ତଳର ବନ୍ଧା ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା । 7 ତା’ର ବନ୍ଧାରି ଦଣ୍ଡ ବୁଣାକାରର କାଠ ଭୂଲ୍ୟ ଓ ଏହାର ପାତର ଓଦନ ଥିଲା, ଛଅ ଗହ ଶେକଲ ଲୌହ ଭାଲର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲା । ତା’ର ଆଗେ ଆଗେ ତା’ର ଭାଲବାହକ ଚାଲୁଥିଲା ।

8 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗଲୟାତ ବାହାରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାର କରି କହୁଥିଲା, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ ସାଜିବା ପାଇଁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଛ? ମୁଁ ନଣେ ପଲେଷ୍ଟିୟ ଲୋକ ନୁହେଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗାତଲର ଦାସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଣେ ଲୋକ ମନୋନୀତ କର ଓ ସେ ମୋ ପାଖକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁ । 9 ଯଦି ସେ ଲୋକଟି ମୋତେ ମାରିଦେବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ହେବୁ । ଯଦି ମୁଁ ତାକୁ ବଧ କରେ ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭର ଦାସ ହେବ ଓ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦାସ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।”

10 ପଲେଷ୍ଟିୟ ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ଆଜି ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟ ବାହାନକୁ ଭୁଲ୍ଲ କରୁଅଛି । ମୁଁ ସାହାସ କରି କହୁଛି ମୋତେ ନଣେ ଲୋକ ଦିଅ, ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପର ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବୁ ।” 11 ଯେତେବେଳେ ଗାତଲ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନ ପଲେଷ୍ଟିୟର ଏହି ସକଳ କଥା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ହତାଶ ହେଲେ ଓ ଅତିଶୟ ଉନ୍ୟ କଲେ ।

ଦାଉଦ ଯୁଦ୍ଧ ସମ୍ମୁଖକୁ ଗଲେ

12 ଦାଉଦ ଯିଶାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଯିଶା ଥିଲେ ଇସ୍ରାୟୀୟ ପରିବାରର ଯିଏ ବୈଧିଲେହନ ଓ ଯିହ୍ଵାବରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯିଶାଙ୍କର ଆଠପୁତ୍ର ଥିଲେ । ପୁଣି ଗାତଲଙ୍କର ସମୟରେ ସେ ପୁରୁଷ ବୃଦ୍ଧ ଥିଲେ । 13 ଯିଶାଙ୍କର ତିନି ବଡ଼ ପୁତ୍ର ଗାତଲଙ୍କର ପସ୍ତୁତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଇଲୀୟାବ୍ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରର ନାମ ଅବିନାଦବ୍ ଓ ତୃତୀୟର ନାମ ଗମ୍ନ । 14 ଦାଉଦ ଥିଲେ ସବୁଠାରୁ କନିଷ୍ଠ । ତିନିଦଣି ଦେଖୁ ପୁତ୍ର ଗାତଲଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣୀରେ ଥିଲେ । 15 କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଆପଣା ପିତାର ମେଷପଲ ଚରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗାତଲଙ୍କ ନିକଟରୁ ବୈଧିଲେହନକୁ ସମୟ ସମୟରେ ଯାଆ ଆସ କରୁଥାନ୍ତି ।

16 ସେହି ପଲେଷ୍ଟିୟ ଗଣସଚି ଗୁଳିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସୁଥାଏ ।

17 ଦିନେ ଯିଶା ନିଜର ପୁତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ସୈନ୍ୟ ଛାଉଣୀରେ ଥିବା ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଭଦା ଗସ୍ୟରୁ ଏକ ଏସିଫା ଓ ଏହି ଦଗଶ ରୋଚୀ ନେଇଯାଅ । 18 ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଦଗଶଣ୍ଡ ବଡ଼ ଛେନାପୁତ୍ର 1,000 ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର କ୍ୟାପଟନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେଇଯାଅ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନଙ୍କର କୁଶଳତାର ଖବର ଆଣିବା ସହିତ ସମାନେ ଭଲ ଅଛନ୍ତି କିଛି ଗୋଟିଏ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆଣିବ ।”

19 ତୁମ୍ଭର ଭାଇମାନେ ଗାତଲଙ୍କ ସାଥରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏଲ ତଳ ଭୂମିରେ ଥାଇ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ ।”

20 ଦାଉଦ ପ୍ରଭାତରେ ଉଠି ନଣେ ରଖୁଆଳି ହସ୍ତରେ ମେଷପଲ ଛାଡ଼ି ଯିଶାର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇଗଲେ । ସୈନ୍ୟଗଣ ବାହାର ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ମହାନାଦ କରିବା ସମୟରେ ସେ ଗଗଡ଼ ବନ୍ଦୀ ଦାଗାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । 21 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଓ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନେ

ଯୁଦ୍ଧ ସମାପ୍ତ ହେଲା ଓ ସୈନ୍ୟଗଣ ଘରକୁ ଫେରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ ।

22 ଦାଉଦ ସାମଗ୍ରୀ ରକ୍ଷାକ୍ତ ହସ୍ତରେ, ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ରଖି ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଝିକୁ ଆସି ନିଜର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁଶଳବାଞ୍ଛା ପଚାରିଲେ । 23 ସେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ଗାଧନବାସୀ ପଲେଷ୍ଟିୟ ଗଲିୟତ ନାମକ ମଲିୟୋଆ ପଲେଷ୍ଟିୟ ସୈନ୍ୟବାହାନ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠି ଆସି ପୂର୍ବପରି ପଢ଼ିକଲା । ଦାଉଦ ତାହା ଶୁଣିଲେ ।

24 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟଗଣ ସେହି ପୁରୁଷକୁ ଦେଖି ତାହା ସମ୍ମୁଖରୁ ପଳାଇଲେ ଓ ଅତି ଉତ୍ତମତ ସେହି ଦେଖିଲେ । 25 ନିଜେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଦେଖିଲକ ଯିଏ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ଅବମାନନା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ? ଏହାକୁ ଯେଉଁଲୋକ ହତ୍ୟା କରିବ, ରାଜା ତାହାଙ୍କୁ ବହୁତ ଧନରେ ଧନବାନ କରିବେ ଓ ତାହାକୁ ଆପଣା କନ୍ୟା ଦେବେ । ଆଉ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ତା’ର ପିତୃ ଗୃହକୁ ନିଶ୍ଚର କରିବେ ।”

26 ଦାଉଦ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସେ କ’ଣ କହିଲେ? ଯେଉଁଲୋକ ଏହି ପଲେଷ୍ଟିୟକୁ ବଧ କରି ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଏହି ଅପମାନ ଦୂର କରିବ, ତାହାପ୍ରତି କ’ଣ କରାଯିବ? କିଏ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟିୟ ଯିଏ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ଛାଡ଼ଣୀକ ଅବମାନନା କରିବାକୁ ସାହାସ କରେ ।”

27 ଲୋକମାନେ ପୂର୍ବପରି ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯେ ତାହାକୁ ବଧ କରିବ, ତାହାକୁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯିବ । 28 ଦାଉଦ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ସମୟରେ ତା’ର ଦେଖିଭ୍ରାତା ଇଲିୟାବ ଶୁଣିଲେ । ଇଲିୟାବର କ୍ରୋଧ ଦାଉଦ ଉପରେ ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା, ଆଉ ସେ କହିଲା, “ତୁ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସିଲୁ? ପ୍ରାନ୍ତରେ ତୁ ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କୁ କାହା ପାଖରେ ଛାଡ଼ିଲୁ? ମୁଁ ତୋ ଗର୍ବ ଓ ତୋ ମନର ଦୁଷ୍ଟତା ନାଶେ । କାରଣ ତୁ କେବଳ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛୁ ।”

29 ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏବେ କ’ଣ କଲି, ଏମିତି ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲି ।”

30 ଦାଉଦ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ପୂର୍ବପରି କହିଲେ, ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ପୁନର୍ବାର ପୂର୍ବପରି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

31 ଦାଉଦଙ୍କ ଏହିପରି କଥା ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଶୁଣିଲେ, ସେମାନେ ତାକୁ ଗାଉଳଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ଦାଉଦ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା କହିଲେ । 32 ଦାଉଦ ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗଲିୟତ ଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନେ ହତାଶ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ।”

33 ଗାଉଳ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟିୟ ବରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତ ନିଜେ ସୈନିକ ନୁହଁ ଏବଂ ଗଲିୟତ ବାଳକ ଅବସ୍ଥାର ଯୁଦ୍ଧ କରି ଆସୁଅଛୁ ।”

34 କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଗାଉଳଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ, ଆପଣା ପିତାର ମେଷ ଚରଣ ଥାଏ । ଥରେ ଗୋଟିଏ

ସିଂହ ଓ ଅନ୍ୟଥର ଗୋଟିଏ ଭଲୁ ଆସି ପଲ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମେଷକୁ ନେଇଗଲା । 35 ମୁଁ ତା’ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲି ଏବଂ ତାକୁ ଆଘାତ କରି, ତା’ ପାଟିରୁ ମେଷକୁ ଛତାଇ ଆଣିଲି । ବନ୍ୟ ପଶୁଟି ମୋ ଉପରକୁ କୁଦା ମାରିଲା ମୁଁ ତା’ର ଦାଢ଼ି ଧରି ତାହାକୁ ମାରିଦେଲି । 36 ମୁଁ ସିଂହ ଓ ଭଲୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ବଧ କରିଛୁ ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗଲିୟତକୁ ସେହିପରି ବଧ କରିବି । ଗଲିୟତ ମରିବ କାରଣ ସେ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସୈନ୍ୟକୁ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛି । 37 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସିଂହ ଓ ଭଲୁ ନିକଟରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ମତେ ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେ ।”

ଗାଉଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଅଛନ୍ତି ।” 38 ଗାଉଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପିତଳ ଚୋପର ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ସାଞ୍ଜୁଆ ପିନ୍ଧାଇଲେ । 39 ଦାଉଦ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଖଢୁ ବାନ୍ଧି ଗୁଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, ସେ ଅକ୍ଳାନ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ, କାରଣ ଏହିପରି ଓଜନିଆଁ ସାମଗ୍ରୀ ପିନ୍ଧିବାର ଅଭାସ ନଥିଲା ।

ଆଉ ଦାଉଦ ଗାଉଳଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ନେଇ ମୁଁ ଯୁଦ୍ଧ କରି ନପାରେ, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ସହତ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ନୁହେଁ ।” ତେଣୁ ତାକୁ ସେ କାଢ଼ି ରଖିଲେ ।

40 ଦାଉଦ ଆପଣା ଯନ୍ତ୍ର ହାତରେ ଧରି ନଦୀରୁ ପାଞ୍ଚ ଗୋଟି ଚକ୍ଚକ ପଥର ବାଛିଲେ ଓ ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ମେଷପାଳକ ଅଳ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ । ନିଜ ହାତରେ ନିଜର ଛାଟିଣୀଟି ଧରି ପଲେଷ୍ଟିୟ ନିକଟକୁ ଗଲେ ।

ଦାଉଦ ଗଲିୟତକୁ ବଧ କଲେ

41 ପଲେଷ୍ଟିୟ ଧିରେ ଧିରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଦାଉଦଙ୍କର ସମ୍ମୁଖକୁ ହେଲା ଓ ତା’ର ଭାଇବାହକ ତା’ର ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲିଲେ । 42 ପଲେଷ୍ଟିୟମାନେ ଅନାଇ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଓ ତାକୁ ଭୁଲ୍ଲ ଜ୍ଞାନ କଲେ କାରଣ ଦାଉଦ ଯୁବା ଓ ଲସତ୍ତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସୁନ୍ଦର ବଦନ ଥିଲେ । 43 ଗଲିୟତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ କ’ଣ ଗୋଟିଏ କୁକୁର ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖକୁ ବାଡ଼ି ନେଇ ଆସିଲୁ ?” ତା’ପରେ ଗଲିୟତ ଆପଣା ଦେବତାମାନଙ୍କ ନାମରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାପ ଦେଲା । 44 ଗଲିୟତ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ଏହିଠାକୁ ଆସ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମା’ସକୁ ହଂସପାତ୍ର-ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବି ।”

45 ଦାଉଦ ଗଲିୟତକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଖଢୁ ବର୍ତ୍ତା ଓ ଗଲ୍ୟ ଘେନି ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁଲ୍ଲ କରିଅଛ ସେହି ଇଗ୍ରାୟେଲର ସୈନ୍ୟବାହାନର ପରମେଶ୍ୱର, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ମୁଁ ଆସୁଅଛି । 46 ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପି ଦେବେ । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଘାତ କରିବି ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶିରକ୍ଷେଦନ କରିବି । ମୁଁ ଆଜି ପଲେଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣର ଶରୀର ଆକାଶ ପକ୍ଷୀଗଣକୁ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ବନ୍ୟପଶୁମାନଙ୍କୁ ଦେବି, ତହିଁରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସମୁଦାୟ ଜଗତ ଜାଣିବେ । 47 ଏଠାରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା ସବୁ ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଖଢୁ ଓ ବର୍ତ୍ତାପୁର ରକ୍ଷା କରିନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଓ ସେ ଭୁଲେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାରେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।”

48 ଏହାପରେ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଦାଉଦକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଦାଉଦର ନିକଟରୁ ନିକଟତର ହେଲା । ଦାଉଦ ଶୀଘ୍ର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଭେଟିବାକୁ ସୈନ୍ୟବାହାନ ଆଡ଼େ ଦୌଡ଼ିଲେ ।

49 ଦାଉଦ ଆପଣା ଅଳରେ ହାତ ପୁରାଇ ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ପଥର କାଢ଼ି ଛାଟିଣିରେ ମାରି ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର କପାଳକୁ ଆଘାତ କଲେ । ତହିଁରେ ସେ ପଥର ତା’ର କପାଳରେ ପଶିଯାନ୍ତେ ସେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ।

50 ଏହାପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ ବାଟୁଳ ଓ ପଥର ଘୁରୁ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ଆଘାତକରି ବଧ କଲେ । ମାତ୍ର ଦାଉଦଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଖତ୍ତୁ ନ ଥିଲା । 51 ଦାଉଦ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଉପରେ ଠିଆ ହେଲେ ଓ ଗଲିୟାତର ଖତ୍ତୁ ଖାପରୁ କାଢ଼ି ତାହାର ମସ୍ତକ ଛେଦନ କଲେ ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ବୀରକୁ ମୃତ ଦେଖି ପଳାଇଲେ । 52 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଓ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ଉଠି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କଲେ ଓ ସନ୍ନିକଟ ଇକ୍ରୋଣ ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ଶାରୟିମ ପଥରେ ଗାଥ ଓ ଇକ୍ରୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପକାଇଲେ । 53 ଇଗ୍ରାୟେଲର ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବାରୁ ଲେଉଟି ଆସି ସେମାନଙ୍କ ଛାଉଣୀ ଲୁଚି କଲେ ।

54 ଦାଉଦ ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସ୍ତକ ନେଇ ଯିରୁଶାଳମକୁ ଆଣିଲେ କିନ୍ତୁ ତା’ର ଅସ୍ତ୍ର ଆପଣା ଗୃହରେ ରଖିଲେ ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ

55 ସେହି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବାହାରିବାର ଦେଖି ଗାଉଲ ସୈନ୍ୟର ସେନାପତି ଅବନ୍ତରକୁ କହିଲେ, “ଅବନ୍ତର ଏ ଯୁବକ କାହାର ପୁତ୍ର?”

ଅବନ୍ତର କହିଲା, “ହେ ମହାରାଜ ଆପଣଙ୍କ ନୀବନ ପ୍ରମାଣେ ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ ।”

56 ରାଜା କହିଲେ, “ପରୁର ଏ ଯୁବକ କାହାର ପୁଅ?”

57 ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟକୁ ହତ୍ୟାକରି ପଲେଷ୍ଟୀୟର ମସ୍ତକ ହସ୍ତରେ ଧରି ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ଅବନ୍ତର ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ।

58 ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୁବକ ତୁମ୍ଭେ କାହାର ପୁଅ?”

ଦାଉଦ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ ବୈଥଲେହମୀୟ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ।”

ଦାଉଦ ଓ ଯୋନାଥନଙ୍କର ଦମ୍ଭତା ବନ୍ଧୁତା

18 ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିସାରିବା ପରେ ଯୋନାଥନର ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ଏକ ଦୃଢ଼ ବନ୍ଧୁତା ବାନ୍ଧିଲେ । ଆଉ ଯୋନାଥନ ଆପଣା ପ୍ରାଣପରି ତାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କଲା ।

2 ଗାଉଲ ସେହିଦିନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଡାକି ସହତ ରଖିଲେ ଓ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

3 ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣପରି ସ୍ନେହ କରିବାରୁ ସେମାନେ ଏହି ନିୟମ କଲେ । 4 ଯୋନାଥନ ଆପଣା ଦେହରୁ କୋଟି କାଢ଼ି ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଲା । ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ଖତ୍ତୁ ଧନୁ ଓ କଟିବନ୍ଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଲା ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କର ସଫଳତା ଉପରେ ଦୁଷ୍ଟି ଦେଲେ

5 ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେ କୃତକାମ୍ୟ ହେଲେ । ଏଣୁ ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ଯୋଦ୍ଧାମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ଓ ଏହା ଗାଉଲଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କଲା । 6 ଏପରି ହେଲା ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ଫେରିଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ନଗରର ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ରାଜା ଗାଉଲଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଭୁଲୁଣ୍ଡ ବଦାଇ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚିଲେ ଓ ଗାଇଲେ । 7 ଆଉ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ନୃତ୍ୟ କରୁକରୁ ଗାଇଲେ,

“ଗାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅୟୁତ ଅୟୁତ”

8 ଏଥିରେ ଗାଉଲ ଅତି ରାଗିଗଲେ ଓ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଏଣୁ ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ, “ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅୟୁତ ଅୟୁତର ନୟା ଓ ଆତ୍ମକୁ କେବଳ ସହସ୍ର ସହସ୍ର ନୟା ବୋଲି କହିଲେ । ରାଜ୍ୟ ପାଇବା ଛଡ଼ା ତା’ର ଆଉ କ’ଣ ପାଇବାର ବାକି ଅଛି?” 9 ସେହିଦିନଠାରୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୁଷ୍ଟି ରଖିଲେ । ସେ ଇର୍ଷା ଓ ଘୃଣାରେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟି ପକାଇଲେ ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ

10 ପରଦିନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଗାଉଲଙ୍କୁ ଅକ୍ଷିଆର କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଅବାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଦାଉଦ ପ୍ରତିଦିନପରି ହସ୍ତରେ ବୀଣା ବଜାଇଲେ, ସେ ସମୟରେ ଗାଉଲଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧା ଧରିଥିଲେ । 11 ତେଣୁ ଗାଉଲ ବନ୍ଧା ଫିଙ୍ଗିଲେ, କାରଣ ସେ ଭାବିଲେ, “ମୁଁ ଦାଉଦକୁ କାନ୍ଥରେ ଫୋଡ଼ିବି ।” ମାତ୍ର ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଦୁଇଥର ଦୁଃଖିଗଲେ ।

12 ପୁଣି ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଓ ଗାଉଲଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କଲେ ।

13 ଗାଉଲ ଆପଣା ନିକଟରୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦୂରକୁ ପଠେଇଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ 1,000 ସୈନ୍ୟ ଉପରେ ଆପଣାର ସେନାପତି କଲେ । ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ।

14 ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଦାଉଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜୟୀ ହେଲେ । 15 ଗାଉଲ ଦେଖିଲେ ଦାଉଦ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଜୟୀ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

16 କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଓ ଯିହୁଦାର ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭଲ

ପାଇଲେ, କାରଣ ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ନିଦ ଝିଅର ବିବାହ ଯୋଜନା

17କିନ୍ତୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରଦେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଲେ ଏବଂ ଗାଉଲ ଏକ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କଲେ । ଗାଉଲ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ମେରବ୍ ନାମକ ମୋର ଦେଖି କନ୍ୟାକୁ ଦେଖ । ମୁଁ ତାକୁ ତୁମକୁ ବିବାହ ଦେବି । ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ସୈନିକ ହେବ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସନ୍ତାନପରି, ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କର ।” ଗାଉଲ ଚିନ୍ତାକଲେ, “ମୁଁ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ହାତ ଉଠାଇବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନେ ହୁଏତ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରି ପାରନ୍ତି ।”

18କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏକ ଉଚ୍ଚ ପରିବାରର ନୁହେଁ କି ନିଶ୍ଚୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ, ମୁଁ କିପରି ରାଜାଙ୍କର ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିପାରିବି ।”

19ତେଣୁ ଦାଉଦ ମେରବକୁ ବିବାହ ପାଇଁ ସମୟ ଆଣିଲା । ଗାଉଲ ଏହ ସମୟରେ ମହୋଳତୀୟ ଅତ୍ରୀୟେଲକୁ ସ୍ୱୀକୃତ୍ୟେ ଦତ୍ତ ହେଲା ।

20ଗାଉଲଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କଲ ଓ ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଏକଥା କୁହନ୍ତେ ଯେ ମାଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛି ଗାଉଲ ଏକଥା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଲେ ।

21ଗାଉଲ ଭାବିଲେ, “ମୁଁ ମାଖଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଦାଉଦକୁ ଫାସରେ ପକାଇ ଦେବି । ମୁଁ ମାଖଲକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ବିବାହ ଦେବି । ଏବଂ ତା’ପରେ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରି ଦେବେ ।” ତେଣୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପାଇଁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆଜି ମୋର କନ୍ୟାକୁ ବିବାହ କରିପାର ।”

22ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ କୁହ ଯେ, ‘ରାଜା ତୁମକୁ ଅତି ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରୀଗଣ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଭଲ ପାଉଛନ୍ତି । ବଡ଼ମାନ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଉଚିତ୍ ।”

23ଗାଉଲର ଦାସମାନେ ଏକଥା ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଭାବୁଛ ରାଜାଙ୍କର ଲୁଚାଇ ହେବା ଅତି ସହଜ? ମୋର ଏତେ ଅର୍ଥ ନାହିଁ ଯାହାକି ମୁଁ ରାଜାଙ୍କର ଝିଅ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିପାରିବି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଅତି ସାଧାରଣ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ଓ ମୋର ଅଳ୍ପ ମାନସ ।”

24ଗାଉଲର ଦାସମାନେ ଦାଉଦ କ’ଣ କହିଲା ତାହା ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ । 25ଗାଉଲ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକଥା କୁହ, ‘ରାଜା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କର ଝିଅପାଇଁ ଅର୍ଥ ଦିଅ, ସେ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କର 100 ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଚର୍ମ ଗୁହାଁନ୍ତି ।” ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଉଦକୁ ନିପାତ କରିବା ପାଇଁ ଗାଉଲଙ୍କର ବିଚାର ଥିଲା ।

26ଗାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏପରି ଶୁଣାନ୍ତେ ଦାଉଦ ରାଜି ହୋଇଗଲେ । ଦାଉଦ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ଯେ

ତାଙ୍କୁ ଏକ ରାଜାଙ୍କର ଲୁଚାଇ ହେବାପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ତେଣୁ ସେ ହଠାତ୍ ଯଥାକାୟୀ କଲା । 27ଦାଉଦ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରିଲେ । ସେମାନେ ଦୁଇଗହ ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ । ଦାଉଦ 200 ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଚର୍ମ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଦେଲେ । ଦାଉଦ ଏପରି କଲେ କାରଣ ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ ରାଜାଙ୍କର ଲୁଚାଇ ହେବାପାଇଁ । ଗାଉଲ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲକୁ ଦାଉଦ ସହ ବିବାହ ଦେଲେ ।

28ଗାଉଲ ଦେଖିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି । ଗାଉଲ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ମାଖଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଅଛି । 29ତେଣୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଅଧିକ ଭୟ କଲେ । ଗାଉଲ ସର୍ବଦା ଦାଉଦଙ୍କର ବିରୋଧ ହୋଇ ରହିଲେ ।

30ପଲେଷ୍ଟିନୀମାନଙ୍କର ଅଧିପତିମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କର ଅତି ଦକ୍ଷ ଅଧିକାରୀ ହେଲେ । ଦାଉଦ ଅଧିକ ମାନ୍ୟ ପାଇଲେ ।

ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ

19 ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । 2-3ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିବା କହିଲା, “ମୋର ପିତା ତୁମକୁ ମାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରାତଃକାଳରେ ସାବଧାନ ସହକାରେ କୌଣସି ନାଗାରେ ଲୁଚି ରୁହ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ଲୁଚିଥିବ, ମୁଁ ସେ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ଯାଇ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସହତ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ କଥୋପକଥନ ହେବ । ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଦେଖେ ତେବେ ମୁଁ ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିଧାୟିତ କରିବି ।”

4ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କର ପିତା ଗାଉଲଙ୍କ ସହତ କଥା ହେଲେ । ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ଭଲକଥା ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯୋନାଥନ କହିଲେ, “ମହାରାଜ ଆପଣା ଦାସ ଦାଉଦଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଆପଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିନାହିଁ । ତା’ର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଆପଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅତି ମଙ୍ଗଳଜନକ ହୋଇଅଛି । 5ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ପଲେଷ୍ଟିନୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲା । ସେଥିରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମୁଦାୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନିମନ୍ତେ ମହା ବିନୟ ସାଧନ କଲେ । ଆପଣ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ଏବେ ଆପଣ ବିନା କାରଣରେ ଦାଉଦକୁ ହତ୍ୟା କରିବେ କାହିଁକି? ସେ ନିର୍ଦୋଷ, ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାର କିଛି କାରଣ ନାହିଁ ।”

6ଗାଉଲ ଯୋନାଥନର କଥା ଶୁଣିଲେ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ । ସେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ସେ ମରିବ ନାହିଁ ।”

7ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଡାକିଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣାଇଲା । ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲା, ତହିଁରେ ଦାଉଦ ପୂର୍ବପରି ଗାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଲେ ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାଗବାକୁ ପୁନର୍ବାର ତେଷ୍ଟ କଲେ

୮ପୁନର୍ବାର ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ତହିଁରେ ଦାଉଦ ବାହାରି ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେ ଏତେ ଦୋରରେ ଆଘାତ କଲେ ଯେ, ପଲେଷ୍ଟିନୀୟମାନେ ଉତ୍ସରେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ । ୯କିନ୍ତୁ ଏକ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଗାଉଲଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲା । ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ନିଜ ଗୃହରେ ବସିଥିଲେ । ଗାଉଲ ହାତରେ ବନ୍ଧା ଧରିଥିଲେ । ଦାଉଦ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ବାଦ୍ୟ ବଜାଉ ଥିଲେ । 10ଗାଉଲ ବନ୍ଧାରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କାନ୍ଧରେ ଫୋଡ଼ି ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଗାଉଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯିବାରୁ ବନ୍ଧା କାନ୍ଧରେ ଫୋଡ଼ି ହୋଇଗଲା । ସେହି ଗୁଡ଼ିରେ ଦାଉଦ ପଳାୟନ କଲେ ।

11ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ଘରକୁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହକୁ ନିଜ ରହିଲେ । ସେମାନେ ସେଠାରେ ଗୁଡ଼ି ତମାମ ନିଜ ରହିଲେ । ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସକାଳରେ ମାଗଦେବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମାଗଲ ତାଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦେଲା । ସେ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଗୁଡ଼ିରେ ପଳାୟନ କରି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ରକ୍ଷା କର । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ନକରି ତେବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆସନ୍ତା କାଳି ମାଗଦେବେ ।” 12ତା’ପରେ ମାଗଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକ ଝରକା ଦେଇ ବାହାରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଦାଉଦ ରକ୍ଷା ପାଇଗଲେ ଏବଂ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଗଲେ । 13ମାଗଲ ଗୃହର ଦେବତାଙ୍କୁ ଲୁଗାରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲା । ତା’ପରେ ସେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ବନ୍ଧଣା ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇ ଦେଲା । ସେ ମଧ୍ୟ ଛାଗ ଚମଡ଼ାକୁ ତହିଁର ମସ୍ତକରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲା ।

14ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରିନେବା ପାଇଁ ଗାଉଲ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ମାଗଲ କହିଲା, “ସେ ପିଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ।”

15ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ କହିଲା, “ତାହାକୁ ଶଯ୍ୟାରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ । ମୁଁ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବି ।”

16ଯେତେବେଳେ ଦୂତମାନେ ଗୃହ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଶଯ୍ୟା ଉପରେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଦେବତା ଦେଖିଲେ ଓ ତହିଁର ମସ୍ତକର ଛାଗ ଲୋମ ନିର୍ମିତ କମ୍ପନ ଅଛି ।

17ଗାଉଲ ମାଗଲକୁ କହିଲେ, “ଏପରି କରି ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ମୋତେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା କଲ? ମୋ ଗତୁକୁ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଖସିଯିବାକୁ ଦେଲେ ।”

ମାଗଲ ଗାଉଲକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲା, “ସେ ମୋତେ କହିଲେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅ, ତା ନହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବଧ କରିବି?”

ଦାଉଦ ରାମାସ୍ତ୍ରୀତ ସେନାଛାଉଣୀକୁ ଗଲେ

18ଦାଉଦ ପଳାୟନ କରି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ଓ ରାମାସ୍ତ୍ରୀ ଗାମୁଘେଲ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଆଚରଣ କରିଥିଲେ ତାହା କହିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଓ ଗାମୁଘେଲ ଯାଇ ନାୟୋତରେ ବାସ କଲେ ।

19ଗାଉଲଙ୍କୁ ନିଶାଳ ଦିଆଗଲା, ଦେଖ ଦାଉଦ ରାମାସ୍ତ୍ରୀତ ନାୟୋତରେ ଅଛି । 20ତେଣୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା

ଦଳକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କରିବାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟୁକ୍ତ ଗାମୁଘେଲଙ୍କୁ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଗାଉଲଙ୍କର ଦୂତମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲେ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ ।

21ଏହିକଥା ଗାଉଲଙ୍କୁ ନିଶାଳ ଦିଆଯାନ୍ତେ ସେ ଅନ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ମାତ୍ର ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ, ଗାଉଲ ପୁନର୍ବାର ତୃତୀୟ ଥରପାଇଁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ । 22ଶେଷରେ ଗାଉଲ ନିଜେ ରାମାକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ବୃହତ କୂପ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ପୁଣି ସେ ପଚାରି କହିଲେ, “ଗାମୁଘେଲ ଓ ଦାଉଦ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି?”

ନିଶାଳ କହିଲା, “ସେମାନେ ରାମାସ୍ତ୍ରୀତ ନାୟୋତରେ ଅଛନ୍ତି ।”

23ତେଣୁ ଗାଉଲ ରାମା ନିକଟସ୍ଥ ନାୟୋତକୁ ଗଲେ । ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଆସିଲେ ସେ ଯାଉ ଯାଉ ରାମାସ୍ତ୍ରୀତ ନାୟୋତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ । 24ତା’ପରେ ଗାଉଲ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଉତ୍ତାରିଲେ ଓ ଗାମୁଘେଲଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ କଲେ । ସେ ସେହି ଦିନଯାକ ଏବଂ ଗୁଡ଼ି ତମାମ ପୋଷାକ ନ ପିନ୍ଧି ପଡ଼ି ରହିଲେ ।

ତେଣୁ ଲୋକେ କହିଲେ, “ଗାଉଲ ବି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଶାଳ?”

ଦାଉଦ ଓ ଯୋନାଥନ ଏକ ତୁଳ୍ଲ କଲେ

20 ଦାଉଦ ନାୟୋତ ଠାରୁ ରାମାକୁ ପଳାୟନ କଲେ । ଦାଉଦ ଯୋନାଥନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ତୁଲ୍ଲ କଲି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଣ ଦୋଷ କରିଛି? ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହିଁକି ମୋତେ ମାଗବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି?”

2ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ, “ତାହା ସତ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୋର ବାପା ମୋତେ ପ୍ରଥମେ ନ ପଚାରି କିଛି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ସାଧାରଣ କଥା ହୋଇଥାଉ କିମ୍ପା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହୋଇଥାଉ, ସେ ସର୍ବଦା ମୋ ସହତ ପରାମର୍ଶ କରନ୍ତି । ମୋତେ ନ ପଚାରି କାହିଁକି ତୁମ୍ଭକୁ ମାଗବାକୁ ଚାହୁଁଲେ? ନା! ଏହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ?”

3କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭ ବାପା ଭଲଭାବରେ ନାଶନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସାଙ୍ଗି ।” ତୁମ୍ଭ ବାପା ନିଜକୁ କହିଲେ, ‘ଯୋନାଥନ ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ନାଶି ନଥିବ । ଯଦି ସେ ନାଶେ ତା’ର ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ, ସେ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିପାରି ଥାନ୍ତା ।’ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ନିଶ୍ଚିତ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁର ନିକଟତର ହେଉଅଛି ।”

4ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଚାହୁଁବୁ ମୁଁ ତାହା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।”

5ତା’ପରେ ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଦେଖ ଆସନ୍ତା କାଳି ଅମାବାସ୍ୟାର ଭୋଦି । ମୋତେ କାଳି ରାମାଙ୍କ ସହତ ଭୋଦନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ମୋତେ ସଂକ୍ଷ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷେତରେ ଲୁଚିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ । 6ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବାପା ଭୋଦିରେ ମୋର ଅନୁପସ୍ଥିତି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ

କୁହ, ‘ଦାଉଦ ତା’ର ବୈଧଲେହମସ୍ଥିତ ତା’ର ପରିବାରର ଗୁହକୁ ଯିବ ବୋଲି, ତାକୁ ଯିବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲି। କାରଣ ତାଙ୍କର ପରିବାର ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ ବଳିଦାନ କରାଯିବ।’ 7ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବାପା କହନ୍ତି, ‘ଠିକ୍ ଅଛି,’ ମୁଁ ଏବେ ନିରାପଦ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ପିତା ଯଦି ଗୁରନ୍ତି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନାଶିବ ଯେ ସେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ସ୍ଥିର କରନ୍ତି। 8ଯୋନାଥନ ମୋ ଉପରେ ଦୟାକର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସହତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ରୁକ୍ଷ କଲି। ଯଦି ମୁଁ ଦୋଷି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାରି ଦିଅ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକର ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ନିଅ ନାହିଁ।”

9ଯୋନାଥନ କହଲେ, “କଦାପି ନୁହେଁ। ଯଦି ମୁଁ ଏହା ନାଶେ ଯେ ମୋର ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଯୋଦନା କରନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତର୍କ କରାଇଦେବି।”

10ଦାଉଦ କହଲେ, “କିଏ ମୋତେ ସତର୍କ କରାଇବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ରୁକ୍ଷ ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ?”

11ତା’ପରେ ଯୋନାଥନ କହଲି, “ଆସ ଆମ୍ଭେ ବଳକୁ ପଳାଇବା,” ଯୋନାଥନ ଏବଂ ଦାଉଦ ସାଥୀ ହୋଇ ବଳକୁ ପଳାଇ ରଲେ।

12ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଅଛି, ମୁଁ ମୋର ବାପାଙ୍କଠାରୁ କାଲି ବୁଝିବି। ତାଙ୍କର ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାରଣା ଭଲ କି ତିକ୍ତ ତା’ପରେ ତୁତୀୟ ଦିନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ କ୍ଷେତକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଖବର ପଠାଇବି। 13ଯଦି ମୋର ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଦେବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ନିରାପଦରେ ପଠାଇ ଦେବି। ମୁଁ ଯଦି ଏହା ନ କରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି ମୋର ବାପାଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମ୍ଭ ସହତ ରୁହନ୍ତୁ। 14ମୁଁ ବଞ୍ଚିଥିବାଯାଏଁ ମୋତେ ଦୟା ଦେଖାଅ। ଏବଂ ମୁଁ ମଲପରେ, 15ମୋ ପରିବାର ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଦୟା ଦେଖାଇବା ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁକୁ ପୁଅବୀରୁ ବନାଗ କରିବେ। 16ତେଣୁ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ଏକ ରୁକ୍ଷ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ।”

17ତା’ପରେ ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରିବାରୁ ତା’ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦୋହୋରାଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କୁ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୁନର୍ବାର ସତ୍ୟତା ପମାଣ କରାଇବାକୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପରୁଗଲେ। ଯୋନାଥନ ଏପରି କଲି କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଯେତିକି ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

18ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲି, “ଆସନ୍ତାକାଲି ଅମାବାସ୍ୟା। ତୁମ୍ଭର ଆସନ ଖାଲି ହେଲେ ମୋ ବାପା ତୁମ୍ଭକୁ ଖୋଦିବେ। 19ତୁତୀୟ ଦିନ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେ ଲୁଚି ରହୁଥିଲ। ଯେତେବେଳେ ଅସ୍ତବ୍ୟା କେବଳ ଆରମ୍ଭ ହେବ, ସେ ପର୍ବତ ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହବ। 20ତୁତୀୟ ଦିନ ମୁଁ ସେହି ପର୍ବତପାଖକୁ ଯିବି ଏବଂ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିବି ଯେପରି ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ତୀର ମାରିବି। 21ତା’ପରେ ମୁଁ ସେ ପିଲକୁ ତୀରଗୁଡ଼ିକ ସାଉଁଟି ଆଣିବା ପାଇଁ କହବି। ଯଦି

ସବୁକଥା ଭଲ ଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ସେ ପିଲକୁ କହବି, ‘ତୁମ୍ଭେ ବହୁତ ଦୂରକୁ ଯାଇଅଛ ତୀରଗୁଡ଼ିକ ମୋ ପାଖାପାଖି ଅଛି। ଫେରିଆସ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କର।’ ଯଦି ମୁଁ ଏହା କହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରୁ ବାହାର ଆସିବ। ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ନାଶିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ନିରାପଦ, ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବପଦ ନାହିଁ। 22ଯଦି ଅସ୍ତବ୍ୟା ଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ସେ ବାଳକକୁ କହବି, ‘ତୀରଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଦୂର ପଳାଇଛି। ଯାଅ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କର।’ ଯଦି ମୁଁ ଏହା କହେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯିବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦୂରକୁ ପଠାଇ ଦେବେ। 23ପ୍ରଭୁ ଆମର ସର୍ବଦା ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ମନେରଖି ଆମ ଭିତରେ ଏପରି ରୁକ୍ଷ ହୋଇଛି।”

24ତା’ପରେ ଦାଉଦ ନିଜକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ।

ଗାଉଲଙ୍କର ଭୋଦିରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ

ଅମାବାସ୍ୟା ଭୋଦିଦିନ ରାଜା ଆସିଲେ ଏବଂ ଭୋଦନ ପାଇଁ ବସିଲେ। 25ରାଜା ସବୁଥର ବସିଲପରି କାନ୍ଥ ନିକଟରେ ଥିବା ଆସନରେ ବସିଲେ। ଯୋନାଥନ ଗାଉଲଙ୍କୁ ମୁହଁ କରି ବସିଲ। ଅବନର ଗାଉଲଙ୍କ ପାଖକୁ ବସିଲେ। ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ରହନ୍ତୁ। 26ସେଦିନ ଗାଉଲ କିଛି କହଲେ ନାହିଁ। ସେ ଚିନ୍ତା କଲେ, “ଦାଉଦର କିଛି ହୋଇଛି। ସେ ପ୍ରାୟ ଗୁଚି ନାହିଁ।”

27ତା’ପରେ ମାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ଦାଉଦର ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟ ଗୁନ୍ଧ୍ୟ ରହନ୍ତୁ। ତା’ପରେ ଗାଉଲ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ପରୁଗଲେ, “କାହିଁକି ଯିଶୀର ପୁଅ ଗତକାଲି ଏବଂ ଆଜି ଏଠାକୁ ଭୋଦନ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ?”

28ଯୋନାଥନ ଉତ୍ତର ଦେଲି, “ଦାଉଦ ବେଧେଲହମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ କହଲେ। 29ସେ କହଲେ, ‘ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅ ଆମର ପରିବାର ଏକ ବଳିଦାନ ହେବାର ଅଛି ବୈଧଲେହମରେ। ମୋର ଭାଇ ମୋତେ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ। ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଧୁ ତେବେ ମୋତେ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦେଖେ।’ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଦାଉଦ ରାଜାଙ୍କ ଟେବୁଲ ପାଖକୁ ଆସି ନାହିଁ।”

30ଗାଉଲ ଯୋନାଥନ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ରାଗିଲେ। ସେ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁ ହେଉଛୁ ନିଶେ ଦାସୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକର ପୁତ୍ର। ଯିଏକ ମାନିବା ପାଇଁ ମନାକରେ। ତୁଟି ଠିକ୍ ତା’ପରି, ମୁଁ ନାଶେ ତୁ ଦାଉଦର ପକ୍ଷ ନେଇଛି। ତୁ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ତୋର ମାଆ ପାଇଁ ଅପମାନ ଆଣୁଛୁ। 31ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ଏ ପୁଅବୀରେ ଯେତେ ଦିନ ବଞ୍ଚିଥାଏ ସେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୋର ରାଜ୍ୟ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଲୋକ ପଠାଇ ତାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ କାରଣ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ।”

32ଯୋନାଥନ ତା’ର ପିତାଙ୍କୁ ପରୁଗଲି, “ଦାଉଦକୁ କାହିଁକି ମାରିବ? ତା’ର ଅପରାଧ କ’ଣ?”

33କିନ୍ତୁ ଗାଉଲ ଯୋନାଥନଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ତା ଉପରକୁ ବର୍ଜ୍ଜା ଫୋପାଡ଼ିଲେ। ତେଣୁ ଯୋନାଥନ ନାଶିଲି

ତାଙ୍କ ବାପା ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରବା ପାଇଁ ବହୁତ ଆଗ୍ରହ ।
34ଯୋନାଥନ ବହୁତ ଗିରିଗଳ ଓ ଖାଇବା ଚେବୁଲ ପାଖରୁ
ଢ଼ିଗଳା ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଉପରେ ଗିରିଗଳ ଓ
ଦ୍ଵିତୀୟଦିନ ଭୋଦିରେ କିଛି ଖାଇଲ ନାହିଁ । ଯୋନାଥନ
ଗିରିରେ କାରଣ ଗାଉଳ ତାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କଲେ ଆଉ ମଧ୍ୟ
ଗାଉଳ ଦାଉଦଙ୍କୁ ମାରବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ଯୋନାଥନ ଉଭୟେ ବିଦାୟ ନେଲେ

35ତା'ପରଦିନ ସକାଳେ ଯୋନାଥନ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ
ଗଲା । ସେମାନଙ୍କର ଯୋଦନା ଅନୁସାରେ ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଗଲା । ଯୋନାଥନ ତା' ସହତ ଏକ ଛୋଟ
ବାଳକକୁ ମଧ୍ୟ ନେଲା । 36ଯୋନାଥନ ସେହି ବାଳକକୁ
କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଦୌଡ଼ ମୁଁ ଯେଉଁ ତୀର ମାରିଲ ସେଗୁଡ଼ିକୁ
ଗୋଟାଇ ଆଣ ।” ବାଳକଟି ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା ଏବଂ
ଯୋନାଥନ ସେ ବାଳକ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ମାରିଲେ ।
37ବାଳକଟି ତୀର ପଡ଼ିଥିବା ସ୍ଥାନ ପାଖକୁ ଗଲା । କିନ୍ତୁ
ଯୋନାଥନ ତାଙ୍କୁ ଡାକିଲା, “ତୀରଗୁଡ଼ିକ ତୋ ଆଗରେ
ପଡ଼ିଛି ।” 38ଯୋନାଥନ ଚକ୍ରା କର କହିଲା, “ଗିପ୍ତ ଦୌଡ଼
ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଫଗ୍ରହ କର । ସେଠାରେ ଛଡ଼ା ହୁଅ ନାହିଁ ।”
ବାଳକଟି ତୀରଗୁଡ଼ିକୁ ଫଗ୍ରହ କଲା ଓ ତା'ର ମୁନାବକୁ ଆଣି
ଦେଲା । 39କ'ଣ ଗୁଲିଥିଲା ବାଳକଟି ଏ ବିଷୟରେ କିଛି
ନାହିଁ ନଥିଲା । କେବଳ ଯୋନାଥନ ଓ ଦାଉଦ ଏକଥା
ନାହିଁଥିଲେ । 40ଯୋନାଥନ ବାଳକଟିକୁ ଧନୁ ଏବଂ ତୀରଗୁଡ଼ିକ
ଦେଲେ । ତା'ପରେ ସେ ବାଳକକୁ କହିଲେ, “ସହରକୁ
ଫେରିଯାଅ ।”

41ଯେତେବେଳେ ବାଳକଟି ପଳାଇଗଲା, ଦାଉଦ ଲୁଚିଥିବା
ସ୍ଥାନରୁ ପର୍ବତର ଅପରପାର୍ଶ୍ଵକୁ ପଳାଇଲା । ଦାଉଦ ମୁଣ୍ଡ
ନୁଆଁ ଯୋନାଥନକୁ ତିନିଧର ପ୍ରଣାମ କଲା । ଦାଉଦ ଓ
ଯୋନାଥନ ପରସ୍ପରକୁ ରୁମ୍ଠନ କଲେ । ସେମାନେ ଉଭୟ
ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଯୋନାଥନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ
କାନ୍ଦିଲେ ।

42ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗାନ୍ଧରେ
ଯାଅ । ଆମ୍ଭେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଗପ ଅ କରିଛୁ,
ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ରହିବା । ଆମ୍ଭେ କହିଲୁ ଯେ,
ଆମ୍ଭେ ଓ ଆମ୍ଭ ସଦାପ୍ରଭୁ ଚରଦିନ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ଓ ଆମ୍ଭର
ବଂଶଧରମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ।”

ଦାଉଦ ଯାଦକ ଅହୀମେଲକଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ

21 ତା'ପରେ ଦାଉଦ ପଳାଇଲେ ଏବଂ ଯୋନାଥନ
ସହରକୁ ଫେରିଗଲେ । 2ଦାଉଦ ନୋବକୁ ଗଲେ ।
ଯାଦକ ଅହୀମେଲକକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ ।

ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ
ଓ ସେ ଭୟରେ ଥରୁଥିଲେ । ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏକା ଆସିଛ? ତୁମ୍ଭ ସହତ ଆଉ
କେହି ଆସିଲେ ନାହିଁ କାହିଁକି?”

3ଦାଉଦ ଅହୀମେଲକକୁ କହିଲେ, “ରାଜା ମୋତେ ଏକ
ଗୁରୁତର ଆଦେଶ ସହ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେ ମୋତେ କହିଲେ,

“ଏ ଅଭିଯାନ ଆଉ କାହାକୁ ନଷ୍ଟକରି ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ
ଯାହା କରିବାକୁ କହିଲି, କୌଣସି ଲୋକ ଏକଥା ନାହିଁବା
ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।” କେଉଁଠାରେ ମୋତେ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ
ମୁଁ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି । 4ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କି
ଖାଦ୍ୟ ଅଛି? ମୋତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଞ୍ଚପଟ ରୋଟି ଦିଅ କିମ୍ବା
ଯାହାକିଛି ଅଛି ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।”

5ଯାଦକ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ପାଖରେ ଏଠାରେ
ସାଧାରଣ ରୋଟି ନାହିଁ । ମୋ ପାଖରେ କିଛି ପବିତ୍ର ରୋଟି
ଅଛି । ତୁମ୍ଭର ଦାସମାନେ ଏ ରୋଟି ଖାଇପାରିବେ ଯଦି
ସେମାନେ କୌଣସି ସ୍ଵୀଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଯଦି ଯୌନ
ସମ୍ପର୍କ ରଖି ନ ଥିବେ ।”

6ଦାଉଦ ଯାଦକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆତ୍ମମାନଙ୍କର
କୌଣସି ସ୍ଵୀଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ।
ମୋର ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଗରୀରକୁ ପବିତ୍ର ରଖିଥାନ୍ତି ।
ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଉ ଏପରିକି କେବଳ
ସାଧାରଣ ଅଭିଯାନ ହେଲେବ ଏବଂ ଆଦି ତ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ଦିନ ଅଟେ, କାରଣ ଆମର ଅଭିଯାନ ଆଦି ବହୁତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ।”

7ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ରୋଟି ଛଡ଼ା ଆଉ କୌଣସି ରୋଟି
ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯାଦକ ଦାଉଦକୁ ଏହି ପବିତ୍ର ରୋଟି
ଦେଲେ । ଏହି ପବିତ୍ର ରୋଟିସବୁକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ
ଚେବୁଲ ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେ ଏହି
ରୋଟି ସେଠାରୁ କାଢ଼ି ନେଇ ତଟକା ରୋଟି ସେହିଠାରେ
ରଖନ୍ତି ।

8ସେଦିନ ଗାଉଳଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଦାସ
ସେଠାରେ ଥିଲା । ସେ ଥିଲେ ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ ।
ଦୋୟେଗ ଥିଲା ଗାଉଳଙ୍କର ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ।
ଦୋୟେଗକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଟକାଇ ରଖା ଯାଇଥିଲା* ।

9ଦାଉଦ ଅହୀମେଲକକୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ତୁମ୍ଭ ହାତରେ
ଖଣ୍ଡ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତା ନାହିଁତ? ମୁଁ ଆପଣା ଖଟୁ ବା ଅସୁଗସୁ
ସାଥରେ ଆଣି ନାହିଁ । ଯେଣୁ ରାଜାଙ୍କ ଅଭିଯାନ ଗିପ୍ତ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

10ଯାଦକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ
ଅଛି, ଯାହାକି ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଗଲିୟାତର ଅଟେ । ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେ
ତାକୁ ଏଲାୟ ଉପତ୍ୟକାରେ ହତ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ
ଆଣିଥିଲ । ତାହା ସେ ଏଫୋଦ ପଛରେ ବସୁ ଗୁଡ଼ାହୋଇ
ରଖା ଯାଇଛି । ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ନେଇପାର ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଚାହୁଁ ।”

ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହାକୁ ମୋତେ ଦିଅ ।
ଗଲିୟାତର ଖଣ୍ଡପରି ଏପରି ଖଣ୍ଡ ଆଉ ନାହିଁ ।”

ଦାଉଦ ଗାଥର ଗତୁ ନିକଟକୁ ପଳାୟନ କଲେ

11ସେହିଦିନ ଦାଉଦ ଗାଉଳଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କଲେ ।
ଦାଉଦ ଗାଥର ରାଜା ଆଖୀଗଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇଲେ ।
12ଆଖୀଗଙ୍କର ଦାସମାନେ ଏହାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ ।
ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ଇସ୍ରାୟେଲ ଭୃତ୍ୟ

ଦୋୟେଗ ... ଯାଇଥିଲା ଏହାର ଅର୍ଥ ଦୋୟେଗ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରତିକ୍ଷା ବିବେଚନା କରିଥିଲେ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ
କେତେକ ଧର୍ମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ।

ରାଜା । ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ନାହିଁ ନାହିଁ ଗୀତ ଗାଇ ଏହା କହିଲେ । ସେ ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ବିଷୟରେ ପରସ୍ପର ନାଟକ କରି କହିଥିଲେ,

“ଗାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅଧୁତ ଅଧୁତ ।”

13ସେମାନେ ଯାହା କହୁଥିଲେ ସେସବୁକୁ ଦାଉଦ ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଥିଲେ । ଗାଥର ରାଜା ଆର୍ଖାଗଙ୍କୁ ଦାଉଦ ଉତ୍ସୁକ କରିଗଲେ । 14ତେଣୁ ଦାଉଦ ନିଜର ବ୍ୟବହାର ବଦଳାଇ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅତି ବାତୁଳ ପରି ଦେଖାଇ କବାଟକୁ ଆସୁଥିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଲାଲ ଦାଢ଼ି ବାଟେ ମଧ୍ୟ ବହବାକୁ ଲାଗିଲ ।

15ଆର୍ଖାଗ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକଟିକୁ ଦେଖ, ସେ ଗୋଟିଏ ବାତୁଳ; କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିଲ । 16ସେ କହିଲେ, ମୋର ବହୁତ ବାତୁଳ ଲୋକ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଏଠାକୁ ପାଗଳାମି କରିବା ପାଇଁ ଆଣିଛ? ଏପରି ଲୋକକୁ ମୋ ଘରକୁ ଆଉଥରେ ଆଣିବ ନାହିଁ ।”

ଦାଉଦ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଗଲେ

22 ଦାଉଦ ଗାଥ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ । ସେ ସେଠାରୁ ଅତୁଲମ ଗୁମ୍ଫାକୁ ପଳାଇଲେ । ଦାଉଦର ଭାଇମାନେ ଓ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦାଣିଲେ ଯେ ସେ ଅତୁଲମରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସେଠାକୁ ଦାଉଦକୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ । 2ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ବିପଦରେ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ରଖିଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ନୀବନରେ ଶାନ୍ତ ପାଇନାହାଁନ୍ତି, ଏହପରି ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସାଥୀ ହେଲେ । ଏହପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ 400 ଲୋକଙ୍କର ନେତା ହେଲେ ।

3ଦାଉଦ ଅତୁଲମ ଛାଡ଼ି ମୋୟାବ ଦେଶର ମିସ୍ପାକୁ ଗଲେ । ଦାଉଦ ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହୁଛି, ମୋର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ । ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ଉପରେ କ’ଣ କରିବେ ମୋର ଦାଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ଦିଅ ।” 4ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ି ଗଲେ । ଯେତେବିନ ଯାଏ ଦାଉଦ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ବାସ କଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମୋୟାବର ରାଜାଙ୍କ ସହତ ରହିଲେ ।

5କିନ୍ତୁ ଉବିଷ୍ୟଦ୍‌ବଳା ଗାଦ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଦୁର୍ଗରେ ରୁହ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯିହୁଦାକୁ ଯାଅ ।” ତେଣୁ ଦାଉଦ ସେସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ହେରତ୍ ବଣକୁ ଗଲେ ।

ଗାଉଲ ଅହୀମେଲକ ପରିବାରକୁ ହତ୍ୟା କଲେ

6ଗାଉଲ ଦାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ଗାଉଲ ନିଜ ହସ୍ତରେ ବର୍ତ୍ତା ଧରି ଗିରିୟାସ୍ଥିତ ରାମାର ଏକ

ଗଛ ମୂଳରେ ବସି ରହିଲେ । ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିଲେ । 7ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ବିନାମାନୀୟ ଲୋକମାନେ, ଶୁଣ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ନିଶଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦେବ? ସେ କ’ଣ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସହସ୍ରପତି ଓ ଶତପତି କରିବ? 8ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସମସ୍ତେ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମ୍ଭଟଣା କରୁଅଛ? ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ କେହି କହିଲ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ମୋର ପୁତ୍ର ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ସହତ ନିୟମ କଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋ କଥା ଶୁଣି କଲନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦକୁ ଓ ସେବକମାନଙ୍କୁ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତେଜିତ କଲ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଲୁଚି କରି ମୋତେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପାଇଁ ।”

9ଗାଉଲଙ୍କର ଦାସ ନିକଟରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯିଶୀର ପୁତ୍ରକୁ ନୋବରେ ଅହୀଚ୍ଚିବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଦେଖିଥିଲ । 10ଅହୀମେଲକ ଦାଉଦଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲ ଓ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ପଲେଷ୍ଟିୟର ଖଣ୍ଡ ଦେଲେ ।”

11ତେଣୁ ରାଜା ଅହୀଚ୍ଚିବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକ ଯାଦକକୁ ଓ ନୋବ ନିବାସୀ ତା’ର ପିତୃବଂଶୀୟ ସମସ୍ତ ଯାଦକକୁ ଡାକିବା ପାଇଁ ଲୋକ ପଠାଇଲେ, ତହିଁରେ ସମସ୍ତେ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । 12ଏଥିରେ ଗାଉଲ କହିଲେ, “ହେ ଅହୀଚ୍ଚିବର ପୁତ୍ର, ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ,”

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି ।”

13ପୁଣି ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଓ ଯିଶୀର ପୁତ୍ର କାହିଁକି ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁମ୍ଭଟଣା କରିଅଛ? ଆଦିପରି ଯିଶୀର ପୁତ୍ର ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠି ଓଗାଳି ବସିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତ ତାହାକୁ ରୋଚି ଓ ଖଣ୍ଡା ଦେଇଅଛ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ତା’ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛ ।”

14ଅହୀମେଲକ ରାଜାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣଙ୍କ ସମସ୍ତ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଦାଉଦ ପରି କାଏ ବିଶ୍ଵାସୀ, ସେତ ମହାରାଜାଙ୍କ ଲାଲ୍ ଏବଂ ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭର ଦେହରକ୍ଷାମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ, ତୁମ୍ଭ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । 15ଏହା ପ୍ରଥମ ବିନ ନଥିଲା, ମୁଁ ଦାଉଦ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ମୋତେ କିମ୍ପା ମୋର ପରିବାରକୁ କାହାକୁ ଦୋଷାରୋପ କର ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦାସଗଣ । କ’ଣ ହେଉଛି ଏହା ମୁଁ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ ।”

16କିନ୍ତୁ ରାଜା କହିଲେ, ଅହୀମେଲକ, “ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟ ମରିବ ।” 17ରାଜା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଦେହ ରକ୍ଷାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଯାଅ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କର ।” ଏହପରି କର କାରଣ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦାଉଦଙ୍କର ସପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଦାଣିଲେ ଦାଉଦ ଏଠାରୁ ପଳାୟନ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋତେ ଦଶାଇଲେ ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ରାଜାଙ୍କର ଦାସମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଦକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମନା କଲେ ।

18ତେଣୁ ଗୁନା ଦୋୟେଗକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ଏବଂ ଯାଦକଗଣଙ୍କୁ ବଧକର।” ତେଣୁ ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ ଗଲ ଏବଂ ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲ ଓ ସେହିଦିନ ସେ ଶୁକ୍ଳ ଏଫୋଦ ପରିଧାନ କରିଥିବା ପଞ୍ଚାଅର୍ଶା ଦଣ୍ଡକୁ ହତ୍ୟା କଲ। 19ସେ ଯାଦକମାନଙ୍କର ନୋବ୍ ନଗରକୁ ଖଣ୍ଡାରେ ଆଘାତ କଲ, ଦୋୟେଗ ନୋବ୍ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ। ଏପରିକି ପିଲ, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ, ସୁନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଗାଈ, ଗଧ ଓ ମେଷମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲ।

20କିନ୍ତୁ ଅହତୁବର ପୁତ୍ର ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅବୟାଥର ନାମରେ ଜଣେ ରକ୍ଷା ପାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ଆଡକୁ ପଳାଇଲ। 21ଅବୟାଥର ଦାଉଦଙ୍କୁ ଜଣାଇଲା ଯେ, ଗାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାଦକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 22ଦାଉଦ ଅବୟାଥରକୁ କହିଲା, “ଇଦୋମୀୟ ଦୋୟେଗ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାବେଳେ ମୁଁ ସେହିଦିନ ଦାଣ୍ଡିଥିଲି ଯେ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଜଣାଇବ, ତୁମ୍ଭ ପିତୃଗୃହସ୍ଥ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମୁଁ କେବଳ ଜଣେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁର ଦାୟୀ। 23ତୁମ୍ଭେ ମୋ ସଙ୍ଗେ ରୁହ, ଉତ୍ତ କରନାହିଁ କାରଣ ଯେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିବାକୁ ଚାହେଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହବ।”

କିର୍ଯ୍ୟାଲରେ ଦାଉଦ

23 ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ କିର୍ଯ୍ୟାଲମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢୁଛନ୍ତି ଓ ଖଳାରୁ ଗସ୍ୟ ରୋଗ କରୁଛନ୍ତି।”

2ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି କି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ଯାଅ! ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କର ଓ କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ରକ୍ଷା କର।”

3ଦାଉଦଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଏ ଯିହୁଦା ଦେଶରେ କେତେ ଉତ୍ତ କରୁଅଛୁ। ଯଦି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସୈନ୍ୟଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଯିବା, ତେବେ ଚିନ୍ତା କର କେତେ ଅଧିକ ଉତ୍ତ ନକରିବ?”

4ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ପଚାରିଲେ, ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଉଠ, କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଯାଅ। କାରଣ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସହାୟକ ଦେବୀଗଣଙ୍କୁ ହରାଇବା ପାଇଁ। ଆମ୍ଭେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା।” 5ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଗଲେ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରି ତାଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ଦାଉଦ କିର୍ଯ୍ୟାଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କଲେ। 6ଯେତେବେଳେ ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ର ଅବୟାଥର କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଳାଇ ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଏକ ଏଫୋଦ ହାତରେ ଆଣିଥିଲା।

7ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ବିର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦ କିର୍ଯ୍ୟାଲରେ ଅଛନ୍ତି। ଗାଉଲ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ହସ୍ତରେ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି। ସେ ଘୂର ଓ ଅର୍ଗଳି ବିଶିଷ୍ଟ ନଗରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ହେତୁରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦେ ଧରା ଦେଇଛନ୍ତି।” 8ଗାଉଲ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ ହେବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ କିର୍ଯ୍ୟାଲରେ ଯାଇ ଦାଉଦ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ।

9ଦାଉଦ ଦାଣ୍ଡିପାରିଲେ ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଯୋଦନା କରିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଦାଉଦ ଯାଦକ ଅବୟାଥରକୁ କହିଲେ, “ଏଠାକୁ ଏଫୋଦ୍ ଆଣ।”

10ତେଣୁ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ଗୁଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ, ଗାଉଲ ମୋ ପାଇଁ କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଯୋଦନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି। 11ଗାଉଲ କ’ଣ କିର୍ଯ୍ୟାଲକୁ ଆସିବ? କିର୍ଯ୍ୟାଲର ଲୋକମାନେ କ’ଣ ମୋତେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ ଦେବେ? ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଏକଥା ତୁମ୍ଭ ଦାସକୁ ଜଣାଅ।”

12ଆଉଥରେ ଦାଉଦ ପଚାରିଲେ, “କିର୍ଯ୍ୟାଲର ଲୋକମାନେ କ’ଣ ମୋତେ ଓ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଧରାଇ ଦେବେ?”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ସେମାନେ କରିବେ।”

13ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ କିର୍ଯ୍ୟାଲ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଚାଲିଗଲେ। ପ୍ରାୟ 600 ଲୋକ ଦାଉଦଙ୍କ ସାଥରେ ଚାଲିଗଲେ। ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଗାଉଲ ଦାଣ୍ଡିଲେ ଦାଉଦ କିର୍ଯ୍ୟାଲ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିଛି। ତେଣୁ ଗାଉଲ ସେହି ସହରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ।

ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କର ପିଛା କଲେ

14ଦାଉଦ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନ ଭିତରେ ବାସ କଲେ। ସେ ମଧ୍ୟ ସୀଫର ପାର୍ବତ୍ୟମୟ ଦେଶରେ ବାସ କଲେ, ପୁଣି ଗାଉଲ ପ୍ରତିବନ୍ଧ ତାଙ୍କର ଅନୁକ୍ଷଣ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାଉଲଙ୍କ ହାତରେ ଦେଲେ ନାହିଁ।

15ଏହାପରେ ଦାଉଦ ଦାଣ୍ଡିଲେ ଯେ, ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ ଦାଉଦ ସୀଫ ମରୁଭୂମିସ୍ଥ ହୋରେଶରେ ଥିଲେ। 16ଗାଉଲଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା। ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଏକ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। 17ଯୋନାଥନ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ଉତ୍ତ କର ନାହିଁ। ମୋର ପିତା ତୁମ୍ଭକୁ ମାରି ପାରିବେ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଗୁନା ହେବ। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦ୍ୱିତୀୟ ହେବି। ଏହା ମଧ୍ୟ ମୋର ବାପା ଗାଉଲ ଜାଣନ୍ତି।” 18ଏହାପରେ ସେ ଦୁହେଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ରୁକ୍ତ କଲେ। ତେଣୁ ଦାଉଦ ହୋରେଶରେ ରହିଲେ ଏବଂ ଯୋନାଥନ ସ୍ୱଗୃହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲା।

ସୀମା ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ

ବିଷୟରେ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ

19ଏହାପରେ ସୀମା ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲେ, “ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ହତ୍ୟା ପର୍ବତର ହୋରେଗର ସ୍ତରଣ ସ୍ଥାନ କିଲ୍ଲାରେ ଲୁଚି ରହୁଅଛନ୍ତି । 20ମହାଭଦ୍ର, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସମସ୍ତ ମନୋବାସ୍ତାନୁସାରେ ଆସନ୍ତୁ ଗାଉଲଙ୍କୁ ହସ୍ତ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଦାୟିତ୍ଵ ଆମ୍ଭର ।”

21ଗାଉଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ । 22ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ସ୍ଥିର କର ସାଧାରଣତଃ ଦାଉଦ କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ ଓ କିଏ ତାକୁ ଦେଖିଛି । ଏହା ବୁଝି ଦେଖ, କାରଣ ମୋତେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ‘ସେ ଅତି ସତକର୍ତ୍ତାର ସହ ଚଳୁଛି ।’

23ଦାଉଦ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଲୁଚି ସେହି ସେହି ସ୍ଥାନ ଖୋଜି ଏବଂ ମୋ ପାଖରେ ଆସି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଜଣାଅ । ତା’ପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବି । ଯଦି ଦାଉଦ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥାଏ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବି । ଏପରିକି ମୁଁ ତାକୁ ଯିହୁଦୀୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଜଗଣରେ ଖୋଜିବି ।”

24ତେଣୁ ସେମାନେ ଉଠି ଗାଉଲଙ୍କ ଆଗେ ସୀମାକୁ ଗଲେ ।

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମିର ମାୟୋନ୍, ତାହା ଯେଉଁଠି ଦକ୍ଷିଣରେ ଆରବ ନିକଟରେ ଥିଲା । 25ଗାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଗଲେ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାନ୍ତେ ସେ, “ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ “ଚୈଳ” ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ମାୟୋନ୍ ମରୁଭୂମିରେ ରହଲେ । ଏହାପରେ ଗାଉଲ ତାହା ଗୁଣି ମାୟୋନ୍ ମରୁଭୂମିରେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ ।

26ଗାଉଲ ପର୍ବତର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଗଲେ ଓ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସେହି ପର୍ବତର ଅନ୍ୟ ଏକ ପାଖକୁ ଗଲେ । ତେଣୁ ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କ ଉତ୍ତରୁ ଶିଥି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ, କାରଣ ଗାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପର୍ବତର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ଘେରି ଯାଇଥିଲେ ।

27ଏହି ସମୟରେ ଜଣେ ଦୂତ ଗାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲା, “ଶୀଘ୍ର ଆସନ୍ତୁ, କାରଣ ପଲେଷ୍ଠୀମାନେ ଆମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେଣି ।”

28ତେଣୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ ଗୋଡ଼ାଇବାକୁ ଛାଡ଼ି ପଲେଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଗଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ “ପିଛଳ ଚୈଳ*” ନାମ ଦେଲେ । 29ଏହାପରେ ଦାଉଦ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ଏମିନଗଦୀସ୍ତ ଦୁର୍ଗ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ ।

ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଲଢ଼ିତ କଲେ

24 ଏହାପରେ ଗାଉଲ ପଲେଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତଗମନରୁ ଫେରିଲାପରେ ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, “ଦାଉଦ ଏମିନଗଦୀସ୍ତ ମରୁଭୂମିରେ ଅଛନ୍ତି ।”

ପିଛଳ ଚୈଳ ସେଲ-ହମ୍ବଲକୋର୍ ଚୈଳ ।

2ତେଣୁ ଗାଉଲ ଇଗ୍ରାୟେଲରୁ 3,000 ଜଣ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦାଉଦ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନଛାଗର ଚୈଳରେ ଖୋଜିଲେ । 3ସେହି ବାଟରେ ଥିବା ମେଷଗାଳାରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗାଉଲ ବିଗ୍ରାମ ନେଲେ । ଦାଉଦ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ଗୁମ୍ଫାର ଦୂର ପଛରେ ଲୁଚିଥିଲେ । 4ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁଠି ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଆଜି ହେଉଛି ସେହି ବିଶେଷ ଦିନ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଗତୁକୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି । ତୁମ୍ଭକୁ ଯାହା ଭଲ ଦିଶିବ ତାହା ତା’ର ପ୍ରତି କର ।” ତା’ପରେ ଦାଉଦ ଗୁରୁଣ୍ଡି ଗୁରୁଣ୍ଡି ଗାଉଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେ ଗାଉଲ ପିନ୍ଧିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ଏକ କାନିକୁ କାଟି ଦେଲେ ।

କିନ୍ତୁ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିପାରି ନଥିଲେ । 5ତା’ପରେ ଦାଉଦ ଅନୁତପ୍ତ କଲେ ଗାଉଲର ଲୁଗାଧଡ଼ି କାଟି ନେଇଥିବାରୁ । 6ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ବାରଣ କଲେ ଯେ, ମୋର ସ୍ଵାମୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୁଣି ଏପରି କରିବା ଉଚିତ୍ । ମୋର ହସ୍ତ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠାଇବା, ଏହା ମୋ ପାଇଁ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ଗାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମନୋନୀତ ଗଦା ।” 7ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଗାଉଲଙ୍କ ପଛରେ ଯିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ବାରଣ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବା ଅଟକାଇଲେ । ଗାଉଲ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ପଥଗମନ କଲେ ।

8ଦାଉଦ ଗୁମ୍ଫାରୁ ବାହାରିଲେ, ଗାଉଲଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ !”

ଗାଉଲ ପଛକୁ ଚାହିଁଲେ, ଦାଉଦ ନିତମସ୍ତକ ହୋଇ ଭୁମିକୁ ଚାହିଁ ରହିଲେ । 9ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲୋକମାନଙ୍କ କଥା ଗୁଣିଲ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ‘ଦାଉଦ ଯୋଦନା କରିଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ।’ 10ମୁଁ ଚାହିଁ ନଥିଲି ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବା ପାଇଁ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିଲ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜି ଗୁମ୍ଫା ଭିତରେ ମୋ ପାଖରେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲି ନାହିଁ । ମୋର ତୁମ୍ଭପ୍ରତି ଦୟା ଆସିଲା । ମୁଁ କହିଲି, ‘ମୁଁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାରିବି ନାହିଁ । ଗାଉଲ ହେଉଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ଗଦା ।’ 11ଦେଖ, ମୋ ହାତରେ ଥିବା ଲୁଗା ଖଣ୍ଡକୁ । ମୁଁ ଏହାକୁ ତୁମ୍ଭ ଲୁଗା ଧଡ଼ିରୁ କାଟିଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରି ପାରିଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମାରି ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝିବାକୁ ଦେଉଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣାଇ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯୋଦନା କରି ନଥିଲି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି କେବେ ଅନ୍ୟାୟ କରି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆଘାତ କରିଛ ଏବଂ ମାରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛ । 12ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଓ ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ବିଚାର କରନ୍ତୁ ଓ ଆପଣଙ୍କ ମୋଠାରେ ଭୁଲ କରିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁ ତା’ର ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି ନାହିଁ । 13ପୁରୁଣା କଥା ଅଛି,

‘ଦୁଷ୍ଟଠାରୁ ଦୁଷ୍ଟତା ବାହାରେ ।’

ମୁଁ କଦାପି ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହିଁ। ମୁଁ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଘାତ କରିବି ନାହିଁ। 14 ଲଗାୟେଲର ରାଜା କାହା ପଛରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି? ଆପଣ କାହା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଉଛନ୍ତି? ଗୋଟିଏ ମଲ୍ଲ କୁକୁର ପଛରେ, ଗୋଟିଏ ଡାଆଁଗ ପଛରେ ଆପଣ ଗୋଡ଼ାଉଛନ୍ତି। 15 ସଦାପ୍ରଭୁ ବରୁଣକର୍ତ୍ତା ହୁଅନ୍ତୁ। ଆପଣ ଓ ମୋ ଭିତରେ ସେ ବରୁଣ କରନ୍ତୁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପକ୍ଷରେ ବରୁଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଛି। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମଠାରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।”

16 ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଏହା କହି ସାରବାପରେ ଗାଉଲ କହିଲେ, “ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ, ଏ କ’ଣ ତୁମର କଥା,” ତା’ପରେ ଗାଉଲ କାନ୍ଦିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେ ଦୋରରେ କାନ୍ଦିଲେ। 17 ଗାଉଲ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଅପେକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟ। ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଭଲ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଛ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲି। 18 ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଲ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କଲ ନାହିଁ। 19 ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଗତୁକୁ ପାଏ ସେ ତାକୁ ଭଲରେ ଯିବାକୁ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ। ତା ପ୍ରତି ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରେ ନାହିଁ। ଏଣୁ ଆଜି ମୋ ପ୍ରତି ଯାହା ଉତ୍ତମ କରିଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଉତ୍ତମ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତୁ। 20 ମୁଁ ନାଶେ ତୁମ୍ଭେ ଲଗାୟେଲର ରାଜା ହେବ। ତୁମ୍ଭେ ଲଗାୟେଲକୁ ଗାସନ କରିବ। 21 ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ ମୋର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବଂଶଧରକୁ ନିପାତ କରିବ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ, ମୋର ପିତାଙ୍କର ପରିବାରରୁ ମୋର ନାମକୁ ଲୋପ କରିବ ନାହିଁ।”

22 ତେଣୁ ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ। ଦାଉଦ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଲେ ସେ କଦାପି ଗାଉଲଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବ ନାହିଁ। ତା’ପରେ ଗାଉଲ ଗୃହକୁ ଫେରିଲେ। ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଦୁର୍ଗକୁ ପଳାଇଗଲେ।

ଦାଉଦ ଓ ମୂର୍ଖ ନାବଲ

25 ଗାମୁଘେଲଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହେଲା। ସମସ୍ତ ଲଗାୟେଲୀୟବାସୀ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଗାମୁଘେଲଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକ ପାଳନ କଲେ ଓ ଗମ୍ଭୀର ଭାବ ଗୃହରେ ତାଙ୍କୁ କବର ଦେଲେ। ତା’ପରେ ଦାଉଦ ପାରଣ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ଗଲେ।

2 ମାୟୋନରେ ନିଜେ ଧନ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କର 3,000 ମେଣ୍ଟୁ ଏବଂ 1,000 ଛେଳି ଥିଲା। ସେ ଲୋକ ନିଜ କର୍ମକୁ ମେଣ୍ଟୁମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟିବାକୁ ଯାଇଥିଲା। 3 ସେ ଲୋକ ନିଜ ନାମ ନାବଲ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ନାମ ଅର୍ବାଗଲ ଥିଲା, ସେ ଭାରି ସୁନ୍ଦରୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ନାବଲ ଭାରି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଓ ପାପିଷ୍ଠ ଥିଲେ। ସେ କାଲେବ ପରିବାରର ଥିଲେ।

4 ଦାଉଦ ମରୁଭୂମିରେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ନାବଲ ତା’ର

ଆପଣା ମେଣ୍ଟୁମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟୁଅଛି। 5 ଦାଉଦ 10 ନିଜ ଯୁବକଙ୍କୁ କହିଲେ ଶୁଣ, “କର୍ମକୁ ଯାଅ ଓ ନାବଲକୁ ମୋର ‘ନମସ୍କାର’ ନିଶ୍ଚୟ।” 6 ଦାଉଦ କହିଲେ ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଏହିପରି କୁହ, ଯେ, “ତୁମ୍ଭେ ଚୀରଦୀବ ହୁଅ ତୁମର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ, ତୁମ୍ଭ ଗୃହର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ। ତୁମର ସର୍ବସ୍ୱ ମଙ୍ଗଳ ହେଉ। 7 ମୁଁ ଶୁଣିଲି ତୁମର ମେଷପାଳକମାନେ ମେଷମାନଙ୍କର ଲୋମ କାଟୁଛନ୍ତି। କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ତୁମର ମେଷପାଳକମାନେ ଆମ ସହିତ ଥିଲେ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନାହିଁ କି କର୍ମକୁରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର କିଛି ହଜି ନାହିଁ। 8 ତୁମର ଗୁଣକର୍ମକୁ ପଠାଉ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ସତ କହିବେ। ମୋର ଯୁବକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୟାକର। ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହି ଖୁସି ସମୟରେ ତୁମ୍ଭ ପାଖକୁ ଆସିଛୁ। ବିନୟ କରୁଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାହାପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ଦିଅ। ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ସାଙ୍ଗ* ଦାଉଦ ପାଇଁ ଏହା କର।”

9 ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଦାଉଦଙ୍କ ନାମରେ ନାବଲକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଲେ। 10 ନାବଲ ଦାଉଦର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଦାଉଦ କ’ଣ? ଯିଗୀର ପୁତ୍ର କ’ଣ? ଆଜିକାଲି ଅନେକ ଦାସ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ମୁନିବଠାରୁ ପଳାଇଯାଇ ବୁଲୁଛନ୍ତି। 11 ମୁଁ କ’ଣ ନିଜର ରୋଟି, ନିଜର ନଳ ଓ ନିଜର ଲୋମଛେଦକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହତ ପଶୁମାନଙ୍କ ମାଂସ ନେଇ କେଉଁ ଅଜ୍ଞାନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବ?”

12 ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ନିଜ ବାଟରେ ଫେରିଗଲେ ଓ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେ ସବୁ କଥା ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ। 13 ତା’ପରେ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଖତ୍ୱ ବାନ୍ଧ,” ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ଖତ୍ୱ ବାନ୍ଧିଲେ, ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଖତ୍ୱ ବାନ୍ଧିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କ ସହିତ 400 ଲୋକ ଗଲେ ଓ 200 ଲୋକ ସାମଗ୍ରୀ ପାଖରେ ରହିଲେ।

ଅର୍ବାଗଲ କଷ୍ଟକୁ ନିବାରଣ କଲେ

14 ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ନାବଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ବାଗଲକୁ ନିଶ୍ଚୟ କହିଲା, “ଦେଖ, ଦାଉଦ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ନିଶ୍ଚୟ ନିମନ୍ତେ ମରୁଭୂମିରୁ ଦୃତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଭାବିଲେ। 15 ସେହି ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଡ଼ ଉପକାରୀ, ଆମ୍ଭେମାନେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମେଣ୍ଟୁଙ୍କୁ ନେଇ ଥିବା ସମୟରେ ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଆମ ସହିତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଆମର କିଛି ନେଇ ନାହାଁନ୍ତି କି ଆମର କିଛି କ୍ଷତି କରି ନାହାଁନ୍ତି। 16 ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିନିବୃତ୍ତି ସର୍ବଦା ନିରାପତ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି। ଆମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ନେଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଆମର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଚୀର ସଦୃଶ ଥିଲେ। 17 ବର୍ତ୍ତମାନ ଚନ୍ଦ୍ରାକର ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ କ’ଣ କରାଯାଇପାରିବ ସ୍ଥିର କର। ଆମର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାର ପ୍ରତି ଭୟଙ୍କର ବିପତ୍ତି ଆସୁଅଛି। ଏପରି

ସାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟିକ ଅର୍ଥ “ପୁତ୍ର।”

ଦୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେହି କିଛି କହି ନ ପାରେ, କାଳେ ସେ ତା'ର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ।”

18 ଅବୀଗଲ ଶାମୁୟେଲ 200 ରୋଟୀ, ଦୁଇକମ୍ପା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ପାଞ୍ଚଟି ମେଷର ମାଂସ ତରକାରୀ ଓ ପାଞ୍ଚ ଗୋଡ଼ଣୀ ଭଜା ଗନ୍ଧ୍ୟ ଓ 100 ପେଣ୍ଡା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ 200 ଡିମ୍ବିର ପିଠା ନେଇ ରାଧମାନଙ୍କ ପିଠିରେ ଲଦିଲା । 19 ତା'ପରେ ଅବୀଗଲ ତା'ର ଦାସମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୋ ଆଗେ ଆଗେ ଗୁଲ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପଛେ ପଛେ ଯାଉଛି ।” କିନ୍ତୁ ସେ ତା'ର ସ୍ୱାମୀକୁ ଏକଥା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ ।

20 ଅବୀଗଲ ଗଧ ପିଠିରେ ରଢ଼ି ପର୍ବତର ତଳକୁ ଆସିଲେ ସେ ଦେଖିଲେ, ଦାଉଦ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଲୋକମାନେ ତା'ର ବପରୀତ ଘରରୁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

21 ଦାଉଦ ଅବୀଗଲଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପୂର୍ବରୁ କହୁଥିଲେ, “ମୁଁ ନାବଲର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମରୁଭୂମିରେ ଜଗିଲି । ମୁଁ ଘରୁଥିଲି ଏହାର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମେଷ ନ ହୁଏ । ମୁଁ ଏହା କରୁଥିଲି ମୋର କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତା'ର ସବୁ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ କରୁଥିଲି । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇଲା । 22 ଯଦି ତାପରଦନ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାବଲ ପରିବାରର ଗୋଟିଏ ବି ଲୋକକୁ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଦିଏ, ତାହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ ।”

23 ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଅବୀଗଲ ପହଞ୍ଚିଗଲା, ଯେତେବେଳେ ଅବୀଗଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଖିଲା, ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗଧ ପିଠିରୁ ଓହ୍ଲାଇ ପଡ଼ି ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଦାଉଦ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇଲା । 24 ଅବୀଗଲ ଦାଉଦଙ୍କ ଚରଣରେ ପଡ଼ି କହିଲା, “ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର କଥା ଟିକେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଯାହାସବୁ ଘଟିଗଲା, ସେଥିରେ ମୋତେ ଦୋଷ ଦିଅନ୍ତୁ । 25 ତୁମ୍ଭେ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଆଦୌ ଦେଖି ନାହିଁ । ସେପରି ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥାକୁ ଧର ନାହିଁ । ସେ ତା'ର ନାମକୁ ସାର୍ଥକ କରିଛି । ତା'ର ନାମ ନାବଲ ଯାହାର ଅର୍ଥ ‘ମୂର୍ଖ’ ଠିକ୍ ସେହିପରି ସେ ମୂର୍ଖ ମାନଙ୍କପରି ବ୍ୟବହାର କରିଛି । 26 ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତ ଆପଣଙ୍କୁ ନିରାହ ଲୋକମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାପାତ ବାରଣ କଲେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଓ ତୁମ୍ଭେ ଜୀବିତ ଥିବା ଯାଏଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ ଚାହାନ୍ତି, ସେମାନେ ନାବଲ ପରି ହୁଅନ୍ତୁ । 27 ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଆଣିଥିବା ଭେଟି, ଦୟାକରି ଆପଣଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ । 28 ଦୟାକରି ମୋତେ ମୋର କରିଥିବା ଦୋଷ ପାଇଁ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଜାଣେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରିବାରକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରୋଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭର ଦୋଷ ବାଛି ପାରିବ ନାହିଁ । 29 ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭକୁ ତାଡ଼ନା କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହେଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରିବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣକୁ ଛାଡ଼ିଣି ଖୋଲିରୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗି ଦେଲାପରି ଫିଙ୍ଗି ଦେବ । 30 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତୀକ୍ଷା

ରକ୍ଷା କରିବେ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଶାସକ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବେ । ତାହା ଯେତେବେଳେ ସେ ମୋର ପ୍ରଭୁ ପ୍ରତି ସଫଳ କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଗ୍ରଣୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବ । 31 ତୁମ୍ଭେ ନିରାହମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାପାତ ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ସେବକଙ୍କୁ ମନେରଖ ।”

32 ଦାଉଦ ଅବୀଗଲକୁ କହିଲେ, “ଆଜି ଯେ ମୋ ସଙ୍ଗରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଲେ, ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଧନ୍ୟ । 33 ତୁମ୍ଭର ସ୍ତବ୍ଧରୁ ଧନ୍ୟ ହେଉ ଓ ଆଜି ମୋତେ ନିରାହମାନଙ୍କର ରକ୍ଷାପାତ କରିବାରୁ ମନା ହେଲା । ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ମଙ୍ଗଳ ହେଉ ।

34 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଦାତ କରିବାରୁ ବାରଣ କଲେ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଶିଥି ଆସି ନଥାନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ବେଳକୁ ନାବଲ ପରିବାର କେହି ଜଣେ ପୁରୁଷ ନିବିତ ରହି ନଥାନ୍ତା ।”

35 ତହିଁ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଆଣିଥିଲା, ଦାଉଦ ତାହା ହସ୍ତରୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଓ ତାକୁ କହିଲେ, “ଭଲରେ ତୁମ୍ଭେ ଘରକୁ ଯାଅ, ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ଗ୍ରହଣ କଲି ।”

ନାବଲର ମୃତ୍ୟୁ

36 ଯେତେବେଳେ ଅବୀଗଲ ନାବଲ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ଦେଖିଲା ସେ ନିଦ ଘରେ ଗୁଦ ଭୋଜନ ପରି ଭୋଜନ କରୁଥିଲା, ନାବଲ ଅତିଶୟ ମଦ୍ୟପାନ କରିଥିଲା ଓ ତା'ର ମନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସିଥିଲା । ଏହି ହେତୁ ସେ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କଥା ଜଣାଇଲା ନାହିଁ । 37 ତା'ପରଦନ ସକାଳେ ତା'ର ନିଶା କମିଲାପରେ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ତାକୁ ସବୁକଥା ଜଣାଇଲା, ଏଥିରେ ତା'ର ହୃଦୟ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ତାହା ଅନ୍ଧରରେ ମରିଗଲା । ତା'ର ହୃତକ୍ରିୟା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଓ ସେ ପଥର ପରି ପଡ଼ି ରହିଲା । 38 ଦଶଦିନ ପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ନାବଲର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲେ ।

39 ଦାଉଦ ଶୁଣିଲେ ଯେ ନାବଲ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛ । ଦାଉଦ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରର୍ଥନା କର । ନାବଲ ମୋ ବିଷୟରେ ଖରାପ କଥା କହିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ମଦକାରୀ କରିବାରୁ କ୍ଷାନ୍ତ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହେଲେ, କାରଣ ସେ କୁକର୍ମ କରିଥିଲା ।” ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଅବୀଗଲକୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇଲେ । ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହେବାପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ।

40 ଦାଉଦଙ୍କ ଦାସମାନେ କର୍ମିଲକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଅବୀଗଲକୁ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ତୁମ୍ଭକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଏଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ଦାଉଦ ଚାହାନ୍ତି, ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱୀରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ।”

41 ଅବୀଗଲ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲେ, ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ, ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇବା ପାଇଁ ଚାହେଁ ।”

42ଅବାଗଲ୍ ଶିସ୍ର ଗଧପିଠିରେ ବସି ଦାଉଦଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାବହଙ୍କ ସହତ ଆସିଲେ, ଅବାଗଲ୍ ତାଙ୍କ ସହତ ପାଞ୍ଚଦଶ ଅନୁରରୀ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଆଣିଲେ। ସେ ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇ ରହିଲେ।

43ଦାଉଦ ମଧ୍ୟ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟା ଅହୀନୋୟମକୁ ବବାହ କଲେ ଡହଁରେ ସେ ଦୁହେଁ ତା'ର ସ୍ତ୍ରୀ ହେଲେ। 44ଗାଉଲ ନିନ୍ଦର କନ୍ୟା ମାଖଲକୁ, ଦାଉଦଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଗଲମ ନିବାସୀ ଲୟିସ ପୁତ୍ର ପଲଟିକ ନେଇଥିଲେ।

ଦାଉଦ ଓ ଅବାଗୟ ଗାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ

26 ସୀମ୍ବୀୟରୁ ଲୋକମାନେ ଗିବୟକୁ ଗାଉଲଙ୍କ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ଦାଉଦ ଯେଶିମନର ହଖୀଲ ପର୍ବତରେ ଆପଣାକୁ ଲୁଚାଇ ଅଛନ୍ତି।”

2ଗାଉଲ ସୀମ୍ବୀ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ, ଦାଉଦଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଲଗ୍ନାୟେଲର 3,000 ବଛା ବଛା ସୈନିକ ନେଇ ସୀମ୍ବୀ ପ୍ରାନ୍ତରରକୁ ଗଲେ। 3ଗାଉଲ ପଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମରୁଭୂମି ସମୁଖସ୍ଥ ହଖୀଲ ପର୍ବତରେ ସେନା ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ।

ଦାଉଦ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଲୁଚିଥିଲେ। ସେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ। 4ଦାଉଦ ଗୁପ୍ତର ପଠାଇ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଲେ। 5ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କର ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କର ଓ ତାଙ୍କର ସେନାପତି, ନରର ପୁତ୍ର ଅବନରର ଶୋଇବା ଜାଗା ଦେଖିଲେ। ଗାଉଲ ସେନା ଛାଉଣୀର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଶୋଇଥିଲେ। ସୈନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ବେଦି ରହିଥିଲେ।

6ଦାଉଦ ହତୀୟ ଅହୀମେଲକକୁ ଓ ସରୁୟାର ପୁତ୍ର ଯୋୟାବର ଭ୍ରାତା, ଅବାଗୟକୁ ପଚାରିଲେ, “ମୋ ସଙ୍ଗରେ ଗାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀକ ନିକଟକୁ କିଏ ଯିବି?”

ଡହଁରେ ଅବାଗୟ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଯିବି।”

7ଯେତେବେଳେ ଗୁଡ଼ି ଥିଲା ଦାଉଦ ଓ ଅବାଗୟ ଗାଉଲଙ୍କ ଛାଉଣୀକୁ ଗଲେ। ଗାଉଲ ଛାଉଣୀ ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଶୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ବନ୍ଧା ତାଙ୍କର ମସ୍ତକ ପାଖରେ ଭୂମିରେ ମରା ହୋଇଅଛି। ଅବନର ଓ ଅନ୍ୟ ସୈନିକମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଦରେ ଶୋଇଥିଲେ। 8ଅବାଗୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଜି ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭ ଗଡ଼କୁ ପରାସ୍ତ କରିବାର ସ୍ଵୟୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି ବନ୍ଧାରେ ତାକୁ ଭୂମିରେ ବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ତାକୁ ଏକାଥରେ ହତ୍ୟା କରିବି।”

9କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ଅବାଗୟକୁ କହିଲେ, “ଗାଉଲଙ୍କୁ ମାର ନାହିଁ। ଯେ କୌଣସି ଲୋକ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବଛା ଯାଇଥିବା ଗଦାଙ୍କୁ ବଧ କରିବ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। 10ସଦାପ୍ରଭୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ। ଗାଉଲ ସାଧାରଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇ ମରିବେ। 11କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ତାଙ୍କଦ୍ଵାରା ବଛା ଯାଇଥିବା ଗଦାଙ୍କୁ ଆଘାତ

କରିବାକୁ ନଦିଅନ୍ତୁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତକ ପାଖରୁ ବନ୍ଧା ଓ ନଳପାତ୍ର ନେଇଆସ, ତା'ପରେ ଆୟେମାନେ ଯିବି।”

12ତେଣୁ ଦାଉଦ ଗାଉଲଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ପାଣିପାତ୍ର ବନ୍ଧାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଲେ ଓ ତା'ପରେ ଦାଉଦ ଓ ଅବାଗୟ ସେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଲେ। କୌଣସି ଲୋକ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ କ'ଣ ସବୁ ଘଟିଗଲା। କୌଣସି ଲୋକ ଏହାକୁ ଦେଖି ନଥିଲେ। କୌଣସି ଲୋକ ମଧ୍ୟ ନିଦରୁ ଉଠି ନ ଥିଲେ। ଗାଉଲ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସୈନ୍ୟ ଶୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ଦେଇଥିଲେ।

ଦାଉଦ ପୁଣିଥରେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଲଢ଼ିତ କଲେ

13ଦାଉଦ ପାହାଡ଼ ଆରପାଖକୁ ଯାଇ ଦୂରରେ ପର୍ବତ-ଶିଖରରେ ଠିଆ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ସ୍ଥାନ ଦୂରଥିଲା। 14ଦାଉଦ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଓ ନରର ପୁତ୍ର ଅବନରକୁ ଡାକ କହିଲେ, “ହେ ଅବନର ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦିଅ।”

ଅବନର ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ତୁମ୍ଭେ କିଏ? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗଦାଙ୍କୁ ଡାକୁଛ?”

15ଦାଉଦ ଅବନରକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଜଣେ ପୁରୁଷ ନୁହଁ? ତୁମ୍ଭେ ଲଗ୍ନାୟେଲରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭଲ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ନିନ୍ଦର ପ୍ରଭୁ ଗଦାଙ୍କୁ ଜରିଲ ନାହିଁ? ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଭୁ ଗଦାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଛାଉଣୀକୁ ଆସିଥିଲା। 16ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କଲ, ତାହା ଭଲ ନୁହେଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନୋନୀତ ଗଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗଦାଙ୍କୁ ଜରି ରହିଲ ନାହିଁ। ଗଦାଙ୍କର ବନ୍ଧା ଓ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ନିକଟରେ ଥିବା ନଳପାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖୁଛ।”

17ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କ ସ୍ଵର ଜାଣିଥିଲେ। ଗାଉଲ କହିଲେ, “ଏହା କ'ଣ ତୁମ୍ଭ ସ୍ଵର ହେ ମୋହର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ?”

ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ଏହା ମୋର ସ୍ଵର ଅଟେ। ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ମହାଶୟା।” 18ଦାଉଦ ପୁଣି କହିଲେ, “ମହାଶୟା ଆପଣ କାହିଁକି ମୋର ପଛପଛେ ଗୋଡ଼ଉଛନ୍ତି? ମୁଁ କ'ଣ ଅପରାଧ କଲି? କେଉଁ ଦୋଷ ମୁଁ କରିଛି? 19ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମହାଶୟା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସେବକ ମୋ କଥା ଶୁଣି, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରିବାକୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାର୍ତ୍ତା ଦିଅନ୍ତି, ତାହେଲେ ତାଙ୍କୁ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଦିଅ। ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ତାହା କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟର ଅଭିଶାପ ପାଆନ୍ତୁ। କାରଣ ସେମାନେ ମୋତେ ସେହି ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି। ଯେଉଁଠାକି ମୋତେ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ‘ଯାଅ ଅନ୍ୟ ଦେବଗଣଙ୍କର ପୂଜା କର।’ 20ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଦୂରରେ ମରିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ। ଲଗ୍ନାୟେଲର ଗଦା ଗୋଟିଏ ତାଆଁଗର ଅନ୍ତେକ୍ଷଣରେ କିମ୍ବା ପର୍ବତରେ ଏକ ତିଉର ପକ୍ଷୀ ଶିକାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାର ଆସିଛନ୍ତି।”

21ତା'ପରେ ଗାଉଲ କହଲେ, “ମୁଁ ପାପ କଲି, ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ଦାଉଦ ଫେରିଆସ। ମୁଁ ତୁମକୁ ଆଉ ଆଘାତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି ନାହିଁ। ଆଦି ମୋର ଦୀବନ ତୁମ ନିକଟରେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ହେଲା। ମୁଁ ମୁଖିତାର କର୍ମ କରିଅଛି ଓ ଅତିଶୟ ଭୁଲ କରିଅଛି।”

22ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଏହାଠାରେ ରାଜାଙ୍କର ବନ୍ଧା ଅଛି। ତୁମର ନିଶ୍ଚିତ ଲୋକକୁ ପଠାଇ ଏହାକୁ ନେଇଯାଅ। 23ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ତାହାର କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ଦିଅନ୍ତି। ସେ ତାକୁ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ଭୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ମୋ ହସ୍ତରେ ଆଦି ସମର୍ପଣ କଲେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମନୋନୀତ ରାଜାଙ୍କୁ ମୁଁ ହତ୍ୟା କରି ନାହିଁ। 24ଆଦି ମୁଁ ଦେଖାଇ ଦେଲି ଯେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମର ପ୍ରାଣ ମହାନ, ସେହିପରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ସେ ଦେଖାଇ ଦେବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସମସ୍ତ ଦୁଃଖର ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତୁ।”

25ତା'ପରେ ଗାଉଲ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମର ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ହେ ମୋର ପୁତ୍ର, ଦାଉଦ, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସଫଳ ହେବ।”

ଦାଉଦ ତାଙ୍କ ବାଟରେ ଗଲେ ଓ ଗାଉଲ ତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ଫେରିଲେ।

ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କଲେ

27 କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲେ, “ମୁଁ ସିନେ ଗାଉଲଙ୍କ ହାତରେ ଧରାହେବି। ଏହା ସବୁଠୁ ଭଲ ହେବ। ମୁଁ ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଯାଇ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବି। ତହିଁରେ ଗାଉଲ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଖୋଦି ନିର୍ବାଣ ହେବେ। ଏହିପରି ଭାବରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବି।”

2ତେଣୁ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର 600 ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ। ମାୟେକର ପୁତ୍ର ଅଖୀଶ ନାମକ ଗାଥର ରାଜା ନିକଟକୁ ଗଲେ। 3ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରମାନଙ୍କ ସହତ ଅଖୀଶ ନିକଟରେ ଗାଥ ନଗରରେ ବାସ କଲେ। ଦାଉଦଙ୍କ ସହତ ତାଙ୍କର ଦୁଇନିଶି ସ୍ତ୍ରୀ ବାସ କଲେ। ସେମାନେ ହେଲେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀରୁ ଅହୀନୋୟମ ଓ କର୍ମିଲର ଅବାଗଲ। ଅବାଗଲ ନାବଲର ବଧୂ ବା ଥିଲେ।

4ଲୋକମାନେ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହଲେ, ଦାଉଦ ଗାଥକୁ ପଳାଇ ଅଛି। ଏକଥା ଜାଣିବା ପରେ ସେ ଆଉ ତାଙ୍କର ଅନେଷ୍ଠଣ କଲେ ନାହିଁ।

5ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ଖୁସି ତେବେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହରରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ଦିଅ। ମୁଁ କେବଳ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ଓ ମୁଁ ସେଠାରେ ବାସ କରିବି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏ ରାଜକୀୟ ସହରରେ ନୁହଁ।”

6ସେହିଦିନ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସିକ୍କର୍ ନଗର ଦେଲା ଏବଂ ସିକ୍କର୍ ନଗର ଅଦ୍ୟାପି ସିକ୍କର୍ ଯିହୁଦା ରାଜାମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରେ

ଅଛି। 7ଦାଉଦ ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ଏକବର୍ଷ ଗୁରୁ ମାସ ବାସ କଲେ।

ରାଜା ଅଖୀଶଙ୍କୁ ଦାଉଦ ନିବେଦିତ ବନାଇଲେ

8ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗରୁରୀୟ, ଅମାଲେକୀୟ ଓ ଗିଷରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥାନ୍ତି। ଗୁରର ସନ୍ନିକଟ ଓ ମିଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଦେଶ, ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ପୂର୍ବକାଳରେ ସେଠାରେ ସେ ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ। 9ଦାଉଦ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରି ସେମାନଙ୍କର ମେଷ, ଗାଈ, ବଳଦ, ଗଧ, ଓଟ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଲୁଗାପଟା ଆଣି ଅଖୀଶଙ୍କୁ ଦେଉଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ।

10ଦାଉଦ ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକଥର କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ପରୁରୁ ଥିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆଦି କେଉଁଠାକୁ ଚଢ଼ାଉକରିବା ପାଇଁ ଗଲ? ଦାଉଦ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ ଯିରହମୀଲୀୟଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ ଓ କେନାୟମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ” ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲୁ। 11ଦାଉଦ କଦାପି ଗାଥକୁ ଆଣିବାକୁ କାହାରିକୁ ଜୀବିତ ରଖି ନ ଥିଲେ। ସେ ଭାବୁଥିଲେ, “ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଲୋକକୁ ଜୀବିତ ଛାଡ଼ୁ, ସେ ଲୋକମାନେ ଅଖୀଶଙ୍କୁ ସବୁ କହଦେବେ, ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ କ'ଣ କରୁଥିଲି।”

ସେ ସର୍ବଦା ଏହା କରୁଥିଲେ ସେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଲେଷ୍ଠୀୟ ଦେଶରେ ରହୁଥିଲେ। 12ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରି ନିଜକୁ ନିଜେ କହଲା, “ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦର ନିଜର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେଣି, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ବହୁତ ଘୃଣା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଉଦ ମୋର ଦାସ ହୋଇ ଚିରଦିନ ରହିବ।”

ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ

28 କିଛିଦିନ ପରେ ପଲେଷ୍ଠୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରୁଥିଲେ। ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରୁଛ କି ଯେ ତୁମେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ନିର୍ଭୀତ ମୋ ସହତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ।”

2ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହଲେ, “ତାହାଲେ ଆପଣଙ୍କ ଦାସ କ'ଣ କରିବ ଆପଣ ଜାଣିବେ।”

ତେଣୁ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ କହଲା, “ଠିକ୍ ଅଛି, ମୁଁ ତୁମକୁ ମୋର ଦୀବନସାରା ଦେହରକ୍ଷା ସ୍ଵରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବି।”

ଗାଉଲ ଓ ଏନିଠାରେ ଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ

3ଗାମୁଘେଲ ମର ଯାଇଥିଲେ, ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟବାସୀ ଗାମୁଘେଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ଦୁଃଖର ସହ ସମବେଦନା ଜଣାଇ ଶୋକ କରି ତାଙ୍କର ନିଜ ସ୍ଥାନ ରାମାଠାରେ କବର ଦେଉଥିଲେ।

ଗାଉଲ ଭୁରୁଖୁୟ ଓ ଗୁଣୀଆମାନଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ବିତାଡ଼ିତ କରି ଦେଇଥିଲେ।

4ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲେ । ସେମାନେ ଗୁନେମରେ ତାଙ୍କର ସେନା ଛାଡ଼ଣୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ଗାଉଲ ସମସ୍ତ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟବାସୀଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରି ଗିଲବୋୟରେ ସେନା ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । 5ଗାଉଲ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ସେନା ଛାଡ଼ଣୀକ ଦେଖିବାକୁ ଉତ୍ସୁକ ହେଲେ । ତାଙ୍କର ହୃଦୟ ଉତ୍ସରେ ରୁଗମାର ହୋଇଗଲା । 6ଯେତେବେଳେ ଗାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପା ଉତ୍ତର ଦାଉ ନା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କଲେ ନାହିଁ । 7ତା'ପରେ ଗାଉଲ ନିଜର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ମୋ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଖୋଜ ଯେ କି ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ସହତ କଥା ହୋଇପାରିବ । ମୁଁ ଯିବି ଓ ତାକୁ ପରୁରବି ଯାହାସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି ।”

ତାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ନଗରରେ ଏକ ଏହିପରି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଅଛି ।”

8ଗାଉଲ ଛଦ୍ମ ବେଶରେ ଅଲଗା ବସୁ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କର ଦୁଇଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସହତ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ରାତିରେ ଦେଖା କରିବାକୁ ଗଲେ । ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମାକୁ ଡାକ ଯିଏକି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ କଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ମୋତେ କହି ପାରିବ । ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଆତ୍ମାକୁ ଆଣ ଯାହାର ନାମ ମୁଁ କହୁଛି ।”

9କନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ନାଣ ଗାଉଲ ଯାହା କରିଅଛ । କିପରି ସେ ଭୁତୁଡ଼ିୟା ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କୁ ଲଗ୍ନାୟେଲ ଦେଶରୁ ବଢ଼ାଡ଼ତ କରିଛି । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଫାନ୍ଦରେ ପକାଇ ମାରିବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ୁଛି ।”

10ଗାଉଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ନେଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କହିଲା, “ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ଏହି କଥା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବ ନାହିଁ ।”

11ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୁଁ କାହାକୁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଉଠାଇ ଆଣିବି ।” ସେ କହିଲେ, “ମୋ ପାଖକୁ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଣ ।”

12ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଦେଖି ରଡ଼ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ପ୍ରତାରଣା କଲ? ତୁମ୍ଭେ ଗାଉଲ ।”

13ରାଜା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟିକୁ କହିଲେ, “ଉତ୍ତର କର ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କ'ଣ ଦେଖୁଛ?” ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ନିଶକ କହିଲା, “ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଏକ ଶକ୍ତ ଭୂମିରୁ ବାହାରୁଛି ।”

14ଗାଉଲ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ସେ କିପରି ଦେଖିବାକୁ !” ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ନିଶକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସେ ନିଶକ ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ପରି ଦେଖା ଯାଉଛି ଓ ସେ ରାଜକୀୟ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଛନ୍ତି ।”

ତେଣୁ ଗାଉଲ ନାଣିଲେ ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଗାମୁୟେଲ, ତେଣୁ ସେ ଗାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଭୂମିଷ୍ଠୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । 15ଗାମୁୟେଲ ଗାଉଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟସ୍ତ କଲ? ମୋତେ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଉଠାଇଲ?”

ଗାଉଲ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଛି, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମୋ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ

ଆଉ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ସେ ମୋତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କମ୍ପା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟଦବକାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିଲି ଯେ, ମୋତେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ କୁହନ୍ତୁ ।”

16ଗାମୁୟେଲ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀ ଦାଉଦଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ବ୍ୟସ୍ତ କରୁଅଛ?

17ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋ ଦ୍ଵାରା ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସେହିପରି କରିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନେଇ ତୁମ୍ଭର ପଡ଼ୋଶୀ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ।

18ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରିଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟୁ କଲନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଟୁଥିବା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ କ୍ରୋଧଦୃଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖାଇଲ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି କରୁଛନ୍ତି ।

19ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଲଗ୍ନାୟେଲକୁ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପରାସ୍ତ କରାଇବେ । ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନେ ଆସନ୍ତା କାଲି ମୋ ସହତ ଏହିଠାରେ ରହିବ ।”

20ଗାଉଲ ସେହିକ୍ଷଣି ଭୂମିରେ ଲମ୍ଫ ହୋଇ ପଡ଼ିଗଲେ ଓ ଗାମୁୟେଲଙ୍କ କଥାରେ ତାଙ୍କର ବହୁତ ଭୟାନାତ ହେଲା । ଗାଉଲ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭୁବଳ ଥିଲେ । କାରଣ ସେ ସେଦିନ ଓ ରାତି କିଛି ଆହାର କରି ନ ଥିଲେ ।

21ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଗାଉଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଦେଖିଲା ଯେ, ସେ ଅତି ଭୟଭୀତ ଥିଲା । ସେ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସମ୍ମାନ କରୁଛି । ମୁଁ ମୋର ନୀବନକୁ ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିଲ, ମୁଁ ତାହା କଲି । 22ଦୟା ପୂର୍ବକ ମୋ କଥା ଟିକେ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ୁଛି । ଆପଣ ନିରୁଦ୍ଧ ଖାଇବେ, ତା'ପରେ ଆପଣ ଶକ୍ତ ପାଇ ଆପଣା ବାଟରେ ଗୁଲିଯିବେ ।”

23କନ୍ୟା ସେ କହିଲେ, ଗାଉଲ ମନା କଲେ, “ମୁଁ କିଛି ଖାଇବି ନାହିଁ ।” ଗାଉଲର ଦାସୀମାନେ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ସହ ମିଶି ତାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ଶେଷରେ ଗାଉଲ ସେମାନଙ୍କର କଥା ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ଭୂମିରୁ ଉଠିଲେ ଓ ବସିଲେ । 24ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟାର ଏକ ସ୍ଵପ୍ନସବଳ ବାଛୁରି ତା'ର ଗୁହରେ ଥିଲା । ସେ ତାକୁ ମାଗିଲା ଓ ଅଟା ନେଇ ଦଳିଲା ଓ ତାକୁ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ଧି ରୋଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା । 25ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଖାଦ୍ୟପ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ଗାଉଲ ଓ ତା'ର ଦାସମାନଙ୍କୁ ପରଗିଲା, ଗାଉଲ ଏବଂ ଦାସମାନେ ଖାଇଲେ । ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ସେମାନେ ସେ ସ୍ଥାନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।

“ଦାଉଦ ଆମ ସହତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ!”

29

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତଙ୍କ ସହତ ଅଫେକରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ ଓ ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟମାନେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲସ୍ତ୍ର ଝରଣା ନିକଟରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । 2ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ ଅଧିପତିମାନେ ଶହ ଶହ, ହଜାର ହଜାର ସୈନ୍ୟ ନେଇ କ୍ରମେ କ୍ରମେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ।

ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ଅଖୀଶ ସହତ ପଛେ ପଛେ ଆଗେଲଲେ ।

3ଅଖୀଶ ପଲେଷ୍ଟାୟା ଅଧିପତିଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏକାୟନାମେ ଏଠାରେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି?”

ଅଖୀଶ ପଲେଷ୍ଟାୟା ଗାସକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ହେଉଛନ୍ତି ଦାଉଦ । ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ନିଜେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ରାଜା ଗାଉଲଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ । ଦାଉଦ ମୋ ସହତ ବହୁତ ଦିନ ହେଲ ରହଲଣି । ସେ ଗାଉଲଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋ ପାଖରେ ରହିବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ତାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ ।”

4କିନ୍ତୁ ପଲେଷ୍ଟାୟା ଗାସକଗଣ ଅଖୀଶ ଉପରେ ଗିରିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଦାଉଦକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ । ତୁମ୍ଭେ ତା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ନିରୁପଣ କରିଅଛ, ସେ ନିଜର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଫେରି ଯାଉ । ସେ ଆମ୍ଭ ସହତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଯଦି ଆମ୍ଭ ସହତ ରହେ, ତେବେ ସେ ଆମ୍ଭ ନିଜ ଛାଡ଼ଣୀ ମଧ୍ୟରେ ନିଜେ ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ରହିବ । ସେ ତା’ର ରାଜା ଗାଉଲଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ନିଜର ଲୋକଙ୍କୁ ମାରିବ ।” 5ଦାଉଦ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଲୋକ ଯାହା ପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୀତଟିଏ ବୋଲନ୍ତି, ତାହା ହେଲା,

“ଗାଉଲ ହତ୍ୟା କଲେ ସହସ୍ର ସହସ୍ର
ଦାଉଦ ହତ୍ୟା କଲେ ଅଧିକ ଅଧିକ”

6ତେଣୁ ଅଖୀଶ ଦାଉଦଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚିତ ସଦାପ୍ରଭୁ ଜୀବିତ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଅନୁଗତ ରହିବ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ସୈନ୍ୟ ବାହାନରେ ଯୋଗ ଦେଲେ ମୁଁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବି । ମୋ ସହତ ରହିବା ଦିନଠାରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଦୋଷ ପାଇ ନାହିଁ । ତଥାପି ପଲେଷ୍ଟାୟା ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ଉତ୍ତମ ନୁହଁ । 7ଶାନ୍ତରେ ଫେରିଯାଅ । ପଲେଷ୍ଟାୟା ଗାସକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କରନାହିଁ ।”

8ତେଣୁ ଦାଉଦ ଅଖୀଶଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ କ’ଣ ତୁଚ୍ଛ କରିଅଛି କି? ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ପାଖକୁ ଆସିଲି ଦିନରୁ ମୋର କିଛି ଭୁଲ କାମ ଆପଣ ଦେଖିଛନ୍ତି କି? ନାଁ, କାହିଁକି ମୁଁ ମୋର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିବି ନାହିଁ?”

9ଅଖୀଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦୂତ ସ୍ୱରୂପ । ତଥାପି ପଲେଷ୍ଟାୟା ଗାସକମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ‘ଦାଉଦ କେବେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।’

10ଆସନ୍ତା କାଲି ସକାଳେ ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ମୁଁ ଦେଇଥିବା ନାଗାକୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଦୟାକର ଅଧିପତିମାନେ କହିଥିବା କଥାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଭଲ ଲୋକ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସୁଯୋଗ୍ୟ ମାତ୍ରେ ଫେରିଯିବା ଭଲ ।”

11ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ପତ୍ୟୁଷ୍ଟର ଉଠି ପଲେଷ୍ଟାୟା ଦେଶକୁ ଫେରିଗଲେ ଆଉ ପଲେଷ୍ଟାୟାମାନେ ଯିଷ୍ଟିୟେଲକୁ ଗମନ କଲେ ।

ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସିକ୍ନର ଆକ୍ରମଣ କଲେ

30 ତୃତୀୟ ଦିନ ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ସିକ୍ନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସିକ୍ନ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଅମାଲେକୀୟ ଲୋକମାନେ ନେଗେଭ ଆକ୍ରମଣ କରି ଓ ସିକ୍ନରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ସହରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । 2ସେମାନେ ସିକ୍ନରର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଆଣିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତ ବୃଦ୍ଧ ଓ ସମସ୍ତ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ଆଣିଥିଲେ । ସେମାନେ କାହାରିକୁ ମାରି ଦେଇ ନଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପଥରେ ନେଇଯାଇଥିଲେ ।

3ଯେତେବେଳେ ଦାଉଦ ଓ ତା’ର ଲୋକମାନେ ସିକ୍ନରକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ, ସହର ଜଳୁଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ପିଲା, ଭଉଣୀ, ଝିଅ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ଅମାଲେକୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି ।

4ଦାଉଦ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ସୈନିକ ଥିଲେ, ସମସ୍ତେ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ ଏତେ କାନ୍ଦିଲେ ଯେ, ଆଉ କାନ୍ଦିବାକୁ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । 5ଅମାଲେକୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦଙ୍କର ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଅହାନିମ୍ ଯିଷ୍ଟିୟେଲୀୟା ଓ କର୍ମିଲୀୟା ନାବଲର ସ୍ତ୍ରୀ ଅବାଗଲ ।

6ଯେତେ ଲୋକ ସେ ସୈନ୍ୟ ଦଳରେ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖ ଓ କ୍ରୋଧ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପିଲାମାନେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ଲୋକମାନେ ଦାଉଦକୁ ପଥରରେ ମାରିବାକୁ କଥାବାତୀ ହେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଦାଉଦ ନିଜକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସର୍ବଳ କଲେ । 7ଦାଉଦ ଅହୀମେଲକର ପୁତ୍ର ଅବିୟାଥର ଯାଦକକୁ କହିଲେ ମୋ ପାଖକୁ “ଏଫୋଦ୍ ଆଣ ।”

8ତା’ପରେ ଦାଉଦ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ସୈନ୍ୟଦଳ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ପାରିବି କି?”

ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତାଙ୍କ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଅ । ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଧରିପାରିବ । ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ ।”

ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜେ ମିଗରାୟା ଦାସକୁ ପାଇଲେ

9-10ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର 600 ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ 200 ଲୋକ ରହିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତେଣୁ ଦାଉଦ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ 400 ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ।

11ଦାଉଦଙ୍କର ଲୋକମାନେ କ୍ଷେତରେ ନିଜେ ମିଗରାୟାକୁ ପାଇଲେ । ତାଙ୍କୁ ସେମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ଦେଲେ । 12ସେମାନେ ମିଗରାୟାଙ୍କୁ ଡିମ୍ବିର ଚକ୍ରରୁ ଖଣ୍ଡେ ଓ ଦୁଇ ପେଣ୍ଡା କିସିସି

ଦେଲେ। ସେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଗାନ୍ଧ ଅନୁଭବ କଲା। ସେ ତିନିଦିନ ଏବଂ ତିନିରାତି କିଛି ଖାଇ ନଥିଲେ, ପାଣି ପିଇଲେ ନାହିଁ।

13ଦାଉଦ ମିଶରୀୟଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମ୍ଭର ମାଲିକ କିଏ? ତୁମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?”

ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ନିଶିମିଶରୀୟ। ମୁଁ ଏକ ଅମାଲେକୀୟର ନିଶିମିଶରୀୟ ଦାସ ଅଟେ। ତିନିଦିନ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଗଲି, ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ରୁଲଗଲେ। 14ଆମ୍ଭେମାନେ କରେଆୟମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ନେଗେଭ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସିକ୍କଗକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କଲୁ ଓ ଯିହୁଦୀର କାଲେବମାନଙ୍କର ବସତି ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲୁ।”

15ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସେହି ସୈନ୍ୟଦଳ ନିକଟକୁ ନେଇପାରିବ କି ଯେଉଁମାନେ ଆମ୍ଭର ପରିବାରକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯାଇଛନ୍ତି?”

ମିଶରୀୟ ନିଶିମିଶରୀୟ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି କୁହ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାଗଦେବ ନାହିଁ କି ମୋର ମୁନିବ ନିକଟରେ ମୋତେ ସମର୍ପଣ କରିବ ନାହିଁ। ତେବେ ମୁଁ ଅଭୁଯାନରେ ନେତୃତ୍ୱ କରିବି।”

ଦାଉଦ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କଲେ

16ସେହି ମିଶରୀୟ ନିଶିମିଶରୀୟ ଦାଉଦଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇଗଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଦାଗାରେ ଏକତ୍ରୀତ ଭାବରେ ବସି ଖିଆପିଆ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କର ଓ ଯିହୁଦୀରୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରିଥିବା ବହୁତ ସାମଗ୍ରିମାନ ଉପଭୋଗ କଲେ ଓ ସେଠାରେ ଉତ୍ସବ କରୁଥିଲେ।

17ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କଲେ। ସେମାନେ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟରୁ ପରଦିନ ସୁର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ଯେଉଁ 400 ଲୋକ ଓଟ ରହିଲେ ଏବଂ ପଳାଇଲେ ସେହି ଅମାଲେକୀୟ ବ୍ୟତୀତ କେହି ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ନାହିଁ।

18ଦାଉଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନିଷ ଫେର ପାଇଲେ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ନେଇଯାଇ ଥିଲେ। ଏପରିକି ତାଙ୍କର ଦୁଇ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ। 19ତାଙ୍କର କୌଣସି ଦିନିଷ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ହରାଇ ନଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ବସ୍ତୁ ଲୋକ, ପିଲା, ସମସ୍ତଙ୍କ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦାଉଦ ରକ୍ଷାକଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦାଉଦ ନେଇ ଆସିଲେ। 20ଦାଉଦ ସମସ୍ତ ମେଷ ଓ ଗାଈମାନ ପୁନର୍ବାର ପାଇଲେ। ଦାଉଦର ଲୋକମାନେ ଏହି ପଶୁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ନେଲେ ଓ ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ହେଉଛି ଦାଉଦର ଲାଭ।”

ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ସମାନ ଭାଗ ହେବ

21ଦାଉଦ ବିଷୋର ନଦୀ ନିକଟରେ ଥିବା 200 ନିଶିମିଶରୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ରହିଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ ତାଙ୍କ ପଛେ ଆସି ପାରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ବାହାର ଆସିଲେ। ଦାଉଦ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର

କୁଗଳବାଞ୍ଚା ପଚାରିଲେ। 22କିଛି ଦୁଷ୍ଟ, ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନେ ଦାଉଦଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯାଇଥିଲେ। ସେହି ଖଳ ପ୍ରକୃତିର ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ଯେଉଁ 200 ନିଶିମିଶରୀୟ ଲୋକ ଆମ ସଙ୍ଗେ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ପିଲା ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଫେରାଇ ଦିଅ।”

23ଦାଉଦ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ମୋର ଭାଇମାନେ ସେପରି କର ନାହିଁ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଦେଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ଭାବ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରି, ଆମକୁ ଆକ୍ରମଣ କରୁଥିବା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରାଇଲେ। 24ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କଥା କିଏ ଶୁଣିବ? ସମସ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଆଣିଥିବା ସାମଗ୍ରିରେ ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଯାଇଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ଓ ଯିଏ ଭଣ୍ଡାରର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିଲା ସେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାଗ ପାଇବ।”

25ଦାଉଦ ସେହିଦିନଠାରୁ ଏହି ନିୟମ ପ୍ରଚଳନ କଲେ। ଯାହା ଆଦି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଇସ୍ରାୟେଲରେ ଚଳୁଅଛି। 26ଦାଉଦ ସିକ୍କଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। ତା’ପରେ ସେ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ ଯିହୁଦୀର ନେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ। ଦାଉଦ କହିଲେ, “ଏହିଠାରେ କିଛି ଉପହାର ଅଛି ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଣା ଯାଇଅଛି।”

27ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦାଉଦ କିଛି ବେଥେଲର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ, ନେଗେଭର ଶମା ଓ ଯତୀର ନେତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। 28ଅରୋୟର, ଶିଫମୋତ୍ ଓ ଇଷ୍ଟିମୋୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ କିଛି ପଠାଇଲେ। 29ସେ କେତେକଙ୍କୁ ଗର୍ଖଲ ଓ ଯିରହମେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହର କେନିତ୍ ସହର ପଠାଇଲେ। 30ହର୍ମା, କୋଗ୍‌ଗନ୍, ଅଥାକ, 31ଓ ହିବ୍ରୋଣକୁ ଦାଉଦ ଆଣିଥିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ଏହି ନେତାମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ। ଯେଉଁଠାରେ ଦାଉଦ ଓ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଗମନାଗମନ ହେଉଥିଲେ।

ଗାଉଲଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

31 ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଇସ୍ରାୟେଲ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଉତ୍ତରେ ସେଠାରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାୟନ କଲେ। ଗିଲବୋୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ବହୁତ ଇସ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଗଲା। 2ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗାଉଲ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ। ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗାଉଲର ପୁତ୍ର ଯୋନାଥନ, ଅବୀନାଦବ ଏବଂ ମଲକୀଶୁୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ।

3ସୁଦ୍ଧ ଉତ୍ତରରେ ଗୁପ ଧାରଣ କଲା, ଗାଉଲଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରମାନେ ଅତି ଦୈନିକ ଭାବେ ତୀରମାରି ଗାଉଲକୁ ଆଘାତ କଲେ। 4ଗାଉଲ ତାଙ୍କର ଅସୁବାହକଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଖଣ୍ଡ ବାହାର କରି ତୁମ୍ଭର ଖଣ୍ଡରେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କର। ତାହେଲେ ଅସ୍ତ୍ରନୂତ ଲୋକମାନେ ଆସି ମୋତେ ଗାଳି ଦେବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।” କିନ୍ତୁ ଗାଉଲର ଅସୁବାହକ ଦାସ ବହୁତ ଭୟଭିତ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଗାଉଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ମନା କଲା।

ତେଣୁ ଗାଉଳ ତାଙ୍କର ନିନ୍ଦର ଖଣ୍ଡ ବାହାର କଲେ ଓ ନିନ୍ଦେ ନିନ୍ଦକୁ ହତ୍ୟା କଲେ । ⁵ତେଣୁ ଗାଉଳଙ୍କର ଦାସ ଦେଖିଲା ଯେ ଗାଉଳ ମରଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ତା'ର ଖଣ୍ଡ ବାହାର କରି ନିନ୍ଦ ଖଣ୍ଡରେ ଗାଉଳଙ୍କ ନିକଟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ⁶ତେଣୁ ଗାଉଳ, ତାଙ୍କର ତିନି ପୁତ୍ର ଓ ତାଙ୍କର ଅସୁବାହକ ସମସ୍ତେ ସେଦିନ ଗୋଟିଏ ନାଗାରେ ଏକତ୍ରୀତ ଭାବରେ ମଲେ ।

ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗାଉଳଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ

⁷ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଯିଷ୍ଟାୟେଲ ଉପତ୍ୟକାର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରେ ଓ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପରପାର୍ଶ୍ୱରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଉଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ, ଗାଉଳ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ମରଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସେ ସହର ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ । ତା'ପରେ ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ସେହି ସହରକୁ ଆସିଲେ, ଓ ସେଠାରେ ବାସ କଲେ ।

⁸ତା' ପରଦିନ, ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଯାଇଥିବା ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଦେବାକୁ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଗିଲବୋୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ଗାଉଳ ଏବଂ ତା'ର ତିନିପୁତ୍ର ନିହତ ହୋଇ ପଡ଼ି

ରହିଛନ୍ତି । ⁹ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗାଉଳଙ୍କର ମସ୍ତକ କାଟି ତାଙ୍କର କବଚ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ନେଇଗଲେ । ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ନିନ୍ଦ ନିନ୍ଦର ଦେବଗଣ ଗୃହ ବା ମନ୍ଦିରକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଶର ଗୁରୁ ଆଡ଼କୁ ଖବର ଦେଇ ପଠାଇଲେ । ¹⁰ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ଗାଉଳଙ୍କର କବଚ ସାଞ୍ଜୁଆ ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଆଷ୍ଟୁରୋତ୍ ଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ରଖିଲେ । ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାଉଳଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବୈଥଗାନ୍ କାନ୍ଥରେ ଟାଙ୍ଗି ରଖିଲେ ।

¹¹ଯାବେଶ-ଗିଲୟଦ ନିବାସୀମାନେ, ଗାଉଳଙ୍କ ପ୍ରତି ପଲେଷ୍ଟୀୟମାନଙ୍କ କୃତ କର୍ମର ସମ୍ମୁଦ ପାଇଲେ । ¹²ତେଣୁ ଯବୟଷର ସୈନ୍ୟମାନେ ବୈଥଗାନକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ ଗୁଡ଼ି ତମାମ ଯାତ୍ରା କଲେ, ତା'ପରେ ସେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଗାଉଳଙ୍କର ଶରୀରକୁ ବୈଥଗାନ କାନ୍ଥରୁ ତଳକୁ କାଢ଼ିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଗାଉଳର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ଯାବେଶକୁ ଆଣିଲେ । ଯାବେଶର ଏହିସବୁ ଲୋକମାନେ ଗାଉଳ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଶରୀରକୁ ସେହିଠାରେ ପୋଡ଼ି ଦେଲେ ।

¹³ତା'ପରେ ସେହି ଲୋକମାନେ ଗାଉଳ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥି ସଂଗ୍ରହ କରିଆଣି ଯାବେଶଠାରେ ଥିବା ଏକ ଝାଡ଼ି ବୃକ୍ଷ ତଳେ ତାହାକୁ ସମାଧି ଦେଲେ । ତା'ପରେ ଯାବେଶର ଲୋକମାନେ ଗୋକ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭାବରେ ଦୁଃଖରେ ଗୋକ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ସାତଦିନ ବିନା ଆହାରରେ ଗୋକ ପାଳନ କଲେ ।